

திரு

பொய்கையார்

இ ன் னி லை

ஸ்ரீமான்

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள்

விருத்தி யுரையுடன்

இரண்டாம் பதிப்பு:

தில்லையாடி

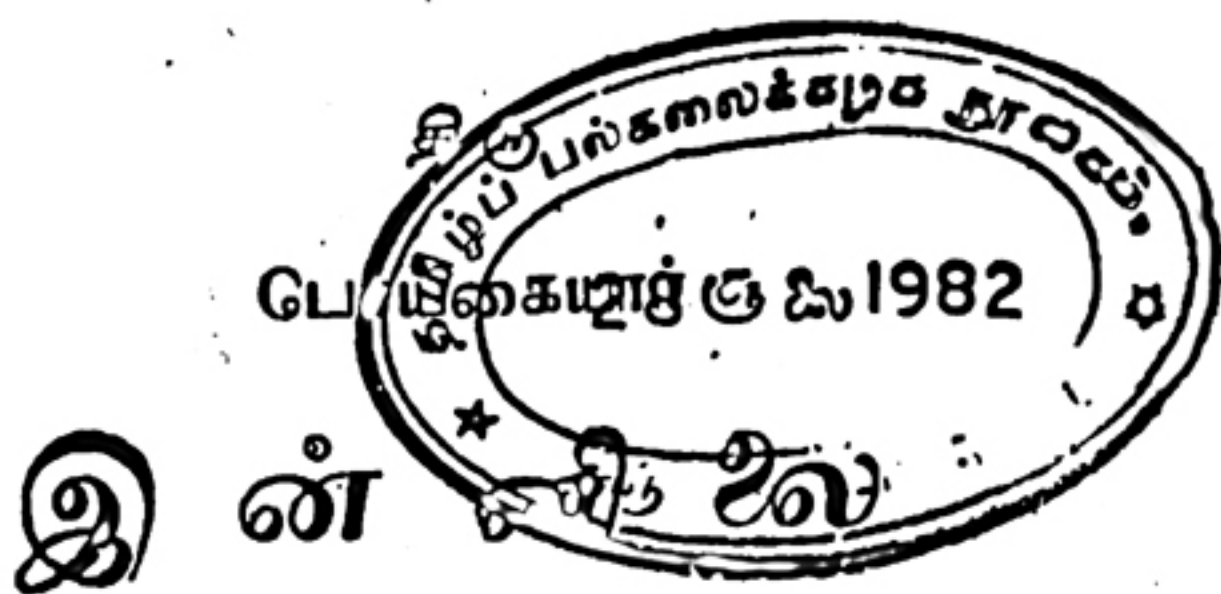
த. வேதியப் பிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

அம்பாசமுத்திரம்,

அகஸ்தியர் அச்சுக்கூடம்.

1930

திரு

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள்

விருத்தி யுரையுடன்

விருத்தி யுரை
பெற்றது

தில்லையாடி.

த. வேதியப் பிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

அம்பாசமுத்திரம்,

அகஸ்தியர் அச்சுக்கூடம்.

விபவ வருஷம்.

பிரதி உரிமை பதிவு
செய்யப்பட்டுள்ளது.

7497

இன்னிலை.

பொருட்குறிப்பு

பொருள்

பக்கம்

செய்யுள் முதற்குறிப்புகாதி	...	iv
அருப்பத அகராதி	...	v
உரை மேற்கோள் அகராதி	...	vii
உரிமையாக்கல்	...	1
முன்னுரை	...	3
ஆசிரியர்	...	17
உரைப்பாயிரம்	...	28
இரண்டாம் பதிப்புரை	...	32
கடவுள் வாழ்த்து	...	33
அறப்பால்	...	35
பொருட்பால்	...	52
இன்பப்பால்	...	68
வீட்டுப்பால்	...	89
இல்லியல்	...	89
அறவியல்	...	104

இன்னிலை

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

சொல்.	பக்கம்.	சொல்.	பக்கம்.
அம்மை	43	கால்கலத்தாற்	62
அழுக்குடம்பு	75	குருட்டாயன்	59
அளகு	87	கோலப்	38
அறங்கரை	68	தாமீட்	45
அன்றமரிற்	35	திரைத்த	41
ஆம்போம்	64	துணையென்ப	70
இடிப்பதென்	50	துயசொல்	47
இன்ப...	77	துவி	79
உடைமையறு	54	தோற்றாரோ	85
உண்மையொரா	52	நல்லினஞ்	100
உண்மைமா	105	பட்டாங்கு	66
உள்ளவா	97	பாலை	73
எய்ப்பில்வைப்	93	பேராப்	108
ஐங்குரவ	98	பொருள்விழைவார்	37
ஐம்புலத்தோர்	96	மண்ணீ	55
ஓத்த	89	மனைக்கொளிசேய்	91
ஒப்புயர்வில்	71	மாசகல்	107
ஒன்றுண்டே	111	முப்பாலை	104
கடன்முகந்து	48	முப்பொரு	60
கழிவிரக்கங்	40	முனியா	102
கறங்குபறை	83	மெய்யுணர்வே	109
காதல்	86	மெய்வலியுஞ்	57
காமம்வீ	81	வேலற்	33

இன்னிலை

அரும்பத அகராதி

செய்யுள்.

பதம்

பொருள்

அண்ணாநிலை
அண்ணாமை
அம்மை
அனகு
இட்டல்
இறுக்கல்
சர்க்கல்
சர்த்தல்
உயர்புலம்
உழண்டை
ஊங்கு
ஊழ்த்தல்

ஏம்புதல்
ஒட்டு
ஒண்மை
ஒல்கல்
கட்டளை
கதுப்பு
கந்தழி
கழுது
களைகண்
காற்றொழில்
சென்னிலை
சொல்லாட்டு
ஞாங்கர்
தட்பம்
தணத்தல்
தண்டா
தண்ணீர்
தளியானர்
திரங்கல்

முத்திலை
பொருந்தாமை
முற்பிறப்பு
சேவல்
சருங்குதல்
இருக்கிக்கட்டல்
இழுத்தல்
கடிதல்
மோகும்
துன்பம்
செறந்தது
(சொரிதல்
(சிறத்தல்
களித்தல்
ஒப்பு
அறிவு
தனர்தல்
உரைகல்
மூடு-வேர்
கடவுள்
பேய்
ஆதாவு
முயற்சி
செல்வாக்கு
சொல்லுதல்
அடிப்பக்கம்
பாசம்
நீக்குதல்
கெடாத
அருள்
சாப்பாட்டுப்பிரியர்
மெலிதல்

சக
கக
க
கக
கச
சடு
யக
சக
உய
க
ய
க
கடு
யஅ
யக
கக
யச
யக
எ
கய
க
கவ
கக
யச
அ
வ
க
ச
எ
யக
கக
யச

இன்னிலை.

திருவத்தர்	செல்வமுடையோர்	சு
திரைத்த	சுருண்டவை	ரு
துப்பார்	துணைவர்	உஉ
தோல்	அழகு	உரு
தயன்	நீதி	ருஅ
நாகு	பெட்டை	ருக
நாப்பண்	சுவர்க்கம்	உய
நாரம்	ஈரம்	ருரு
பட்டாங்கு	மெய்ம்மை	யரு
பரிவு	துன்பம்	ருஎ
பழிச்சல்	துதித்தல்	யரு
பாவி	ஆலமரம்	ரு
பாலை	பிரிவு	உரு
பிறக்கு	பின்பக்கம்	ருக
புண்	துன்பம்	சக
பூப்பு	பொலிவு	உச
பூயல்	பொருந்துதல்	அ
போவாய	செலவுகள்	ருசு
மடி	வயிறு—பிறப்பு	அ
மடுத்தல்	அநுபவித்தல்	யரு
மிசையார்	அநுபவியாதார்—	
	இல்லாதார் }	உரு
முன்னல்	நினைத்தல்	ய
மூசா	அழியாத	சஉ
மேற்பால்	மோகும்	உ
மையா	காட்டுப்பசு	யரு
மோத்தை	ஆட்டுக்கடா	ய
யாணர்	புதிது	உரு
வட்டல்	திரட்டுதல்	ருச
விழுப்புலன்	அறிவு	சக
வீறுதல்	ஒங்குதல்	சஉ
வெண்ணீர்	வெண்மை—அறிவின்மை	யரு
வெளி	பரவெளி—சிதாகாயம்	சய
வெறுக்கை	செல்வம்; வெறுப்பு.	யரு

அரும்பத அகராதி முற்றிற்று.

இ ன் னி லே

உரை மேற்கோள் அகராதி.

முதற்குறிப்பு.

மேற்கோள் நூல்

இந்நூற்பக்கம்.

அடல்வேண்டும்	...	திருக்குறள்	...	97
அருளில்லார்க்	...	"	...	38
அருளென்னும்	...	"	...	57
அனப்பரும் விஞ்சையே	...	கந்தபுராணம்	...	55
அனவறிந்து வாழாதான்	...	திருக்குறள்	...	95
அறஞ்சாரா நல்குர	...	"	...	55
அறந்தவாதத்தம்	...	காசிகண்டம்	...	91
அறிவுடையார்	...	திருக்குறள்	...	48
அறுசமயத்தோர்க்	...	திருக்குற்றாலப்புராணம்	...	100
அற்றதா பற்றெனில்	...	திருவாய்மொழி	...	111
அனிச்சமும்	...	திருக்குறள்	...	73
அன்புற் றமர்ந்த	...	"	...	75
ஆகா றளவிட்டி	...	"	...	95
ஆக்கமிங்கொருவரால்	...	கந்தபுராணம்	...	55
ஆக்கங் கருதி	...	திருக்குறள்	...	98
ஆங்கு மலரும்	...	நாலாயிரப்பிரபந்தம்	...	107
ஆதலர் சாலை	...	திருக்குற்றாலப்புராணம்	...	100
இத்தகைய நால்வர்	...	"	...	69
இயல்பினா னில்வாழ்வு	...	திருக்குறள்	...	97
இவனும் பதினாறு	...	இறையனாகப்பொருளுரை	...	75
இரவா ரிரப்பார்க்	...	திருக்குறள்	...	57
இருள்நீங்கி	...	"	...	107
இருவிழிகள்	...	திருக்குற்றாலப்புராணம்	...	93
இறத்தலும் பிறத்தல்	...	கம்ப ராமாயணம்	...	46
இறந்த பிறப்பில்	...	அறநெறிச்சாரம்	...	45
இன்பம் கடன்மற்று	...	திருக்குறள்	...	82
இன்மை யெனவொரு	...	"	...	58
இன்னாசெய் தார்க்கும்	...	"	...	51, 101
இன்னா தினனில்லார்	...	"	...	81
இன்றாமை இன்பம்	...	"	...	108

இன்னிடை.

கட்டலுந் துன்பம்	...	நாலடியார்	...	53
உடம்போ டுயிரிடை	...	திருக்குறள்	...	73
உடைத்தம் வலியறியார்	...	"	...	98
உணர்வெனும்வங்கமேறும்	...	சசிவர்ணபோதம்	...	110
உப்பக்கம் நோக்கி	...	திருவள்ளுவமாலே	...	72
உப்பிற்கும் காடிக்கும்	...	திருக்குறள்	...	67
உழுவர ருலகத்தார்க்	...	"	...	93
உறற்பால நீக்கல்	...	நாலடியார்	...	46
உறினுயி ரஞ்சா	...	திருக்குறள்	...	93
உறுபொருளும்	...	"	...	63
ஊடலிற் றேற்றவர்	...	"	...	85
ஊடலுணர்தல்	...	"	...	83
ஊடுதல் காமத்திற்	...	"	...	84
ஊர்வ பதினென்றும்	...	"	...	105
ஏரினு நன்றால்	...	"	...	93
ஐயத்தி னீங்கி	...	"	...	109
ஒத்தேறு முருவ	...	பிரபோத சந்திரோதயம்	...	77
ஒர்த்துள்ள முள்ள	...	திருக்குறள்	...	112
கடுத்திந் ஞோதானே	...	இறையனாரகப்பொருளுரை	...	71
கண்டகம் பற்றி	...	தொல்காப்பியவுரை	...	46
கண்டவர் காமுறாஉம்	...	அறநெறிச்சாரம்	...	61
கயங்கெழு நறுமலர்	...	பிரமோத்தர காண்டம்	...	84
கல்லானே யானாறுங்	...	நல்வழி	...	67
கல்லான் வெகுளும்	...	திருக்குறள்	...	63
கற்றார்முற்	...	நான்மணிக்கடிகை	...	41
காணிற் குவளை	...	திருக்குறள்	...	81
காமக் கடன்மன்னும்	...	"	...	82
காமம் நுகர்தற்கு	...	திருக்குறள்மணக்குடவருரை	...	73
காமம் வெகுளி	...	திருக்குறள்	...	103
காலாடு போழ்தில்	...	நாலடியார்	...	55
காலையரும்பி	...	திருக்குறள்	...	75
குடரும் கொழுவும்	...	நாலடியார்	...	76
குலமகட்குத் தெய்வம்	...	நீதிநெறிவிளக்கம்	...	62
கொடையே யெவர்க்கும்...	...	காஞ்சிப்புராணம்	...	57
கொண்டான் குறிப்பறிவான்	...	திரிகடுகம்	...	91

உரை மேற்கோள் அகராதி

கொண்டான் குறிப்பொழுகல்	அறநெறிச்சாரம்	91
சலத்தாற் பொருள்	திருக்குறள்	41
சாந்தனையும்	நல்வழி	51
சிறுமையும் நீங்கிய	திருக்குறள்	48
சுடச்சுடரும்	"	108
செய்கபொருள்	சீவகசிந்தாமணி	53
தம்மி லிருந்து	திருக்குறள்	78
தம்முயிர் நீப்பினும்	"	51
தலை மகட்டு நாண்	இறையனாரகப்பொருளுரை	93
தனக்குத் துணையாகி	அறநெறிச்சாரம்	69
தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்	திருக்குறள்	84
தாம்வீழ்வார்மென்றோள்	"	88
தாரம்நல்லிதம்	வளையாபதி	69
தென் புலத்தார்	திருக்குறள்	97
நடுக்குற்று	நாலடியார்	65
நலத்தகை நல்லவர்க்	திருக்குறள்	83,90
நல்குரவென்னும்	"	58
நல்லாரைக் காண்பது	மூதுரை	101
நூலுறுகல்வியை	கந்தபுராணம்	87
நெடிதுபற்பகல்	"	98
நேயிசை யின்னிசை	யாப்பருங்கலக் காரிகை	50
பகையென்னும்	திருக்குறள்	41
பல்லாவு ஞய்த்து	நாலடியார்	46
பற்றற்ற கண்ணே	திருக்குறள்	111
பற்றிலிடாது இடும்பை	"	105
பிசா ஸுவதந்	சாங்கிய சூத்திரம்	37
பிறப்பே குடிமை	தொல்காப்பியம்	90
புலத்தலிற்புத்தே	திருக்குறள்	83
பூரியர் தமைவேந்	கம்ப ராமாயணம்	95
பெண்ணலத்தினை	பிரமோத்தரகாண்டம்	82
பெண்ணிற் பெருந்தக்க	திருக்குறள்	79
பொய்மை யுற்றிடு	கந்தபுராணம்	87
பொருவரு பந்தம்	குசலோபாக்கியானம்	65
பொருளல்லவற்றை	திருக்குறள்	105
மடமென்பது	இறையனாரகப்பொருளுரை	93

இன்னிலை

ஐருவிய காதல்	...	அறநெறிச்சாரம்	...	73
மலரினு மெல்லிது	...	திருக்குறள்	...	78
மறத்தல் வெகுளியை	...	"	...	41
மறுவிலாத்	...	கந்தபுராணம்	...	87
மனநலத்தி லுதும்	...	திருக்குறள்	...	48
மனைத்தக்க மாண்பு	...	"	...	91
முறிமேனி முத்தம்	...	"	...	78
முனிவரும் மன்னரும்	...	திருக்கோவையார்	...	67
மூடி வேவாநின்ற	...	இறையனாகப்பொருளுரை	...	84
மெல்லிய னல்லாருள்	...	நாலடியார்	...	73
மைந்தன் மனைக்கு மணி	...	நீதிவெண்பா இறுதியடி	...	93
யாரினும் காதலம்	...	திருக்குறள்	...	73
வடுவிலா வையத்து	...	நாலடியார்	...	66, 95
வருகமற் கொண்கன்	...	திருக்குறள்	...	75
வருவாயுட் கால்வழங்கி	...	திரிகடுகம்	...	95
வெண்டளே விரவியும்	...	தொல்காப்பியம்	...	46
வென்றி யாக்கலும்	...	சீவகசிந்தாமணி	...	58
வையத்துள் வாழ்காங்கு	...	திருக்குறள்	...	69
வையமளந்தான்	...	சிலப்பதிகாரம்	...	72

உரை மேற்கோள் அகராதி முற்றிற்று.

இன்னிலை.

உ ரி மை யா க் க ல் .

தெய்வ நோக்கமுந் திருமகள் சேர்க்கையும்
நாம்கள் கேண்மையும் நன்மக்க ணோர்மையும்
நண்ணிய முத்தமிழ் நாட்டிற் சிறந்த
சோழநன் னாட்டிற் றென்றுதொட் டெல்லாச்
செல்வமு மின்பமுஞ் செம்பொருண் ஞானமும்
அமைந்து விளங்கும்ஆண்டிப் பட்டி
அரசராய் நின் னுபல் லறங்க ளியற்றியும்
பாண்டிநன் னாட்டிற் பாடல்கொண் மதுரைத்
தமிழ்ச்சங் கத்தின் உபாக்கிரா சனராய்
நின்று தமிழினை நிலையுற வளர்த்தும்
சேரநன் னாட்டின் செழுந்தலை நகரெனச்
சரித்திர வுண்மையைப் பிரித்தூண் ருஞ்சிலர்
கழுறு கின்ற கருவூர்ப் பாலனச்
சங்கத் தலைவராய்த் தகவொடு நின்று
பண்பொடு மன்பொடும் பாலித்துந் தம்பால்
வந்தபுல வார்க்கும் வாரா தவார்க்கும்
வேண்டிய பொருளெலாம் வேண்டியாங் களித்தும்
சைவம் வளர்த்துந் தருமம் புரியும்
பெத்தாச்சிச் செட்டிப் பெரியார்க்
குவப்புடன் இன்னிலை யுரிமையாக் கிணனே.

வ. உ. சிதம்பரம்.

இன்னிலை.

முன்னுரை.

“இன்னிலை” என்னும் இந்நூல் “கீழ்க்கணக்கு” என்னும் பெயரால் தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூல்களில் ஒன்று. நூல்கள் “மேற்கணக்கு” எனவும் “கீழ்க்கணக்கு” எனவும் இரு வகைப்படும். “மேற்கணக்கு” என்பது பெரும்பான்மை நான்கிற்கு மேற்பட்ட அடிகளைக்கொண்ட வெண்பா, ஆசிரியப்பா, தலைப்பா, வஞ்சிப்பா அல்லது மருட்பா பெரும்பான்மை ஐம்பது முதல் ஐந்து வரையில் கொண்டு அறம் பொருள் இன்பங்களை விரித்தும் வீட்டினைச் சுருக்கியும் கூறும் நூல்களின் தொகுதியாம். “கீழ்க்கணக்கு” என்பது பெரும்பான்மை நான்கிற்கு மேற்பட்ட அடிகளைக் கொள்ளாத வெண்பா அல்லது வெண்செந்துறைபெரும்பான்மை ஐம்பதுக்கு மேலும் ஐந்துற்றுக்குக் கீழும், சிறுபான்மை ஐம்பதுக்குக் கீழும் ஐந்துற்றுக்கு மேலும் கொண்டு அறம் பொருள் இன்பங்களை விரித்தும் வீட்டினைச் சுருக்கியும் கூறும் நூல்களின் தொகுதியாம். இவை, “மேற்கீழ்க் கணக்கென விநித்தனார் புலவர்” எனவும், “ஐம்பது முதலா ஐந்துறீரு, ஐவகைப் பாவும்பொருள் நெறி மரபின், தொகுக்கப்படுவது மேற்கணக்காகும்” எனவும், “அடிநிமிர் வில்லாச் செய்யுள் தொகுதி, அறம்

இன்னிலை

பொருள் இன்பம் அடுக்கி அவ்வகைத் திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக் காகும்” எனவும்வரும் பன்னிருபாட்டியல் சூத்திரங்களால் விளங்கும். மேற்கணக்கு நூல்கள் பல. அவை “பத்துப் பாட்டு”, “எட்டுத்தொகை”களில் அடங்கியவை முதலாயின. கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டு. அவை நாலடி நானூறு, நான்மணிக் கழிகை, இனியவைநாற்பது, இன்னா நாற்பது, களவழி நாற்பது, கார் நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழியைம்பது, திணைமாலே நூற்றைம்பது, திருக்குறள் என்னும் முப்பால், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழிநானூறு, சிறுபஞ்சமூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக் காஞ்சி, ஏலாதி. இவையே கீழ்க்கணக்கென்பது “நாலடி நான்மணி நால்காற்பதைத் திணைமுப், பால்கடுகம் கோவை பழமொழி—மாமூலம், இன்னிலைசொல் காஞ்சியுடன் ஏலாதி என்பவே, கைநநிலைய வாம்கீழ்க் கணக்கு” என்னும் வெண்பாவால் விளங்கும். இவ்வெண்பாவில் ‘நாற்பது’ என்பதற்கு முன்னுள்ள “நால்” என்பதனை “ஐந்திணை” என்பதனோடும் கூட்டி, “நால் ஐந்திணை” எனக்கொண்டு அதற்கு ஐந்திணைகளையும் பற்றிக் கூறும் ஐந்திணையைம்பது முதலிய நான்கு நூல்களுமெனவும், ‘சொல்காஞ்சி’ என்பதற்கு (முது) ‘மொழிக் காஞ்சி’ எனவும், ‘கைநநிலையவாம்’ என்பதற்கு ‘ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும் நூல்களாம்’ எனவும் உரைத்துக் கொள்க. இவ்வெண்பாவினுள்ள அடைமொழிகளின் சுருக்கத்தை

வெண்பாவின் சிட்டுக்கையையும், இவ்வெண்பாவின்
மேர்னைகளையும் உற்றுநோக்குவார்க்கு 'இன்னிலை' என்
பதனைக் 'காஞ்சி' என்பதற்கு அடைமொழியாகக்கொள்
ளுதலும், 'காஞ்சியுடன் ஏலாநி யென்பவே' என்பதற்
குப் பின்னுள்ள 'கைந்நிலைய' என்பதிலுள்ள 'கைந்
நிலை' யென்பதனை ஒரு நூலெனக் கொண்டு அதனைப்
பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்றாகக் கொள்ளுதலும்,
"இன்னிலைசொல்" என்பதற்குப் பதிலாக "மெய்ந்
நிலைய" என்ற பாடத்தைக் கொள்ளுதலும், 'கைந்
நிலைய' என்பதற்குப் பதிலாக "நன்னிலைய" என்ற
பாடத்தைக் கொள்ளுதலும் பொருந்துவனவல்லவென்
பது நன்கு விளங்கும்.

இந்நூலை இயற்றியருளினவர், தெய்வ அருளும்
செந்தமிழ் ஞானமும் சிறக்கப் பெற்ற ஆழ்வார் பன்
னிருவர்களில் ஒருவராகிய பெரய்கையார். அவரே இந்
நூலை இயற்றினவரென்று கொள்வதற்குரிய காரணம்
முதலியவற்றை "இன்னிலை ஆசிரியர்" என்னும் தலைப்
பெயருடன் இதன்பின்னர் எழுதியுள்ளேன். இந்நூலைக்
தொகுத்தவர் மதுரைராசிரியர். இந்நூலின் கடவுள்
வாழ்த்துச் செய்யுளை இயற்றியவர் பாரதம்பாடிய
பெருந்தேவனார். இவ்விருவரைப் பற்றியும் ஒரு சில
மொழிகள் "இன்னிலை ஆசிரியர்" என்னும் தலைப்பின்
கீழ்ச் சேர்த்துள்ளேன். இந்நூல் அறப்பால், பெருநட்
பால், இன்பப்பால், வீட்டுப்பால் என நான்கு பகுதி

களாகவும், அவற்றில் வீட்டுப்பால் 'இல்லியல்' 'துறவியல்' என இரண்டு இயல்களாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அறப்பால் பத்து வெண்பாக்களையும், பொருட்பால் ஒன்பது வெண்பாக்களையும், இன்பப்பால் பன்னிரண்டு வெண்பாக்களையும், வீட்டுப்பால் ('இல்லியல்' எட்டு வெண்பாவும் 'துறவியல்' ஆறு வெண்பாவும்) பதினான்கு வெண்பாக்களையும் கொண்டுள்ளன. இவற்றில் ஒருசில, இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி இல்லாதவர்களுக்கும் பொருள் விளங்கத்தக்கவையாகவும், வேறு ஒருசில இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியுடையார்க்கு மாத்திரம் பொருள்விளங்கத்தக்கவையாகவும், மற்றவை இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியுடையாரையும் கலக்கத்தக்கவையாகவும் இருக்கின்றன. இவற்றில், பல நேரிசை வெண்பா; சில இன்னிசை வெண்பா; மூன்று சிந்தியல் வெண்பா; இரண்டு பஃரெடை வெண்பா. இந்நூலின் செய்யுள்களில் சில மிக அருமையான இலக்கணங்களுக்கு இலக்கியங்களாக அமைந்துள்ளன. பஷர்பால் படர்க்கைச்சொல் 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டுச் சொல்லைப் பயனிலையாகப் பொருந்தி வருவதற்குப் பொருட்பால் இரண்டாவது செய்யுளும் நான்காவது செய்யுளும் இலக்கியமாகும். குற்றியலுகரத்தின்பின் உயிர் வருங்கால் வகரஉடம் பொடுமெய் தோன்றுவதற்கு வீட்டுப்பால் 'துறவியல்' இரண்டாம் செய்யுளும் ஐந்தாம்செய்யுளும் இலக்கியமாகும். வெண்பாக்கள் ஐந்துசீர்களைக்கொண்டுசிற்று

பான்மை வருகற்கு அறப்பால் ஏழாம் செய்யுளும், பொருட்பால் ஒன்பதாம் செய்யுளும், இன்பப்பால் ஐந்தாம் செய்யுளும் இலக்கியமாகும். முற்றியனாக வீற்றுச் சீரைக்கொண்டும் வெண்பா முடிபனமென்பதற்கு இன்பப்பால் எட்டாம் செய்யுள் இலக்கியமாகும். 'உம்' என்பது 'உந்து' என்றாகற்கு இந்நூலின் கடைசிச்செய்யுள் இலக்கியமாகும். இந்நூலில் ஒரு செய்யுளேனும் சர்வகலாசாலைச் சங்கத்தார் முதலியோர் இடக்கொண்டு கடியும் ஒரு சொல்லையாவது கொண்டிராதது இந்நூலாசிரியரது நாகரிக மேம்பாட்டைக் காட்டுகின்றது. இந்நூலாசிரியர் வீட்டுப்பாலை 'இல்லியல்' என்றும் 'துறவியல்' என்றும் பிரித்திருப்பது, மாந்தர் இவ்வாழ்க்கையில் நின்று இல்லறங்களைப் புரிந்தும், இவ்வாழ்க்கையைத் துறந்து தவம்புரிந்தும், மெய்யுணர்ந்து வீட்டினை அடையலாமென்பதை ஐயமற நினைநாட்டுகின்றது.

நாற்பத்தைந்து செய்யுள்களைக்கொண்டு ஒருவதில் சிறிகாகத் தோற்றினும், இந்நூலின் ஒவ்வொரு செய்யுளினும் அடங்கிக்கிடக்கும் பொருள்களின், அருமையும் பெருமையும் அளவிற்கு அடங்காதவை. இந்நூலின் ஒவ்வொரு பாவும் ஒவ்வோர் இரத்தினம் என்று சொல்லத்தக்க பெருமையுடையது. அறப்பாலிலுள்ள "கழிவிரக்கங் கொள்ளார் ததழ்வாளார்வேர்த்துப், பழிமுறுகக் கோடார் பயன்பேர்த்—தழிமுதலை, இல்லங்

கொண் டாக்கார் இடும்பைத் தலைதணப்பர், நல்லறனை
நாளணிகொள் வார்' என்னும் செய்யுள், அறத்தினையும்
அதன்பயனையும் எவ்வளவு தெளிவாக விளக்குகின்றது?
பொருட்பாலிலுள்ள “மெய்வலியுஞ் சென்னிலையும் வா.
ணாஞ்ஞர்வொழுக்கும், மெய்யாவளிக்கும் வெறுக்கை
யிலார்-வையத்தப், பல்களையும் வாடப் பணையனை
தோள் செய்திசங்க, வொல்குயிர்நீத் தாரு நாகு” என்
னும் செய்யுள், பொருளினது சிறப்பையும் பொருளை
ஈட்டுதலின் இன்றியமையாமையையும் எவ்வளவு நன்
றாகக் கூறுகின்றது? அப்பாலிலுள்ள “கால்கலத்தால்
சேர்பொருளுந் கண்ணற்றார்தேர்பொருளும், நாலிரண்
டால் கூடும் நல்ப்பொருளும்—கோல்தாங்கிக், கோடும்
அரசிற் குரியாமே தொல்புவிக்கீழ், ஆடும் பொருளோ
டனைந்து” என்னும் செய்யுள்போல அரசர்க்குரிய
பொருள்களனைத்தையும் ஒருங்கு கூறும் வேறு செய்
யுள் உண்டோ? இன்பப்பாலிலுள்ள “தூவி நெருஞ்
சிக்காய் நீர்முள்ளி னும்பையலர், காவியன சேற்கண்
குறுந்தொடியா-ராவிக், கனிய ரிணைசேரா ரீர்ங்கண்மா
ஞாலத், தனிமைக் கவரோர் கரி” என்னும் செய்யுளைப்
போல இன்பத்தின் மேம்பாட்டை எடுத்துக்கூறும்
வேறு செய்யுளை எங்கேனும் கண்டதுண்டோ? அப்
பாலிலுள்ள “காதல் விரிநிலத் தாடா வகைகாணார், சாத
னன் றென்ப தகமையோர்—காதலும், ஆக்கி யனிக்
தழிக்குங் கந்தழியின் பேருருவே, நோக்கிலரை நோவ
தெவன்” என்னும் செய்யுளைப்போல இன்பத்தின்

சிறப்பினை எடுத்துக் கூறும் வேறு செய்யுளை யாரோ
 னும் கேட்டதுண்டோ? வீட்டுப்பால் 'இல்லிய' வி
 லுள்ள "நல்லினஞ் சாரல் நயனுணர்ந்தல் பல்லாற்றான்,
 நல்லின் மோம்பல் பொறையாளல்-ஒல்லும்வாய், இன்
 னார்க் கினிய புரிதல் நெறிநின்றல், நன்னுப்பண் உய்ப்ப
 தோ ராது" என்னும் செய்யுள் இவ்வாழ்வாரது கடமை
 யையும் அவர் அடையும் பயனையும் எவ்வளவு நன்றா
 கக் கூறுகின்றது? அப்பாலின் 'துறவிய' வி லுள்ள "ஒன்
 றுண்டே மற்றுடலிற் பற்றி வினையிதுக்கும், பொன்றா
 உணர்வால் விலங்கொதுக்கப் பைம்மறியாத், தன்பால்
 பெயர்க்குந்து பற்றித் தலைப்பட்டோர், நன்பால் அறிந்
 தார் துறந்தார் வரலுய்ந்தார், புன்பாலால் சுற்றப்
 படார்" என்னும் செய்யுள் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் அத
 னாலாம் பயன்களையும் எவ்வளவு தெளிவாகக் கூறுகின்
 றது? இவ்வாறே, இந்நூலின் ஒவ்வொரு செய்யுளும்
 ஒப்புயர்வற்ற பெருமையினை யுடையதாயிருக்கின்றது.
 அகனாலு, இந்நூலின் செய்யுள்களினது பெருமையை
 ஆராய்தலை இம்மட்டில் நிறுத்துகின்றேன்.

இந்நூலை நமது தமிழ்த்தொல்லாசிரியர்களில் பலர்
 எடுத்துத் தமது நூலின்கண்ணே ஆண்டுள்ளார்கள்.
 அவர்களில் நமது தெய்வப்புவமைத் திருவள்ளுவ நா
 யனார் "முன்னோர் மொழிபொருளே பன்றி அவர்மொ
 ழியும், பொன்னேபோல் போற்றுவம்" என்னு இந்நூற்
 செய்யுள்களில் பலவற்றின் பொருள்களையும் சொற்
 ள்களையும் எடுத்துத் தமது நிருக்குறளின்கண்ணே ஆண்

இன்னிலை

ஈடுபுப்பதை ஈண்டுக்காட்டுகின்றேன். இந்நூலின் உரு-ம்
 செய்யுளிற்கண்ட “அன்னத்தின் பெற்றியரின் என்
 பெறும் பேறு” என்பதன் பொருளன்றோ “பெண்ணிற்
 பெறுந்தக்க யாவுள்” என்னும் குறளடி? இந்நூலின்
 உரு-ம் செய்யுளிற்கண்ட “தூவி நெருஞ்சிக்காய் நீர்
 முள்ளி தும்பையலர்” என்பதன் வேறுமொழி யன்றோ
 “அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியு மாதர், அடிக்கு
 நெருஞ்சிப்பழம்” என்னும் நிருக்குறள்? இந்நூலின்
 உரு-ம் செய்யுளிற்கண்ட “காமம்வீழின்பக் கடலா
 மே” என்பதன்றோ “இன்பக் கடல் மற்றுக் காமம்”
 என்னும் குறளடி? இந்நூலின் உரு-ம் செய்யுளிற்க
 கண்ட “ஊடி யுணர்வாரே தாமிசைவர் பல்காலம், ஈடி
 லதோர் இன்ப விருந்து” என்பதன் சாரமன்றோ “ஊடு
 தல் காமத்திற் கின்பம் அதற்கின்பம் கூடி முயங்கப்
 பெறின்” என்னும் குறள்? இந்நூலின் உரு-ம் செய்
 யுளாகிய “தோற்றாரே வெல்வர் னுணைமிசையார் கோட்
 டியாணை, யேற்றுக் கழறொடியார் மிக்காரை யாவரை
 வர், போற்றளி கூடல் கரி” என்பதன் தொகையன்
 றோ “ஊடலிற் றேற்றவர் வென்ற ரதுமன்னும், கூட
 லிற் காணப் படும்” என்னும் குறள்? இந்நூலின் உரு-ம்
 செய்யுளிற்கண்ட “ஐம்புலத்தோர் நல்குவோர் ஒம்பி”
 என்பதன் விரியல்லவோ “தென்புலத்தார் தெய்வம்
 விருந்தொக்கல் தானென்றும், கைம்புலத்தார் ஒம்பல்
 தலை” என்னும் குறளும் “துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்
 க்கும் இறந்தார்க்கும், இவ்வாழ்வா னென்பான்
 னுணை” என்னும் குறளும்? இந்நூலின் உரு-ம் செய்

யுனிற்கண்ட “கைப்பொருள்வாய்இட்டி லுய்வாயிடுக்க”
என்பதன் விளக்கமன்றோ “ஆகா றளவிட்டி தாயினும்
கேடில்லை, போகா றகவாக் கடை” என்னும் குறள்?
இந்நூலின் ௩௮-ம் செய்யுளிற்கண்ட “ஒல்லும்வாய்,
இன்னார்க் கினிய புரிதல்” என்பதன் விரியன்றோ
“இன்னா செய்தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கால் என்
ன பயத்ததோ சால்பு” என்னும் குறள்? இந்நூலின்
௩௯-ம் செய்யுளிற்கண்ட “நனிகாக்கும் ஒண்மை
உறைப்படுத்தும் பண்போன், பனிநிலத்தின் வித்தாய்ப்
பெயரான்” என்பதன் வேறு மொழியன்றோ “உா
னென்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்துங் காப்பான், வா
னென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து” என்னும் குறள்?
இந்நூலின் ௪௦-ம் செய்யுளிற்கண்ட “மாசகல வீறு
மொளியன்ன நோன்புடையோர், மூசா வியற்கை நில
னுணர்வார்” என்பதன் விரியல்லவோ “சுடச்சுடரும்
பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம், சுடச்சுட நோற்கிற்
பவர்க்கு” என்னும் குறளும் “சுற்றும் குறித்தலும்
கைகூடும் நோற்றலின், ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு”
என்னும் குறளும்? அச்செய்யுளிற் கண்ட “இன்னல்
இனிவாயாக் கொள்வார் பிறப்பிறப்பில், தன்னார்
அடையும் நிலன்” என்பதன் வேறு மொழியன்றோ
“இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகும்புன்,
ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு” என்னு குறள்? இந்நூலின்
௪௩-ம் செய்யுளாகிய “பேராப் பெருநிலன் செய்க்கே
யுடம்பொன்றா, பேரா ஒருநிலனா நீங்காப் பெரும்பொ
ருளை, ஏரா அறிந்துய்யும் போழ்து” என்பதன் தொ

இன்னிலை

கையன்றோ “ஐயத்தின் நீங்கிக் தெளிந்தார்க்கு வையத் தின், வானம் நணிய துடைத்து” என்னும் குறள்? இந்நூலின் சச-ம் செய்யுளிற்கண்ட ஐயுணர்வான் ஆய்ந்து அறஞ்சார்பாச் சார்பொறுக்க, நையா நிலை வேண்டுவார்” என்பதன்றோ “சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச், சார்க்கா சார்தரு நோய்” என்னும் குறள்? இந்நூலின் சரு-ம் செய்யு ளிற் கண்ட (மெய்ப்பொருளை) “பற்றித் தலைப்பட் டோர், நன்பால் அறிந்தார் துறந்தார் வாலுயந்தார்” என்பதன் விரியன்றோ “கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர், மற்றீண்டு வாடா நெறி” என் னும் குறள்? திருக்குறளின் பொருள்களையும் சொற் களையும் இந்நூலாசிரியர் எடுத்துத் தமது நூலின்கண் ஆண்டுள்ளாரென்று கொள்ளலாகாதேர வெனின், ஆகாது. என்னை? இந்நூலாசிரியர்போன்ற தக்க புல வர் திருக்குறளின் பொருள்களையும் சொற்களையும் எடுத்து ஆண்டிருப்பின், இந்நூற் செய்யுள்களது அழகு முதலியவை திருக்குறட்செய்யுள்களது அழகு முதலியவற்றிற்கு மிக மேம்பட்டன வாயிருக்கும்.

இந்நூலைத் தொல்லுரையாசிரியர்களிலும் பலர் எடுத்தாண்டுள்ளார்கள். “உரையாசிரியர்” எனச் சிறப் புப் பெயர் பெற்றவரும், தொல்காப்பியம் மூன்று அநி காரங்களுக்கும் முதலில் உரையெழுதியவரும், தெய்வ த்தன்மை வாய்ந்த பெரியாரெனப் பல பெரியோரால் புகழப்படுகின்றவருமாகிய இளம்பூரணர் தமது தொ

ல்காப்பியர்க் 'களவியல்' உ-ம் சூத்திரவுரையில் இந்
 நூல் இன்பப்பாலின் உ-ம் செய்யுளாகிய "துணையெ
 ன்ப காம விநுந்துப்பார் தோமில், இணைவிழைச்சின்
 மிக்காகா ராகல்-புணைதழீஇக், கூட்டுங் கடுமிசையான்
 கட்டியிற் கொண்டற்றால், வேட்டபோழ் தாகு மணி"
 என்பதை எடுத்தாண்டு, "இப்பாட்டு இத்தன்மைத்
 தாய் (இன்பம்) துய்த்தல் வேண்டுமென அறவுரை
 சுட்டி வந்தது" எனவும், 'கற்பியல்' ரு-ம் சூத்திர
 வுரையில் இந்நூல் வீட்டுப்பால் 'இல்லிய'லின் கூ-ம்
 செய்யுளாகிய "ஐங்குரவ ரோம்பல் இனனீக்கல் சேர்ந்
 தோர்க்கும், பைங்கூழ் களைகளைப் பார்த்தளித்தல்—
 நையுளத்தர்க், குற்ற பரிவீர்த்தல் எண்ணான் கற்றநெ
 றியில், உற்ற புரிதல் கடன்" என்பதை எடுத்தாண்டு,
 "இது தலைவன் மனைக்கிழத்திக்குரிய செயல் கூறிப் புரி
 யென்றது" எனவும், 'கற்பியல்' கஉ-ம் சூத்திர வுரை
 யில் இந்நூல் இன்பப்பால் ஐ-ம் செய்யுளாகிய "தோற்
 றுரே வெல்வர் துணைமிசையார் கோட்டியாணை, யேற்
 றுக் கழறொடியார் மிக்காரை யாவரைவர், போளிற்ற
 கூடல் கரி" என்பதை எடுத்தாண்டு "இஃது இன்பம்
 பற்றி, வந்தது, தலைமகன்மாட்டு ஒழுகும் நிறன் கூறு
 மாற்றான்" எனவும், அச்சூத்திர வுரையிலேயே இந்நூ
 லின் வீட்டுப்பால் 'இல்லிய'லின் முதற் செய்யுளாகிய
 "ஒத்த வுரிமையளா ளுடற் கினியளாக், குற்ற மொரு
 உங் குணத்தளாக்—கற்றறிஞர்ப், பேணுந் தகையளாக்
 கொண்கன் குறிப்பறிந்து, நாணுந் தகையளாள் பெண்"
 என்பதையும், அவ்வியலின் ச-ம் செய்யுளாகிய "ஐம்

இன்னிலை

புலக்தோர் நல்குவோ ரோம்பித் தலைப்பட்ட, செம்பாகம் நன்மனையைப் பேணிக்-கடாவுய்த்த, பைம்புல் நிலைபேணி யூழ்ப்ப வடுவடார், ஐம்புலமீர்க் தாரிற் றலை” என்பதையும் எடுத்தாண்டு, இவை “இவ்வறத் தமர்ந்து உலகோர் மாட்டு ஒழுகும் நிறனைக் கூற வந்தன” எனவும் குறிப்பெழுதியுள்ளார். ஆசிரியர்களிலெல்லாம் பெரியவசெனப் பலராலும் புகழப்பெற்ற பேராசிரியர் தமது தொல்காப்பியச் ‘செய்யுளியல்’ ககங்-ம் சூக்திரவுரையில் இந்நூலின் அறப்பால் டும் செய்யுளாகிய “நிரைத்த விரிக்கிற் நிரைப்பின வாப்போல், உரைத்த வுரையதனைக் கேட்டும்—உரைத்த, பயன்ற வா செய்வார் சிலரேதந் நெஞ்சக், நியன்றவா செய்வார் பலர்” என்பதை எடுத்தாண்டுள்ளார். உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர்” என்னும் உரையாசிரியர் தமது தொல்காப்பியச்செய்யுளியல் ககங்-ம் சூக்திரவுரையில் இந்நூலின் மேற்கண்ட “நிரைத்த” என்னும் தொடக்கத்துச் செய்யுளை எடுத்தாண்டுள்ளார். யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகார் இந்நூலின் பொருட்பால் உ-ம் செய்யுளாகிய ‘உடைமையறு தீட்டல் உறுதுணையாம் யாண்டும், உடைமையராச் சென்றக்கால் ஊரெல்லாம்—சுற்றம், உடைமைக்கோல் இன்றங்குச் சென்றக்காற் சுற்றம், உடையவரும் வேறுபடும்” என்பதை எடுத்தாண்டு “இது ஆரிடவாசகம்” என்று கூறியுள்ளார். இவ்வாறு தொல்லாசிரியர்களும் தொல்லுரையாசிரியர்களும் இந்நூலை எடுத்தாண்டிருப்பதே இந்நூலின் மேம்பாட்டைக் காட்டாநிற்கும்.

எனக்குக் கிடைத்த இந்நூலின் எட்டுப்பிரதி நிருநெல்வேலி ஜில்லா ஆழ்வார்திருநகரியில் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் அவதரித்துத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களை முற்றுறக் கற்று “மாறனலங்காரம்” முதலிய சில அரிய நூல்களை இயற்றியருளிய பூரீமான் இரத்தினக் கவிராயரவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வேட்டுப்பிரதியின் முதல் எட்டில் “ஹரி” ஒம் நன்றாக. மனாரையாசிரியரால் தொகுக்கப்பட்ட இன்னிலை நாற்பத்தைந்து. தேனாறு மகிழ்க்தொடையலு மெல்லியுந் திருக்களர்க் குழைக்காதுங், கானாறு மலர்த்திருமுகச் சோதியுங் கயிரவத் துவர்வாயு, மோனமாகிய வடிவமு மார்வமு முத்திரைத் திருக்கையு, நான தேசிகன் சரண்தா மரையுமென யனம்விட் டகலாவே. சீயர் திருவடிகளே சரணம். வயித்தியநாத குரவே நம. திருமேனி ரத்தினக் கவிராயன் எழுதிவரும் இன்னிலை நாற்பத்தைந்து நன்றாக. குருவே துணை. ஆண்டாள் துணை.” என்பவை எழுதப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது எட்டின் தொடக்கத்தில் “வேலற்றீ இ” என்ற தொடக்கத்துச் செய்யுளுக்குமுன் “கடவுள் வாழ்த்து” என்னும் சொற்களும், அதற்குப்பின் “பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்” என்னும் சொற்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. பின்பு “நூல்” என்ற சொல்லொடு தொடங்கி இந்நூல் செய்யுள் நாற்பத்தையும் எழுதப்பட்டுள்ளன. பின் “பெரிய்கையார் பாடிய இன்னிலை முற்றிற்று” என்ற சொற்களும், அவற்றின் பின் “நாலடி நான்மணி” என்ற தொடக்கத்து

இன்னிலை

வெண்பாவும், அதன்பின் "தாய பதுவ றலைப்படுவாரிவ்
 வுலகி, ஞாய பயனுணர்வா ரச்சழியார் வெந்தென்றும்,
 போய விழைவிபாண விற்பப் புணரியாப், பீய்வின்றி
 நிற்பே கரி" என்னும் வெண்பாவும் எழுதப்பட்டுள்
 ளன. இவ்வேட்டுப்பிரதியை எனக்கு அளித்தவர்கள்
 திருநெல்வேலி ஹிந்துக்கல்லூரித் தமிழ்ப் பண்டி
 தர் ஸ்ரீமான் த. மு. சொர்ணம்பிள்ளையவர்கள். இவர்
 களுக்கு இவ்வேட்டுப் பிரதியை வேறு பல தொன்னு
 லேட்டுப் பிரதிகளோடு சேர்த்தளித்தவர்கள் திருமே
 னிக் கவிராயரவர்கள் சந்தநிபார்களுக்குத் தலைவராக
 வும், எனக்கு உறவினராகவும் நண்பராகவும், திருநெல்
 வேலி ஜில்லா தாலுகா போர்டு மெம்பராகவும் நின்று
 விளங்கிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ அ. மீ. மலையையாப் பிள்ளை
 யவர்கள். இதுகாறும் இந்நூலின் பெயரும், இந்நூல்
 கீழ்க்கணக்குப்பதினெட்டில் ஒன்றென்பதும் தெரியா
 திருந்த நம் தமிழ்நாட்டார்க்கு இந்நூலை அளிப்பதற்கு
 க்காரண கர்த்தர்களாயிருந்த இவ்விருவர்களுக்கும்
 தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டக் கடன்பட்டுள்ளது.

பிரம்பூர், சென்னை. }
 பிங்களா ஆடி 1912 } வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை.

இன்னிலை

ஆசிரியர்.

இந்நூலினது ஏட்டுப் பிரதியின் முதல் எட்டுத் தொடக்கத்தில் “மதுரையாசிரியரால் தொகுக்கப் பட்ட இன்னிலை நாற்பத்தைந்து” என்னும் சொற்களும், அம்முதல் எட்டின்முடிவில் “திருமேனிக்கவிராயன் எழுதினரும் இன்னிலை நாற்பத்தைந்து நன்றாக” என்னும் சொற்களும், அவ்வேட்டுப் பிரதியின்கடைசி எட்டு முடிவில் “பெய்கையார் பாடியஇன்னிலை முற்றிற்று” என்னும் சொற்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலின் ஏட்டுப்பிரதியை எழுதிய திருமேனி இரத்தினக்கவிராயரவர்கள் செந்தமிழ்ப் புலமையும் சீரிய ஒழுக்கமும் தெய்வத்தையும் சிறந்து விளங்கியவர்கள். இந்நூலின் ஏட்டுப் பிரதியை அளித்த ஸ்ரீமான். மலையையார்ப்பிள்ளையவர்கள் அக்கவிராயரவர்களின் ஏடுகளை யெல்லாம் போற்றி வைத்திருக்கும் அவர்களுடைய சந்தநிபார்களின் தலைவராய் விளங்கியவர்கள். பெய்கையார் என்பவர் “இன்னிலை” என்னும் நூலை, இயற்றிற்றில. ரென்றாவது, அந்நூலை வேறு யாரோனும் இயற்றினரென்றாவது நாம் கேள்விப்படவில்லை. ஆகலால், “இன்னிலை” யென்பது இந்நூலே யென்றும், இந்நூலை இயற்றியவர் பெய்கையாரே

இன்னிஐ

யென்றும் நாம் கொள்ளலாகும். ஆகவே, நாலாயிரப்பிர
பந்தத்திலுள்ள “முதற்றிருவந்தாதி” யையும், “கள
வழி” யையும், புறநானூற்றிலுள்ள “கோதை மார்பிற்
கோதை யானங், கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை
யான, மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானங், கண்ணாறும்
மே கான்லந் தொண்டி, யஃதெம் முரே ய்வனெம்.
யிறைவன் அன்னோற் படர்நி யாயி னீயும், எம்மு முள்
ளுமோமுதுவா யிர்வல, அம்ர்மேம் படுங் காலைநின்,
புகழ்மேம் படுனைக் கண்டன மெனவே” “நாடனென்
கோ லூர னென்கோ, பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப
னென்கோ, யாங்ஙன மொழிகோ. வோங்குவாட் கோ
தையைப், புனவர் தட்டை புடைப்பி னயல, நிறங்கு
கநி ரல்மரு கழனியும், பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்
னொருங் கெழுமே” என்னும் செய்யுள்க ளிரண்டையும்
பன்னிரு பாட்டியலில் ‘பொய்கையார்’ என்னும் பெய
ரோடு காணப்படும் நூத்திரங்களையும், யாப்பருங்கல
விருத்தியுரைகாரர் “பொய்கையார் வாக்கு” என்னும்
குறிப்பொடு காட்டியுள்ள தனிச் செய்யுள்களையும்,
இந்நூலையும் இயற்றியவர் “பொய்கையார்” என்னும்
பெயரின ரென்பது பெறப்பட்டது.

முதற்றிருவந்தாதியையும் யாப்பருங்கல விருத்தி
உதாரணத்தனிச்செய்யுள்களையும், இயற்றியபொய்கை
யார் வேறுகளவழிநாற்பதையும்மேற்கூறியபுறநானூற்
றின் செய்யுள் களிரண்டையும் இயற்றியபொய்கை
யார் வேறு என்றும், அவ்விருவரும் வெவ்வேறுகாலைத்

தினம் என்றும் ஒருசாரார் கூறுகின்றனர். “முதற்றிருவந்தாதி” முதலிய எல்லாவற்றையும் இயற்றியவர் “பொய்கையார்” என்னும் பெயரைக் கொண்ட புலவர் ஒருவரே யென்று மற்றொரு சாரார் கூறுகின்றனர். பிந்திய சாரார் கூற்றிற்கு ஆகாமாக நிற்பது, நமலை நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்திக் தோன்றிய யாப்பருங்கல விருத்தியில் முதற்றிருவந்தாதிச் செய்யுளிரண்டோடு குறித்துள்ள தனிச்செய்யுள் சிலவற்றைப் “பொய்கையார் வாக்கு” என்று குறிப்பிட்டிருப்பதே. அவ்வாறாக களவழிச் செய்யுள்களையாவது மேற்கூறிய புறநானூற்றுச் செய்யுள்களையாவது உதாரணமாக எடுத்தாளவு மில்லை; அவற்றைப்பற்றி ஒன்றும் கூறவு மில்லை. ஆகலால், அவ்வாறாகாது குறிப்பிலிருந்து கொள்ளத்தக்க தெல்லாம் அவர் “பொய்கையார் வாக்கு” என்று எடுத்தாண்டுள்ள தனிச்செய்யுள் சில “பொய்கையார்” என்பவரால் பாடப்பட்டனவென்று அவர் கருதின ரென்ப தொன்றே. இத் தனிச்செய்யுள்களையும், முதற்றிருவந்தாதிச் செய்யுள்களையும், மேற்கூறிய புறநானூற்றுச் செய்யுளிரண்டையும், களவழிச் செய்யுள்களையும் பாடிய பொய்கையார் ஒருவரே யென்று அவர் கருதியதாகக்கொள்ளுதல் மிகையேயாகும். முதற்றிருவந்தாதியைப்பாடிய பொய்கையார் தெரண்டை நாட்டுக் காஞ்சி நகரத்தவர். அதற்குச் சான்று சற்றேறக்குறைய ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் முதற்றிருவந்தாதிக்கு முதலியாண்டான் அருளிச்

செய்த“கைதசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்செக்கர் வந்து
 தித்த,பொய்கைப்பிரான் கவிஞர் போரேறு-வையத்,
 தடியவர்கள் வாழ அருந்தமி முந்தாதி,படிவிளங்கச்
 செய்தான் பரிந்து’ என்னும்தனியன். புறநானூற்றுச்
 செய்யுளிரண்டையும் பாடியபொய்கையார்காஞ்சிபுரத்
 திற்கு நானூறுமைல்தூரத்திலுன்னடலைநாட்டுத்தொண்
 டிகரத்தவர். அதற்குச்சான்று அவர்பாடிய புறநானூற்
 றுச் செய்யுளொன்றின் ‘கான்வம் தொண்டி யஃதெம்
 முரே ”என்னும் சொற்கள். காஞ்சிகரத்துப் பொய்
 கையார் ஸ்ரீ விஷ்ணு பிரான் ஒருவருக்கே ஆள். அதற்
 குச் சான்று முதற்றிருவந்தாதியின் “அடுத்த கடும்
 ப்கைஞர்க் காற்றேனென் றோடிப்,படுத்தபெரும்பாழி
 சூழ்ந்த—விடத்தாவை, வல்லாளன் கைகொடுத்த மா
 மேனி மாயவனுக், கல்லது மாவரோ ஆள்” என்னும்
 செய்யுள். தொண்டி கரத்துப் பொய்கையார் மலை
 நாட்டரசனுக்கே ஆள். அதற்குச்சான்று புறநானூற்
 றுக் “கோதைமார்பின்” என்னும் தொடக்கத்துச்
 செய்யுளிலுள்ள “அவனெம் மிறைவன்” என்
 னும் சொற்கள். முதற்றிருவந்தாதியைப் பாடிய
 பொய்கையார் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸ்தலங்களில் தொண்
 டைநாட்டுக் காஞ்சி வெண்காவையும், அதனை யடுத்த
 துள்ள நடுநாட்டுத் திருக்கோவலுரையும், வட
 நாட்டுத் திருவேங்கடத்தையும், கோழாட்டுத் திரு
 வரங்கத்தையும் திருவிண்ணகரையும் பாடியுள்ளார்.
 இதனால் இவர் காஞ்சியிலே பிறந்து, காஞ்சியிலே வந்த

ந்து; காஞ்சியின் சமீபத்திலுள்ள இடங்களில் மாத்திரம்
 சஞ்சரித்திருந்தவரென்பது தெரிகின்றது. அவர் மலை
 நாட்டிலுள்ள தொண்டி நகரில் வதிந்திருந்தனராயின்,
 அத்தொண்டி நகரை அடுத்துள்ளவையும் தொன்று
 தொட்டுப் பிரசித்தமாக விளங்குபவையுமான திருப்
 புவியூர், திருவனந்தபுரம் முதலிய மலைநாட்டு விஷ்ணு
 ஸ்தலங்களில் ஒன்றையேனும் அவர் பாடாமலிருந்திரு
 க்கமாட்டார். ஆகலால், அவர் தொண்டிநகரில் வந்திந்
 ரென்பது தவறு. முதற்றிருவந்தாதிச்செய்யுள்களின்
 இனிமையையும் களவழிச் செய்யுள்களின் துனிமை
 யையும் நோக்கும் எவரும் அவ்விரண்டு நூல்களும் ஒரு
 வரால் பாடப்பட்டவை யென்று கூறார். முதற்றிருவ
 ந்தாதிச் செய்யுள்களில் சில, மிக அரிய வெண்பா இலக்
 கணவிதிகள் சிலவற்றிற்கு ஆகாரமாயிருக்கின்றன. கள
 வழிச் செய்யுள்களனைத்தும் வெண்பா இலக்கண விநி
 களைப் பின்பற்றிப் பாடப்பட்டவையாகவே யிருக்கின்
 றன. முதற்றிருவந்தாதிச்செய்யுள்களின் சிலவற்றில்
 இப்பொழுது பழக்கத்திலில்லாத நன்பு, புலரி, குரா, திரு
 வன், மரி, தல், ஏலும் முதலிய தமிழ்ச்சொற்கள் பல கா
 ணப்படுகின்றன. களவழிச்செய்யுள்களில் அத்தகைய
 சொல் ஒன்றேனும் காணப்படவில்லை. இவ்விரண்டு
 நூல்களிலுமுள்ள இவ்விரண்டு வேற்றுமைகளும் முந்
 திய நூல்முற்பட்ட காலத்த தென்பதையும், பிந்திய
 நூல்பிற்பட்ட காலத்த தென்பதையும் காட்டிற்கும்.
 களவழிச் செய்யுள்கள், அரசர்களை விஷ்ணுவின் அம்

இன்னிலை

சக்தவராகக் கூறும் நெறிப்படியே சோழனைத் திருமா-
 லுக்கு உவமித்துக் கூறுகின்றனவே. யல்லாமல், மற்றை
 ப்படித்திருமாலேப் புகழ்ந்து கூறவில்லை. மேற்கூறிய புற-
 நாநூற்றுச்செய்யுள்களிரண்டும் சோனையே புகழ்கின்-
 றனவல்லாமல், திருமாலேப் புகழ வில்லை. இதனால், கள-
 வழிச் செய்யுள்களையும் புறநாநூற்றுச் செய்யுள்களி-
 ரண்டையும் பாடிய புலவர் ஸ்ரீ விஷ்ணுபக்த ரெனச்
 சொல்லத்தக்கவரல்லரென்பது நன்கு விளங்குகின்-
 றது. முதற்றிருவந்தாதிச்செய்யுள்களைப் பாடிய புல-
 வரோ ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தியில் மிக மிகஆழ்ந்தவர். ஆதலா-
 ல், முதற்றிருவந்தாதியையும் யாப்பருங்கலவிருத்தி-
 யில் “பொய்கையார் வாக்கு” என்னும் குறிப்பொடு
 பொருந்திய தனிச்செய்யுள்களையும், களவழியையும்,
 புறநாநூற்றுக் “கோதை மார்பின்”, “நாட னென்-
 கோ” என்னும் தொடக்கத்துச்செய்யுள்களையும் பாடிய
 பொய்கையார் ஒருவரே யென்றாவது, ஒருகாலத்தவ-
 ரே யென்றாவது கொள்ளுதல் தவறென்பது வெள்ளி-
 டைமலை.

இந்நூலை இயற்றியவர் முதற்றிருவந்தாதியை
 இயற்றியருளியபொய்கையாரா, அல்லது களவழிநாற்-
 பதையும் மேற்கூறிய புறநாநூற்றுச்செய்யுள்களிரண்-
 டையும் இயற்றிய பொய்கையாரா என்பதை ஆராய்-
 வோம். களவழிச் செய்யுள்களெல்லாம், பிற்காலத்துச்,
 செய்யுள்கள் போல, நான்கிற் குட்பட்ட சீர்களையுடைய
 அடிகளையே கொண்டிருக்கின்றன. இந்நூல் செய்யுள்

கனிற் சில முதற்றிருவந்தாதி பாடிய பொய்கையார்
காலத்துச் செய்யுள்களிற் சில போல, நான்கிற்கு மேற்
பட்டசேர்களையுடைய அடிகளையும் கொண்டிருக்கின்
றன. களவழிச் செய்யுள்களில் ஓர் அடியேனும் குற்
றியலுகரத்திற்குப்பின் வரும் உயிர் வகாவுடம்படு மெ
ய்யைப் பெறும்படியான தன்மையில் அமைந்திருக்க
வில்லை. இந்நூல் நாற்பத்தொன்றாம் செய்யுளின் முத
லடியும் நாற்பத்துநான்காம் செய்யுளின் மூன்றாமடி
யும், முதற்றிருவந்தாதியின் தொண்ணூற்றைந்தாம்
செய்யுளின் முதலடிபோல் குற்றியலுகரத்திற்குப்
பின்வரும் உயிர் வகாவுடம்படு மெய்யைப் பெறும்படி
யான தன்மையில் அமைந்துள்ளன. களவழிச் செய்
யுள்களில் ஒன்றேனும் முற்றியலுகரத்தை ஈராகக்
கொண்ட சொல்லால் முடியவில்லை. இந்நூலின் இருபத்
தேழாம் செய்யுள், முதற்றிருவந்தாதியின் பன்னி
ரண்டாம் செய்யுளும் ஐம்பத்து மூன்றாம் செய்யுளும்
அறுபத்தேழாம் செய்யுளும் போல, முற்றியலுகரத்
தை ஈராகக்கொண்ட சொல்லால் முடிந்திருக்கின்றன.
களவழிச் செய்யுள்களில் ஒன்றேனும் பிற்காலத்து
நூல்களில் பயின்றுவராத பழந்தமிழ்ச் சொற்களை
யுடையதாயில்லை. இந்நூல் செய்யுள்களிற் சிலமுதற்றி
ருவந்தாதிச் செய்யுள்களிற் சிலபோல அச்சொற்களை
பிசுதியாக யுடையனவா யிருக்கின்றன. களவழியை
யும் மேற்கூறிய புறநானூற்றுச் செய்யுள்களிடையே
யும் இயற்றிய பொய்கையார் ஸ்ரீ விஷ்ணு பக்தியில்

ஆழ்ந்தவரென்று கொள்வதற்கு அவருடைய செய்யுள்
களில் ஒன்றேனும் இடம் காணில்லை. இந்நூலை இயற்
றிய பொய்கையார் ஸ்ரீ விஷ்ணு பத்தியில் ஆழ்ந்தவ
ரென்று கொள்வதற்கு இந்நூலின் முதற் செய்யுளும்,
மூன்றாம் செய்யுளும், இருபத்திரண்டாம் செய்யுளும்
இடம் தருகின்றன. முதற்றிருவந்தாதியைப் பாடிய
பொய்கையார் ஸ்ரீ விஷ்ணுவைத்தவிர வேறு ஒருவரை
யும் பாடாதவரென்பது முதற்றிருவந்தாதிச்செய்யுள்
கள் பலவற்றால் தெரிகின்றது. களவழி நாற்பதையும்
மேற்கண்ட புறநானூற்றுச் செய்யுள்களிரண்டையும்
பாடிய பொய்கையார் மனிதரையே பாடியுள்ளார்.
இந்நூலின் நாற்பதாம் செய்யுள் முதற்றிருவந்தாதி
யின் “நிசையும் நிசையுறு தெய்வமும் தெய்வத், நிசை
யும் கருமங்க ளெல்லாம்—அசைவில்சீர், கண்ணன் நெ
டுமால் கடல்கடைந்த காரோத, வண்ணன் படைத்த
மயக்கு” என்னும் செய்யுளின் கருத்தையும், இந்நூ
லின் பத்தாம் செய்யுள் முதற்றிருவந்தாதியின் “தெ
ளிதாக வுள்ளத்தைச் செந்நிறீஇ ஞானத், தெளிவாக
நன்குணர்வார் சிந்தை—எளிதாகத், தாய்நாடு கன்றே
போல் தண்டுழா யானடிக்கே, போய்நாடிக் கொள்ளும்
புரிந்து” என்னும் செய்யுளின் கருத்தையும் உவமரன்
த்தையும், இந்நூலின் நாற்பத்திரண்டாம் செய்யுளின்
முதல் இரண்டடிகள் முதற்றிருவந்தாதியின் “அரிய
புல னைந்தடக்கி யாய்மலர்கொண் டார்வம், புரிய பரிசி
னால் புல்கில்—பெரியனாய், மாற்றாது வீற்றிருந்த மாவலி
பால் வண்கைநீர், ஏற்றாணைக் காண்ப தெளிது” என்
னும் செய்யுளின் கருத்தையும், பிந்திய இரண்டடிகள்

முதற்றிருவந்தாதியின் “வினையால் அடர்ப்படார்வெந்
நாகில்சேரார், தினையேனுந் தீக்கதிக்கட் செல்லார்-நீனை
தற், கரியானைச் சேயானை ஆயிரம்பேர் செங்கண், கரி
யானைக் கைதொழுதக் கால்” என்னும்செய்யுளின்கருத்
தையும், இந்நூலின் நாற்பத்தைந்தாம் செய்யுள் முதற்
ற்றிருவந்தாதியின் “காப்புன்னை யுன்னக் கழியும் அரு
வினைகள், ஆப்புன்னை யுன்ன அவிழ்ந்தொழியும்-மூப்
புன்னைச், சிந்திப்பார்க் கில்லை நிருமாலே நின்னடியை,
வந்திப்பார் காண்பர் வழி” என்னும்செய்யுளின் கருத்
தையும், ஆன்மா ஒன்றுண்டு; அஃது உடலிற் பற்றி
வினையை ஈட்டும்; அஃது அவ்வுடற்பற்றை விட்டுமெய்
ஞ்ஞானத்தை அடைந்து வீடு பெறும்” என்னும் விஷ்
ணு மத சித்தாந்தத்தையும் கொண்டுள்ளன. களவழி
நாற்பதுக்கும் மேற்கூறிய புறநானூற்றுச் செய்யுள்
களுக்கும் இந்நூலுக்குமுள்ள மேற்காட்டிய வேற்று
மையும் இந்நூலை இயற்றியவர் களவழி நாற்பதை
யும் புறநானூற்றுக் “கோதைமார்பின்” ‘நாடனென்
கோ’ என்னும் தொடக்கத்துச் செய்யுள்களிரண்டை
யும் இயற்றிய பொய்கையார் அல்லரென்பதும், இந்
நூலுக்கும் முதற்றிருவந்தாதிக்கு முள்ள மேற்காட்
டிய ஒற்றுமைகளால் இந்நூலை இயற்றியவர் முதற்றிரு
வந்தாதியை இயற்றிய பொய்கையாரே யென்பதும்
“உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி” யாம். மேற்குறித்த யாப்
பருங்கலவிருத்தி உதாரணத்தனிச் செய்யுள்களையும்
பன்னிரு பரட்டியலில் “பொய்கையார்” என்ற

இன்னிலை

பெயரோடு காணப்படும் சூத்திரங்களையும், கேள்வி மட்டில் நாம் அறிந்துள்ள பொய்கையார் பாட்டியலையும் இயற்றிய பொய்கையார் யாவரென்பதைப்பற்றி ஆராய்தல் சுண்டைக்கு ஆவசியக மின்று.

இந்நூலைத்தொகுத்தவர் மதுரை யாசிரியர் என்று இந்நூலின் எட்டுப் பிரதியின் முதல் எட்டில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்று மேலே கூறியுள்ளோன். அஃதாவது, இந்நூலைக் கீழ்க்கணக்குப் பதினெட்டில் ஒன்றாகத் தொகுத்தவர் மதுரை யாசிரியர் என்று கொள்க. “மதுரை யாசிரியர்” என்னும் சிறப்புப்பெயரைப்பெற்றுவிளங்கியவர் மாறனார் என்பவரும் நல்லந்துவனார் என்பவருமே. இவ்விருவரும் கடைச்சங்கப் புலவர்கள். இவர்களில் எவர் இந்நூலைத் தொகுத்தவ ரென்பது தெரியவில்லை. இந்நூற்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியவர் “பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். இவர் எட்டுத் தொகை நூல்களிற் சிலவற்றிற்குக்கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியது பேரல இந்நூற்கும் பாடியுள்ளார். இவரும் கடைச்சங்கப் புலவர். இந்நூலின் உக-ம் செய்யுளிற்குண்ட “கடுமிசையான் கட்டியிற் கொண்டற்று” என்பதன் பொருளைக் கடைச்சங்கப் புலவரில் ஒருவரான நக்கீரர்தமது இறையனாரகப்பொருளுரையில் எடுத்தாண்டிருப்பதை அச்செய்யுளின் விசேடவுரையில்குறித்துள்ளோன். இந்நூல்செய்யுள்கள் பலவற்றின் பொருள்களையும் சொற்களையும் எடுத்துநக்கீரர்காலத்தவராவதுருவள்ளுவநாயனார் தமது திருக்குறளின்கண்ணே

ஆண்டிருப்பதை இந்நூலின் முன்னுரையில் கூறியுள்ளேன். இந்நூலின் முடிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இந்நூல் அரும்பத அகராதியிற் கண்ட சொற்களிற்பல நாலடியார், நான்மணிந்கடிகை, அறகெறிச்சாரம் முதலிய தொன்னூல்களில் மட்டுமே விசேஷமாகக்காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியனாரும் இந்நூலாசிரியரும் கடவுளைக் “கந்தழி” என்று கூறியுள்ளனர். இக்காரணங்களால் இந்நூல் மேற்கூறிய கடைச்சங்க காலத்து நூல்களுக்கு மிக முற்பட்டதென்பதற்கு ஐயமேயில்லை. ஆனால், கடைச்சங்கத்தினது காலத்தையும் அச்சங்கத்துப் பல புலவர்களது காலங்களையும், அச்சங்க மேறிய பல நூல்களின் காலங்களையும், ஆழ்வார்களாதியோர் காலங்களையும் இக்காலத்துக் ‘கல்வெட்டுப் புலவர்கள்’ மிக வரையறுத்து நமது காலத்திற்கு மிகச் சம்பந்தில் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறார்கள். அப்புலவரது கூற்றுக் தென்றிசைக் கூற்றுப்போல மிக்க அச்சத்தையும் வியப்பையும் விளைக்கின்றது. அவர்களது கூற்றை முன்னோட்டுவதற்கு வேண்டும் கருவிகளையும் காலத்தையும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவை எனக்குக் கிடைத்த பின்னர் இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலம் முதலியவற்றை யான் வரையறுக்கத் துணிதல் நலமென்று கருதி, இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலம் மேற்கூறிய கடைச்சங்க நூல்களது காலத்திற்கு மிக முற்பட்டதென்று மட்டும் இப்பொழுது கூறி நிறுத்துகின்றேன்.

பிரம்பூர், சென்னை. } வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை
பிங்களூர் ஆடி மீ 9௨

இன்னிசை

உரைப்பாயிரம்.

இந்நூற்கு உரையெழுதவும், உரைப்பாயிரம் எழுதவும் யான் துணிந்தது “கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி, தானும்அதுவாகப் பாவித்துத்—தானும் தன், பொல்லாச் சிறகை விரித்தாடி ஒற்போலும்.” இந்நூல் சங்கமரீபநூல்களி லொன்று. இதனை இயற்றியவர் செந்தமிழ்ப்புலமையும் தெய்வபத்தியும் சேர்ப்பெற்ற பெரியார். இந்நூற் பாக்களிற் சில, மிக அரிய இலக்கணங்களுக்கு இலக்கியங்களாக அமைந்துள்ளன. இந்நூல் இக்காலத்துப் பழக்கத்திலில்லாத பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் பலவற்றைக்கொண்டுள்ளது. இஃது, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தம் நான்கினையும் கூறுகின்றது. அறத்தை அறிதல் அருமை. பொருளினினை அறிதல் அதனினும் மிக அருமை. இன்பத்தை அறிதல் அதனினும் மிக அருமை. வீட்டினை அறிதல் அவை மூன்றையும் அறிதலினும் மிக அருமை. ஆகவே, அந்நான்கையும் அறிந்த பெரியாரே இந்நூற்கு உரையெழுதத் தக்கவ ராவர். அத்தகையார் ஒருவர் இந்நூற்கு உரை யெழுதியிருப்பதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால், அவ்வுரை இதுகாறும் நம்மவரில் ஒருவருக்கும் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. உரையில்லாமலே இந்நூலை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தலாமென்றால்,

அது பலர்க்குப் பயன்படாததாக முடியும். அதுபற்றி, இந்நூற்கு ஓர் உரை யெழுதி அதனுடன் இந்நூலை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தல் நலமென்று நினைத்தேன். இந்நூலிலுள்ள சில செய்யுள்களின் பொருள்கள் எனக்கு விளங்கின; பல செய்யுள்களின் பொருள்கள் எனக்கு விளங்க வில்லை.

பின்னர், இந்நூற் செய்யுள்களில் ஒவ்வொன்றன் பொருளையும் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரிச் சுதேச பாஷா அத்திபகஷகர் ஸ்ரீமான். தி. செல்வ கேசவராய முதலியார்(யம்.ஏ.) அவர்களோடு ஆராய்ச் சிசெய்தேன். ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களது இலக்கண இலக்கிய ஞான மேற்பாட்டினாலும் சொல்வன்மையாலும் இந்நூலின் பலசெய்யுள்களின் பொருள்களை அறிந்தேன். அப்போதும், சில பாக்களின் பொருள்கள் தெளிவாக விளங்கவில்லை. அவற்றின் பொருள்கள் இன்னவையாக இருக்கலாமென்று ஊகித்தும், மற்றையவற்றின் பொருள்களை ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்கள் முடிவு செய்தவாறும், இந்நூற்கு ஓர் உரையெழுதி அவர்களிடம் காட்டினேன். அவர்கள் அவ்வரையைப்பார்த்துக் குற்றங்களைந்து குறைபெய்து தந்ததோடு, யான் ஊகித்துச் சில செய்யுள்களின் சில பாகங்களுக்கு எழுதியிருந்த வுரையின் சில பாகங்கள் பொருத்தமாகத் தோன்றாததால் அவ்வரையை வேறு சிலபண்டிதர்களிடம்காட்டும்படி கட்டினையிட்டார்கள். அவ்வாறே, அதனைச் சென்னைக் கிறிஷ்ணயன் கல்லூரிச் சுதேச பாஷா

அத்தியக்ஷகர் ஸ்ரீமான். த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை (பி. ஏ.) அவர்களிடம் காட்டினேன். அவர்கள் அதனை மிக்க அன்போடு ஏற்று, முழுக்கவனத்தோடுபார்த்து, பல சீர்திருத்தங்கள் செய்து தந்தார்கள். பின்னர், அதனை மஹாமஹோபாத்தியாயர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வே. சாயிகாசையர் அவர்களிடம்காட்டினேன். அவர்கள் அதனைப்பார்த்து அதனில் யாதொன்றும் செய்யாமல் எனக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். உடனே, அதனை அச்சிற்சுக்கொடுத்தேன். அஃது அச்சாகி வரவா, ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களும் ஸ்ரீமான் பிள்ளையவர்களும் பல முறைப்பார்த்துப் பலவாறு சீர்திருத்திப் பலவகையாக அழகுபடுத்தித்தந்தார்கள். அவர்கள்செய்த அவ்வரிய உதவிகளால் இந்நூல் ஓர் உடையோடு வெளிவருகின்றது. அவர்கள் உதவிக்கு யான் செய்யத் தக்கது “கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோ, வுலகு” என்னும் பெய்யாமொழியார் வாக்கின் மெய்யைக் காட்டுதலேயாம்.

இவ்வுலகின்கண் ணுள்ள நல்ல உயிர்கள் துன்பங்களினி ன் னுநீங்குவதற்காகவும் இன்பங்களை அடைவதற்காகவும் நாம் நினைக்கும் ஒவ்வொரு நினைப்பும், சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லும், செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் அறமாம். விலைமதிப்புடையனவும் ஒருவர் மற்றொருவருக்கு மாற்றத்தக்கனவுமான நிலம் முதலியனவும், நீர் முதலியனவும், மரம் முதலியனவும், பிராணிகள் பலவும், செயப்படு பொருள்கள் யாவும்

பொருளாம். அறநெறியில் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளாலும் நாம் நுகரும் சுகங்களெல்லாம் இன்பமாம். அறத்தைப் புரிதற்கும், பொருளை ஈட்டி நன்னெறியிற் செலவிடற்கும், இன்பத்தை நுகர்தற்கும் கர்த்தாவாயுள்ள 'யான்' என்னும் சேவத்தன்மையை விடுதலே வீடாம். இவற்றைப்பற்றிய மற்றையவற்றை யெல்லாம் இந்நூலின் உரையகத்தே கண்டு கொள்க. எனது உரையில் காட்டப்பட்டுள்ள பாடபேதங்கள் எனக்குக் கிடைத்த எட்டுப்பிரதியிலுள்ளவை; அவற்றிற்கு வேறுகச் செய்யுளில் காணப்படுபவை பொருள்விளக்கம் கருதி என்னால் கொள்ளப்பட்டவை. இந்நூலை வாசிக்கும் பெரியோர் எனது உரையிலுள்ள குற்றம் குறைகளை எனக்குக்காட்டியருளி "நன்றியறிதல்" என்னும் நற்குணம் என்னிடம் உண்டாகும்படி செய்வார்களாக. எல்லாம் வல்ல இறைவன்துணை.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை.

இன் னி லை

இரண்டாம் பதிப்புரை.

இந்தாலின் முதற் பதிப்பு வெளியாகி ஒரு சில மாதங்களுள் அப் பதிப்பின் ஆயிரம் பிரதிகளும் செலவாகி விட்டன. உடனே இந்நூலை இரண்டாம் முறை பதிப்பித்தற்காகச் சென்னை சூளையிலிருந்த ஓர் அச்சியந்தரசாலை அதிபரிடம் கொடுக்கேன். அவர் இந்நூலின் ஒரு பகுதியை அச்சிட்டனர். அந்த அளவில் யான் “கோயமுத்தூர் தொழிலாளர் பாங்கு ஸ்டோர்ஸ்” மாணேஜராகச் சென்றேன். அவ்வச்சியந்தரசாலை அதிபரும் சூளையை விட்டு வேறு இடத்திற்குத் தமது அச்சியந்தரத்துடன் சென்றார். இருவர் இட மாற்றத்தாலும், என் வேலை மிததியாலும், அதுவரையில் அச்சாகி யிருந்த ஒரு பகுதி யளவில் இந்நூல் நின்று போயிற்று.

ஒன்றிரண்டு ஆண்டு கழித்து அவ்வச்சியந்தரசாலை அதிபரிடமிருந்து அவ்வச்சான ஒரு பகுதியை வாங்கி, அச்சாகாத பகுதியையும் அச்சிட்டு இந்நூலை வெளிப்படுத்த முயன்றேன். இரண்டு முறை சென்னை சென்று அவ்வச்சியந்தரசாலை அதிபரைக்கேட்கேனேன். அவரை யான் காணமுடிய வில்லை. இவ்வாறாகப் பல ஆண்டுகள் கழிந்து போயின. இன்றுதான் இந்நூலின் இவ்விரண்டாம்பதிப்பு வெளிவரும் பாக்கியம்பெற்றது. எல்லாம் இறைவன் அருளேயாம்.

இப்பதிப்பு முந்தின பதிப்பின் சரியான பிரதியே யாகும். முந்தின பதிப்பினை ஏற்றது போலவே இப்பதிப்பையும் ஏற்றருளும்படியாகத் தமிழ் மக்களைத் தாழ்ந்து வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கோவிற்பட்டி

3-6-29

வு. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை,

இன் னி லை

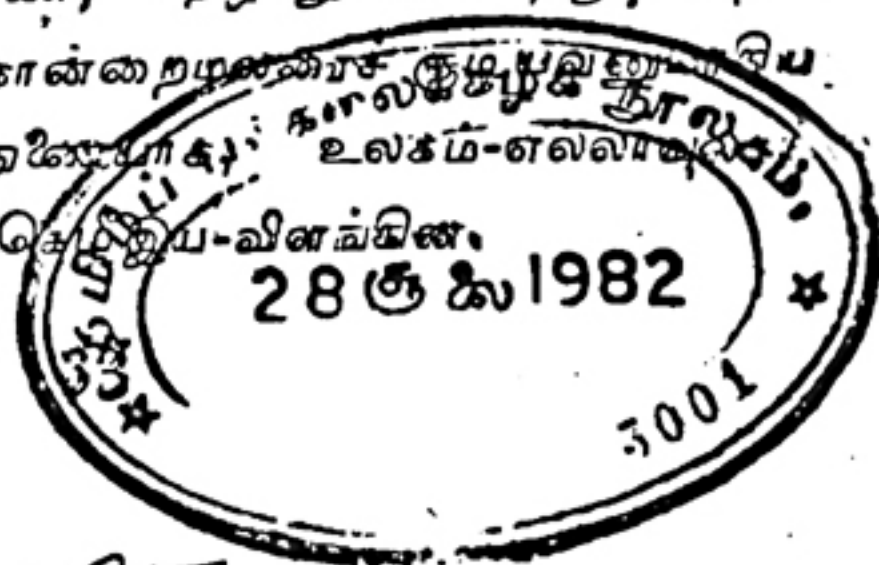
‘இன்னிலை’ என்பது ‘இனிமையாகிய நிலை’ எனப் பொருள்படும். அஃது அன்மொழித்தொகையாய் அந்நிலையை அளிக்கும் இந்நூலுக்குப் பெயராயிற்று.

கடவுள் வாழ்த்து.

வேலற் தரீஇய விரிசடைப் பெம்மான்
வாழ்நீழை பாகத் தமரிய கொழுவேற்
கூற்றங் கதழ்ந்தெறி கொன்றையன்
கூட்டா வுலகம் கெழீஇய மலிந்தே.

அநுவயம்:—வேலனைத் தரீஇய, விரிசடைப் பெம்மான், வால் இழை பாகத்து அமரிய, கொழு வேல் கூற்றத்தைக் கதழ்ந்து எறிந்த, கொன்றையன் கூட்டாக உலகம் மலிந்து கெழீஇய.

பதவுரை:—வேஷன்-வேலாயுதத்தை யுடைய முருகனை, தரீஇய-தந்த, விரிசடை-விரிந்த சடையையுடைய, பெம்மான்-பெருமானும், வால் இழை-ஒளி பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய உமா தேவியினது, பாகத்து-வலப்பாகத்தில், அமரிய-அமர்ந்த, கொழு-சிறந்த, வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய, கூற்றம்-எயனை, கதழ்ந்து-கோபித்து, எறி-எறிந்த, கொன்றையன்-கொன்றைமுலைநாயகியை, சிவபிரான், கூட்டாக-துணையாக, உலகம்-எல்லாவுலகம், களும், மலிந்து-பெருகி, கெழீஇய-விளங்கின.

இன்னிலை

போழ்ப்புரை:—வேலாயுதத்தையுடைய முருகனைத் தந்த, விரிந்த சடையையுடைய பெருமானும் ஒளி பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய உமாதேவியினது வலப்பாகத்தில் அமர்ந்த, சிறந்த வேலாயுதத்தையுடைய எமனைக் கோபித்து எறிந்த, கொன்றை மலரைச் சூடியவனுமாகிய சிவபிரான் துணையாக எல்லா உலகங்களும் பெருகி விளங்கின.

கருத்துரை:—இறைவனது சேர்க்கையால் உலகங்களெல்லாம் பெருகி விளங்கின.

விசேடவுரை:—இச்செய்யுள் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இயற்றியது. இது பார்க்கைப் பரவுல். அஃதாவது, 'கடவுளைப் பார்க்கையிடத்து வைத்து வாழ்த்துதல். தேவர்களில் முதன்மை வாய்ந்த தேவேந்திரன் முதலியோர்க்குச் சூரனாகியரால் இடுக்கண் நேர்ந்த காலத்தில், அச்சூரனாகியரை ஒழித்துத் தேவேந்திரனாகியரை இரட்சித்தமை தோன்ற "வேலந் தரீஇய" என்றும், மக்களில் முதன்மை வாய்ந்த மார்க்கண்ட னாகியர்க்கு எமனாகியரால் இடுக்கண் நேர்ந்த காலத்தில், அவ்வெமனாகியரை ஒழித்து மார்க்கண்டனாகியரை இரட்சித்தமை தோன்றக் "கூற்றங் கதழ்ந்தெறி கொன்றையன்" என்றும் கூறினார். வாலிழை பாகத்தமர்ந்தது, உலகம் நிலைபெற வென்க. 'கூட்டாக' என்பது ஈறு கெட்டு நின்றது. 'மலிந்தே' என்பதில் ஏகாரம் ஈற்றசை. 'தரீஇ' என்றும் பாடம்.

நூல்.

அறப்பால்.

‘அறப்பால்’ என்பது ‘அறத்தைப் பற்றிக்கூறும் பகுதி’ எனப் பொருள்படும். பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் மூன்றையும் அளிப்பதாதலால், அறம் முதற்கண் கூறப்பட்டது.

க. அன்றமரிற் சொற்ற வறவுரைவீழ் தீக்கழுது
மன்றுயர்ந்து போந்த வகைதேர்மின்-பொன்றா
வறமறிந்தோன்கண்ட அறம்பொருள்கேட்டல்லன்
மறமொறுக்க வாய்த்த வழக்கு.

அநுவயம்:—அன்று அமரில் சொற்ற அறவுரையை வீழ்ந்த தீக் கழுது, உயர்ந்து மன்றின்கண் போந்த வகையைத் தேர்மின்; பொன்றா அறத்தை அறிந்தோன் கண்ட அறத்தையும் பொருளையும் கேட்டு அல்லல் மறத்தை ஒதுக்க. (இது) வாய்த்த வழக்கு.

பதவுரை:—அன்று-முற்காலத்தில், அமரில்-பாரத யுத்தத்தில், சொற்ற-(கண்ணன் அர்ச்சுனனுக்குச்) சொல்லிய, அறவுரை-(கீதையாகிய) தருமவுரையை, வீழ்-விரும்பிக் கேட்ட, தீ-தீய, கழுது-பேய், உயர்ந்து-(தனது பேய்த்தன்மையின் நீங்கி) உயர்வுற்று, மன்று-(ஆன்றோரது) சபையின் கண், போந்த-போய்ச்சேர்ந்த, வகை-வகையை, தேர்மின்-அறிவீராக; பொன்றா-அழியாத, அறம்-தருமங்களை, அறிந்தோன்-உணர்ந்தோன், கண்ட-உரைத்த, அறம்-அற நூலையும், பொருள்-பொருள் நூலையும், கேட்டு-கேட்டு, அல்லல்-

துன்பங்களை விளைக்கின்ற, மறம்-அதருமங்களை, ஒறக்க-
நீக்குவீராக; (இது) வாய்த்த-இது (மேலான நிலையை அடை
வதற்குச்) சிறந்த, வழக்கு-நெறியாம்.

பொழிப்புரை:—முற்காலத்தில், பாரத யுத்தத்தில்
(கண்ணன் அர்ச்சுனுக்குச்) சொல்லிய (கீதையாகிய) தரும
வுரையை விரும்பிக்கேட்ட தீய பேய் (தனது பேய்த்தன்மை
யின் நீங்கி) உயர்வுற்று ஆன்றோரது சபையின்கண் போய்ச்
சேர்ந்த வகையை அறிவீராக; கெடாத தருமங்களை உணர்ந்
தோன் உரைத்த அறநூலையும் பொருள் நூலையும் கேட்டுத்
துன்பங்களை விளைக்கின்ற அதருமங்களை நீக்குவீராக; இது
(மேலான நிலையை அடைதற்குச்) சிறந்த நெறி.

கருத்துரை:—அறநூல்களிலும் பொருள் நூல்களிலும்
சொல்லியுள்ளவீதிகளைக்கடைப்பிடித்து ஒழுகுவேமேலான
நிலையை அடைதற்குச் சிறந்த நெறி.

விசேடவுரை:—அறவுரையை வீழ்ந்த தீக்கழுது உயர்
ந்து மன்றுபோந்த கதை வருமாறு:—“தூரியோதனன் முதலி
யோரும் தருமன் முதலியோரும் யுத்தம் செய்வதற்காகக்
குருகேத்திரத்திலே போய் நின்றனர். அவருள்ளே தூரி
யோதனன் பக்கத்தில் போர் புரிய நின்றவர் யார் யார்
என்று அர்ச்சுனன் பார்த்தான். அங்கு நின்றவரெல்லாம் தன்
சுற்றத்தாராகத் தோன்றினர். அது கண்டு அர்ச்சுனன்
கண்ணபிரானை நோக்கி “அரசு நிமித்தம் இங்குள்ள எனது
சுற்றத்தாரை யெல்லாம் கொல்லேன்” என்று சொல்லிப்
போர் புரிய மறுத்தான். அப்போது கண்ணபிரான், அவனைக்
கொண்டு போர் செய்வீக்க எண்ணி, அவனுக்குக் கீதையை

உபதேசித்தார். அதனைப் பக்கத்தில் நின்றுகேட்ட ஒரு பேய் பிரகிருதிக்கும் ஆத்மாவுக்குமுள்ள பேதத்தை உள்ளவரே உணர்ந்துகொண்டது. இதனை “பிசாஸ்வதந்யார்த்தோபதேஸேபி” (இதன் பொருள்:— பிறனுக்குச் செய்த உபதேசத்தினால் பேய். ஒன்றுக்கு நன்மை உண்டாயவாறு போல இதோபதேசங்களைப் பக்கத்தினின்று கேட்போருக்கும் நன்மை உண்டாகும்) என்னும் சாங்கிய சூத்திரத்தாலும் அறிக.

‘கண்ட’ என்பது ஈண்டு ‘உரைத்த’ என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. ‘வீழ்’ என்னும் காலங்கரந்த பெயரெச்சம் இங்கு இறந்த காலத்தை உணர்த்தி நின்றது. ‘அன்று’ என்பது பண்டறிசுட்டு. (க)

உ. பொருள்விழைவார் போற்றா ருடனல னம்மை யருள்விழைவா ரஃதே முழுவெவ்வம் பாய்நீ விருளிழையார் வீழ்வார்மேற் பாலாக்கா ராமா றருளிழையார் தாழு மது.

அதுவயம்:—பொருளை விழைவார் உடலது நலத்தைப் போற்றார்; நம் ஐயது அருளை விழைவாரும் அஃதே; முழு எவ்வம் பாய் நீல் இருள் இழையாரை வீழ்வார் மேல் பாலை ஆக்கார்; ஆம் ஆரகிய அருளை இழையார் தாமும் அது.

பதவுரை:—பொருள்விழைவார்-பொருளை ஈட்டவிரும்புவோர், உடல் நலன்-(தமது) உடம்பினது சுகத்தை, போற்றார்-பேணுதல் செய்யார்; நம் ஐ-நமது இறைவனது, அருள் விழைவார்-கிருபையைப் பெற விரும்புவோரும், அஃதே-உடம்பினது சுகத்தைப் பேணுதல் செய்யார்; முழு எவ்வம்-பூரண துன்பம், பாய்-பாய்வதற்கு ஏதுவாகிய, நீல் இருள்

இன்னிலை

இழைப்பார்-நீலக்கறுப்பு வளையல்கள் அணிந்த மகளிரை, வீழ்வார்-விரும்பும் ஆடவர், மேல் பால்-மேலான மோகூ நிலத்தை, ஆக்கார்-ஆக்குதல் செய்யார்; ஆம் ஆறு-தாம் மேம்படுதற்குரிய நெறியாகிய, அருள் - சீவகாருண்ணியத்தை, இழைப்பார் தாமும்-செய்யார் தாமும், அது-மேலான மோகூ நிலத்தை ஆக்குதல் செய்யார்.

பொழிப்புரை:—பொருளை ஈட்ட விரும்புவோர் தமது உடம்பினது சுகத்தைப் பேணுதல் செய்யார்; நமது இறைவனது கிருபையைப் பெற விரும்புவோரும் உடம்பினது சுகத்தைப் பேணுதல் செய்யார். முழுத்துன்பமும் பாய்வதற்கு ஏதுவாகிய நீலக்கறுப்பு வளையல்கள் அணிந்த மகளிரை விரும்புவோர் மேலான மோகூநிலத்தை ஆக்குதல் செய்யார்; தாம் மேம்படுதற்குரிய நெறியாகிய சீவகாருண்ணியத்தைச் செய்யார் தாமும் மேலான மோகூநிலத்தை ஆக்குதல் செய்யார்.

கருத்துரை:—சரீர சுகத்தை விரும்புவோர் இவ்வுலகப் பொருளையும் இறைவனது அருளையும் அடையார். சிற்றின்பத்தை விரும்புவோரும் சீவகாருண்யத்தைச் செய்யாதாரும் பேரின்பத்தை அடையார்.

விசேடவுரை:—“அருளில்லார்க் கவ்வுலகம் இல்லை” என்றது திருக்குறள். ‘அருள் விழவா ரத்தே’ என்றும் பாடம்.

(உ)

ந. கோலப் புறவின் குரங்குவிப் புட்சிமிழ்க்கேதான்
காலிற் றனையாப்பச் சீரொலிக்கு—மாலின்
விரிநிழல் தாமெய்தார் தீப்பழுவக் துய்ப்ப
ருரிமை யிவனோரா தார்.

அறப்பால்

அதுவாய்:—கோலப்புறவின் குரல்கூவிப் புள்ளைச்சிமிழ்
த்தோன் காலில் தலையைப் பரப்ப சீர் ஒலிக்கும், (அதுபோல)
இவண் உரிமையை ஓராதார் மாவின் விரிந்த நிழலைத் தாம்
எய்தாராய்த் தீப்பழுவத்துன் உய்ப்பார்.

பதவுரை:—கோலப் புறவின்-அழகிய புறக்களினது,
குரல் கூவி-குரலைக் கூவி, புள்-பறவைகளை, சிமிழ்த்தோன்-
பிடித்த வேடன், காலில்-தன் காலின்கண், தலா பரப்ப-வில
ங்கையிட, சீர் ஒலிக்கும் - (தனது) நிலைமையைக் குறித்துக்
கதறுவன். இவண்-இவ்வுலகில் உரிமை ஓராதார்-தமது கட
மையை அறியாத மாந்தர், மாவின்-திருமாலினது, விரிநிழல்-
திருவடியின் விரிந்த நிழலை, தாம் எய்தார்-தாம் அடையாதவ
ராய், தீப்பழுவத்து-துன்பம் நிறைந்த நரகத்தின்கண், உய்ப்
உய்ப்பார்-(தம்மைச்) செலுத்துவர்.

பொழிப்புரை:—அழகிய புறக்களினது குரலைக்கூவிப்
பறவைகளைப் பிடித்த வேடன் தனது காலில் விலங்கையிடத்
தனது நிலைமையைக் குறித்துக் கதறுவன். தமது கடமையை
அறியாத மாந்தர் திருமாலினது திருவடியின் விரிந்த நிழலைத்
தாம் எய்தாதவராய்த் துன்பம் நிறைந்த நரகத்தின்கண்
(தம்மைச்) செலுத்துவர்.

கருத்துரை:—விடக்கடவதாகிய மறத்தைச்செய்து செய்
யக்கடவதாகிய அறத்தைச் செய்யாதார் வீட்டின்பத்தை
இழந்து நரகத்துன்பத்தை அநுபவிப்பார்.

விசேடவுரை:—இம்மையில் விலக்கக்கடவதாகிய மறத்
தைப்புரிந்தும், செய்யக்கடவதாகிய அறத்தைப் புரியாதும்
நிற்போர் மறுமையில் துன்பநரகத்தில் கிடந்து உழல்வர் என்

இன்னிடை

றபடி. இறைவனது திருவடி நிழல் உலகம் முழுவதும் பரவியிருத்தலால், அது 'விரிநிழல்' என்னப்பட்டது. 'மாலி' என்றும் 'பாவி' என்றும் பாடம். 'பரப்ப' என்பது 'செய்' என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். இது காரியப் பொருட்டாய் நின்றலின், எதிர்கால முணர்த்தியது. 'கூவல்' என்றும் பாடம். அறிவாதார்-செய்யாதார். (க)

சு கழிவிடக்கங் கொள்ளார் கதழ்வாளார் வேர்த்துப் பழிமுறுகக் கோடார் பயன்பேர்த்—தழிமுதலை இல்லங்கொண் டாக்கா ரிடும்பைத் தளைதணப்பர் நல்லதனை நாளணிகொள் வார்.

அநுவயம்:—நல் அறனை நாள் அணி கொள்வார், கழிவு இரக்கம் கொள்ளார்; கதழ்வு ஆளார்; வேர்த்து பழி முறுகக் கோடார்; பயன் பேர்த்து அழி முதலை இல்லம் கொண்டு ஆக்கார்; இடும்பையாகிய தளையைத் தணப்பர்.

பதவுரை:—நல் அறனை-நன்மையையே பயக்கும் தருமத்தை, நாள் அணி-நாள்தோறும் அணியும் அணியாக, கொள்வார்-கொள்பவர், கழிவு-கழிந்த காரியங்களுக்காக, இரக்கம் கொள்ளார்-இரங்குதல் செய்யார்; கதழ்வு-பகைமையை, ஆளார்-மேற்கொள்ளார்; வேர்த்து-வெருண்டு, பழி முறுக-பழிக்கேதுவாகிய அதருமம் மிகுமாறு, கோடார்-(தருமநெறியை விட்டு) விலகார்; பயன்-அறப்பயனை, பேர்த்து-விடுத்து, அழி முதலை-அழியும் பொருளை, இல்லம் கொண்டு-தமது வீட்டில் கொண்டு, ஆக்கார்-பெருக்கார்;

இடும்பைத்தனே-துன்பமாகிய விலங்கிலிருந்து, தணப்பர்-
நீங்குவார்.

பொழிப்புரை:—நன்மையையே பயக்கும் தருமத்தை
நான்றோறும் அணியும் அணியாகக் கொள்பவர் கழிந்த
காரியங்களுக்காக இரங்குதல் செய்யார்; பகைமையை மேற்
கொள்ளார்; வெகுண்டு பழிக்கேதுவாகிய அதருமம் மிகு
மாறு (தருமநெறியை விட்டு) விலகார்; அறப்பயனை விடுத்து
அழியும் முதலைத் தமது வீட்டில் கொண்டு பெருக்கார்;
துன்பமாகிய விலங்கிலிருந்து நீங்குவார்.

கருத்துரை:—அறத்தைப் புரிபவர்களை மறச்செயல்
களும் அவற்றின் பயன்களாகிய துன்பங்களும் அனுகூலம்.

விசேடவுரை:—நல்லறனை நாளணி கொள்வார் கழி
விரக்கம் கொள்ளா ரென்பது “கற்றார்முற் றோன்றா கழிவிரக்
கம்” என்னும் நான்மணிக்கடிகையாலும், பகைமையைக்
கொள்ளாரென்பது “பகையென்னும் பணி லதனை ஒருவன்,
நகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று” என்னும் திருக்குறளா
லும், வெகுளியைக் கொள்ளா ரென்பது “மறத்தல் வெகுளி
யை யார்மாட்டும் தீய, பிறத்தல் அதனால் வரும்” என்னும்
திருக்குறளாலும், அறப்பயனை விடுத்து அழியும் முதலைப்
பெருக்கா ரென்பது “சலத்தால் பெருள்செய்தே மார்த்தல்
பசுமண், கலத்தனீர் பெய்திரீஇ யற்று” என்னும் திருக்கு
றளாலும் விளங்கும். “கழிவிரக்கம் கோடார்” என்றும்
பாடம். (ச)

௫. நிறைத்த விரிக்கிற் நிறைப்பினு வாய்ப்போ
லுரைத்த வுரையதனைக் கேட்டு—முரைத்த
பயன்றவா செய்வார் சிலரேதந் நெஞ்சத்
தீயன்றவா செய்வார் பலர்.

இன்னிலை

அநுவயம்:—உரைத்த உரையதனைக் கேட்டும், திரைத்த விரிக்கின் நாவாய்போல் உரைத்த பயன் தவாது செய்வார் சிலரே; திரைப்பின் (நாவாய்போல்) தம் நெஞ்சத்து இயன்றவாறு செய்வார் பலர்.

பதவுரை:—உரைத்த-(பெரியோர்) கூறிய, உரையதனை- அறவுரைகளை, கேட்டும்-கேட்டும், திரைத்த-சுருண்ட பாய்களை, விரிக்கின்-விரித்தால், நாவாய் போல்-(கப்பலோட்டி குறித்த வழியில் செல்லும்) மரக்கலம் போல, உரைத்த பயன்-(அவர்) சொல்லிய அறவுரைகளின் பயன்கள், தவாது செய்வார்-கெடாது செய்பவர், சிலரே-சிலரே; திரைப்பின்-(அப்பாய்களைச்) சுருட்டினால், நாவாய் போல்-(காற்றின் போக்கில் செல்லும்) மரக்கலம் போல, தம் நெஞ்சத்து இயன்ற வாறு-தமது மனத்தில் இயன்றவாறு, செய்வார்-செய்பவர், பலர்-பலராவர்.

பொழிப்புரை:—பெரியோர் கூறிய அறவுரைகளைக் கேட்டும், சுருண்ட பாய்களை விரித்தால் (கப்பலோட்டி குறித்த வழியில் செல்லும்) மரக்கலம் போல, (அவர்) சொல்லிய அறவுரைகளின் பயன்கள் கெடாதவாறு செய்பவர் சிலரே; (அப்பாய்களைச்) சுருட்டினால் (காற்றின் போக்கில் செல்லும்) மரக்கலம் போலத் தமது மனத்தில் இயன்றவாறு செய்பவர் பலர்.

கருத்துரை:—இவ்வுலகத்தின்கண் ஆன்றோர் கூறிய அறவுரைப்படி நடக்கின்ற மாந்தர் சிலர்; தமது மனம்போன போக்கில் நடக்கின்ற மாந்தர் பலர்.

விசேடவுரை:—தொல்காப்பியச் செய்யுளியலுரையில் அவை யடக்கத்திற்கு மேற்கோளாக இச்செய்யுளை எடுத்தாண்ட பேராசிரியர் “உரைத்த உரைபோலக் கேட்டும்” எனப் பாடம் கொண்டனர். ‘தவாது’ என்பதும் ‘இயன்ற வாறு’ என்பதும் ஈறு கெட்டு நின்றன. ‘நாவாய் போல்’ என்பது பின்னரும் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. (௫)

சு. அம்மை யிழைத்த தலைப்பட்ட டழிவாயா
வீம்மையுங் கொண்டுறுத்து மீர்ப்பெயலா—மும்மை
யுணர்ந்தார் திருவத்த ரோரா ருமுண்டைத்
தலைப்படுவர் தட்பந் தெரூர்.

அநுவாயம்:—அம்மை இழைத்த தலைப்பட்டு அழிவு
வாயாது இம்மையும் கொண்டு உறுத்தும் ஈர்ப் பெயலாம்;
உம்மை உணர்ந்தார் திருவத்தர்; ஓரார் தட்பம் தெரூர்
உமுண்டைத் தலைப்படுவர்.

பதவுரை:—அம்மை-முற்பிறப்பில், இழைத்த-செய்த
நல்வினை தீவினைகள், தலைப்பட்டு-(தமது பயன்களைப்)
பொருந்தி, அழிவு வாயாது-(அப்பிறப்பில் பயந்து). அழிவை
யுறுது, இம்மையும்-இப்பிறப்பிலும், கொண்டு உறுத்தும்—
கொண்டு பயக்கும், ஈர்ப்பெயலாம்-கூதிர்கால மழையின்
தன்மையனவாம்; உம்மை உணர்ந்தார்-(இப்பிறப்பில் எய்தும்
அநுபவங்களால் முற்பிறப்பிற் செய்த வினைகளை அறிதல்
போல இப்பிறப்பிற் செய்யும் வினைகளால்) வருபிறப்பில்
எய்தும் அநுபவங்களை அறிந்தவர், திருவத்தர்--(நல்ல வினை
களைச் செய்து) உண்மையான செல்வத்தையுடையவராவர்;
ஓரார்-(மேற்கண்டவாறு) வருபிறப்பின் அநுபவங்களை அறி

யாதார், தட்பம் தெரார் - (தமது) பாசங்களை விடாதவராய், உழண்டைத் தளைபடுவர் - துன்பமாகிய விலங்கினிற் படுவர்.

பொழிப்புரை:—முற்பிறப்பில் செய்த கல்வினைகளை விலைகள் (தமது பயன்களைப்) பொருந்தி (அப்பிறப்பில் பயந்து) அழிவை யுறுது இப்பிறப்பிலும் கொண்டு பயக்கும் கூடிக் கால மழையின் தன்மையனவாம்; (இப்பிறப்பில் எய்தும் அநுபவங்களால் முற்பிறப்பிற் செய்த வினைகளை அறிதல் போல, இப்பிறப்பிற் செய்யும் வினைகளால்) வருபிறப்பில் எய்தும் அநுபவங்களை அறிந்தவர் (நல்ல வினைகளைச் செய்து) உண்மையான செல்வத்தை யுடையவராவர்: (மேற்கண்ட வாறு) வருபிறப்பின் அநுபவங்களை அறியாதார் (தமது) பாசங்களை விடாதவராய்த் துன்பமாகிய விலங்கினிற் படுவர்.

கருத்துரை:—ஒரு பிறப்பிற் செய்த வினைகள் அப்பிறப் போடு நிலவாது மறுபிறப்பிலும் சென்ற தமது பயன்களை அளிக்கு மாதலால் யாவரும் இப்பிறப்பிலே நல்லவினைகளைச் செய்யக் கடவர்.

வினோதவுரை:—கூதிர்கால மழை நிலத்திற்கு மிக்க ஈரத்தையும் பயிர்களுக்கு மிக்க ஈரத்தையும் உயிர்களுக்கு மிக்க குளிரையும் நல்குவதால், அஃது ஈரம்பெயவெனப்பட்டது. அக்காலத்து மழை, பெய்த அக்காலத்து விளையுளையும், குளம் முதலியவற்றில் தங்கி அடுத்த காலத்து விளையுளையும் நல்குவதால், அது அம்மையும் இம்மையும் பயன் கொடுக்கும் அம்மைவினைகளுக்கு உவமிக்கப்பட்டது. 'தட்பம்' என்பது 'தள்' (தள்-கட்டு) என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற் பெயர். 'தட்பம் தெரார்' என்பதற்கு முன்வினைப்

பயனாகிய பாசத்தனையினை நீக்கார் என்று உரைப்பினும் அமையும். “இறந்த பிறப்பில்தான் செய்த வினையைப், பிறந்த பிறப்பால் அறிக—பிறந்திருந்து, செய்யும் வினையால் அறிக இனிப்பிறந், தெய்தும் வினையின் பயன்” என்பது அறநெறிச்சாசம். ‘அழிவு’ என்பதும் ‘வாயாது’ என்பதும் ஈறு கெட்டு நின்றன. ‘ஈர்ப்பெயலாம்’ என்றும் பாடம். (சு)

எ. தாமீட் டருவினைக டண்டா வுடம்பொன்ற நாமீட் டொறுக்கொண ஞாங்க ரடிப்பட்ட சீம்பால் பிதுக்கப் பெயல்போற் பிறப்பிறப்பும் போகா கதுப்போ டிறுத்தல் கடன்.

அநுவாயம்:—தாம் ஈட்டும் அருவினைகள் தண்டா; உடம்பு ஒன்ற நாம் மீட்டு ஒறுக்க ஒண்ணு; ஞாங்கர் அடிப் பட்ட சீம்பால் பிதுக்கப் பெயல்போல், பிறப்பும் இறப்பும் போகா; (ஆதலால்) கதுப்போடு இறுத்தல் கடன்.

பதவுரை:—தாம் ஈட்டும்-தாம் செய்யும், அருவினைகள்- அரிய வினைகளின் பயன்கள், தண்டா-(தம்மைப் பொருந்தாமல்) கெடமாட்டா; உடம்பு ஒன்ற-(அவை) உருவைப் பொருந்தின், நாம் மீட்டும்-நாம் மறுபடியும், ஒறுக்க ஒண்ணு- அவற்றை நீக்க முடியா; ஞாங்கர்-(பசுவினது மடியின்) அடியில், அடிப்பட்ட - பொருந்தியுள்ள, சீம்பால்-இளம்பால், பிதுக்க-(மடியைப்) பிதுக்க, பெயல் போல்-பெய்தல்போல, பிறப்பும் இறப்பும்-ஜனனமும் மாணமும், போகா-(வினைகள் இருக்குங் காலமெல்லாம்) வந்து கொண்டேயிருக்கும். கதுப் போடு இறுத்தல் - (ஆதலால், அவ்வினைகளை) மூட்டோடு ஒழித்தல், கடன்-நமது கடமை.

பொழிப்புரை:—தாம் செய்யும் அரிய வினைகளின் பயன்கள் (தம்மைப் பொருந்தாமல்) அழியமாட்டா; அவை உருவைப் பொருந்தின் மறுபடியும் (அவற்றை) நீக்கமுடியா; (பசுவின் மடியின்) 'அடியில் பொருந்தியுள்ள இளம்பால் (மடியைப்) பிதுக்கப் பெய்தல்போல, ஜனனமும் மரணமும் (வினைகள் இருக்குங் காலமெல்லாம்) வந்துகொண்டேயிருக்கும். (ஆதலால், அவ்வினைகளை) மூட்டோடு ஒழித்தல் நமது கடமை.

கருத்துரை:—செய்த வினைகளின் பயன்கள் செய்தா ரைச் சேராமல் நீங்கா; செய்தவினை இருக்கும்வரையில் ஜன னமும் மரணமும் வந்துகொண்டே யிருக்கும்.

விசேடவுரை:—“பல்லாவுள் உய்த்து விடினும் குழக் கன்று, வல்லதாம் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொல்லைப், பழ வினையும் அன்ன தகைத்தேதற் செய்த, கிழவனை நாடிக் கொளற்கு.”—நாலடி. “உறற்பால நீக்கல் உறுவர்க்கும் ஆகா”—நாலடி. “இறத்தலும் பிறத்தல் தானும் என்பன இரண்டும் யாண்டும், திறத்துளி நோக்கிற் செய்த வினைதரத் தெரிந்த அன்றே”.—இராமாயணம். ‘ஒறுக்க’ என்பது ஈழம், ‘ஒண்ணு’ என்பது இடையும், ‘பிறப்பும்’ என்பது உம்மையும் கெட்டு நின்றன. இச்செய்யுளின் இரண்டாம் அடி ஐந்து சீர்களால் வந்தது காண்க. வெண்பாவினும் ஆசிரியப் பாவினும் ஐஞ்சீரடி வீரவிவரு மென்பதனை “வெண்டலோ வீரவியும் ஆசிரியம் வீரவியும், ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப” என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானும், அச் சூத்திரவுரையில் காட்டப்பட்டுள்ள “கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க, வொண்ணெங் குருதியி னோடு கிடப்பதே கெண்

றக், கெழுதகை யில்லேன் கிடந்துடப்பன்னான், அழுத
கண் ணீர்துடைத்த கை" என்னும் (ஐஞ்சீரடியை இரண்டா
வதாகக் கொண்ட) உதாரணச் செய்யுளானும் அறிக. நாம்
மீட்டும் உடம்பைப் பொருந்தின் அவ்வினைப் பயன்களை நீக்க
முடியா என்று உரைப்பினும் அமையும். (எ)

அ. தூயசொல் லாட்டுந் துணிவறிவுந் துன்பங்க
டோயக் கலங்காத் துணைவலியும்-பூயல்
படுக்குந் திருவத்த னாரே பறிப்ப
ரடுக்கு மடிச்சேரா வாறு.

அதுவயம்:—தூய சொல்லாட்டும் துணிவு அறிவும்
துன்பங்கள் தோயக் கலங்காத துணைவலியும் பூயல் படுக்கும்
திருவத்தனாரே, அடுக்கும் மடிச் சேரா ஆறு பறிப்பர்.

பதவுரை:—தூய சொல்லாட்டும் - தூய சொற்களைச்
சொல்லுதலும், துணிவு அறிவும்-நூலோர் துணிந்தவற்றை
அறிதலும், துன்பங்கள் தோய-துன்பங்கள் வந்து பொருந்
தின், கலங்காத துணை வலியும்-மனம் கலங்காதிருத்தற்கு
ஏதுவாகிய துணைவலியும், பூயல் படுக்கும்-பொருந்துதலைச்
செய்யும், திருவத்தனாரே-உண்மையான செல்வரே, அடுக்
கும்-ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடுத்துவரும், மடி சேரா ஆறு-
பிறப்பைப் பொருந்தாத நெறியினை, பறிப்பர்-அடைவர்.

பொழிப்புரை:—தூய சொற்களைச் சொல்லுதலும்,
நூலோர் துணிந்தவற்றை அறிதலும், துன்பங்கள் வந்து
பொருந்தின் கலங்காதிருத்தற்கு ஏதுவாகிய துணைவலியும்
பொருந்துதலைச் செய்யும் உண்மையான செல்வரே, ஒன்
றன்பின் ஒன்றாக அடுத்துவரும் பிறப்பைப் பொருந்தாத
நெறியினை அடைவர்.

கருத்துரை:—மனம் வாக்குக் காயங்களின் தாய்மையும், ஆன்றோர் துணிவுகளை அறியும் அறிவும், பெரியார் துணையும், செல்வமும் உடையாராயிருத்தலே, முத்தி நெறியிற் சேர்க்கும்.

விசேடவுரை:—“சிறுமையுள் கீங்கிய இன்சொல் மறுமையும், இம்மையும் இன்பம் தரும்” என்பதும், “அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார், என்னுடைய ரோனும் இலர்” என்பதும், “மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற் றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து” என்பதும் திருக்குறள். செய்புளிற் சொல்லப்பட்ட நற்குணங்களும் நற்றுணையும் இல்லாதார், பாவங்களே புரிந்து மேலும் மேலும் பிறப்பினை அடைவர் என்று கூறியபடி. பிறப்பை அறுப்பதற்கு நெறியாகிய அறத்தைப் புரிய நல்குந்தாரால் முடியாதாதலால், செல்வரே பிறப்பினை அறுக்கும் நெறியினை அடைவரென்று கூறினார். தூய சொல்லையே சொல்பவர் தூய உள்ளத்தையும் தூய செயலையும் கொண்டிருப்பாராதலால், ‘தூய சொல்லாட்டு’ என்பதொன்றினையே கூறினார். மடி-வயிறு. அஃது ஆகு பெயராய் வயிற்றைப் பொருந்தும் பிறப்பை உணர்த்தி நின்றது. ‘பூயல்’ என்பதன் யகரம் சகரத்திற்குப் போலியாய் நின்றது. “சேரா” என்றும் பாடம். (அ)

கூ. கடன்முகந்து தீம்பெயலை யூழ்க்கு மெழிலி
மடனுடையார் கோதகற்றி மாண்புறுத்த லேமம்
படைத்தாக்கல் பண்பறிந்தோர் சால்பு.

அநுவயம்:—எழிலி கடல் முகந்து தீம்பெயலை ஊழ்க்கும்; பண்பு அறிந்தோர் சால்பு மடனை உடையார் கோதை

அகற்றி மாண்பு உறுத்தலும் ஏமத்தைப் படைத்து ஆக்கலு
மாம்.

பதவுரை:—எழிவி-மேகமானது, கடல் முகந்து-கட
லிலுள்ள உப்புநீரை மொண்டு, தீம்பெயலை ஊழ்க்கும்-(அதன்
கண்ணுள்ள உப்பை யெல்லாம் மாற்றிப் பல உயிர்களையும்
பாதுகாக்கும்பொருட்டு) இனிய மழையைச் சொரியும்; (அது
போல,) பண்பு அறிந்தோர்-ஒழுக்க நெறியை அறிந்தோரது,
சால்பு-சால்பானது, மடன் உடையார்-மடமையை யுடையா
ரது, கோது அகற்றி-குற்றங்களைத் தெரிந்து போக்கி,
மாண்பு உறுத்தல்-(அவருக்கு)நற்குணங்களை அறிவுறுத்தலும்,
ஏமம் படைத்து ஆக்கல்-பாதுகாப்பைச் செய்து வளர்த்தலு
மாம்.

பொழிப்புரை:—மேகமானது கடலிலுள்ள உப்பு நீரை
மொண்டு (அதன் கண்ணுள்ள உப்பையெல்லாம் மாற்றிப்
பல உயிர்களையும் பாதுகாக்கும்பொருட்டு)இனிய மழையைச்
சொரியும்;(அதுபோல,)ஒழுக்க நெறியை அறிந்தோரது சால்
பானது மடமையை யுடையாரது குற்றங்களைத் தெரிந்து
போக்கி (அவருக்கு)நற்குணங்களை அறிவுறுத்தலும் பாதுகாப்
பைச் செய்து வளர்த்தலுமாம்.

கருத்துரை:—அறிஞர்களது கடமை அறிவில்லாதவர்
களது குற்றங்களைப் போக்கி, அவர்களுக்கு நற்குணங்களை
அறிவுறுத்தி ஏமம் கல்குதலே.

விசேடவுரை:— ஒருவரது குற்றங்களை நீக்குதல் அவ
ரது பிறப்பினை யொழித்தற்கு ஏதுவாம். அது பற்றியே
மடனுடையார் குற்றங்களை நீக்கி அவருக்கு நற்குணங்களை

இன்னிலை

அறிவுறுத்துதல் பண்பினை அறிந்தோர் சால்பு என்றனர். மேகத்தினது செயலை இங்குக் குறித்தது பிரதிப்பிரயோசனத்தைக் கருதாமலே பிறருக்கு உதவி புரியவேண்டுமென்பதற்கே. 'உறுத்தலும்' 'ஆக்கலும்' என்பவை எண்ணும்மை தொக்கு வின்றன. இவ்வெண்பா மூன்றடியால் வந்தமையின் சிந்தியல் வெண்பாவாகும், "நேரிசை யின்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால், நேரிசை யின்னிசை சிந்திய லாகும்" என்பது யாப்பருங்கலக்காரிகை யாதலின். (க)

ய. இடிப்பதென் றெண்ணி யிறைவானைக் காயார் முடிப்ப ருயிரொனினு முன்னார்—கடிப்பக் கன்றமர்ந்து தீம்பால் கலுமுமே நீண்மோத்தை யொன்ற வுணராதா ளுங்கு.

அநுவயம்:—இடிப்பது என்று எண்ணி இறையும் வானைக் காயார்; உயிரை முடிப்பர் எனினும் முன்னார்; கன்று அமர்ந்து கடிப்பத் தீம்பாலேக் கலுமும்; ஒன்ற உணராதாரின் நீள் மோத்தை ஊங்கு.

பதவுரை:—இடிப்பது என்று எண்ணி-செவிடு படும்படி இடியிடிக்கின்றது என்று நினைத்து, இறைவானை காயார்-மழையைப் பெய்கின்ற மேகத்தை (உழவர்) வெறுக்கார்; (அது போல,) உயிர் முடிப்பர் எனினும்-தமது உயிரை (ச்சிறியார்) நீக்குவரெனினும், முன்னார்-அவர் உயிரை நீக்க (ப்பெரியார்) வினையார்; கன்று அமர்ந்து கடிப்ப-கன்று பக்கத்து இருந்து மடியினைக் கடிக்கவும், தீம்பால் கலுமும்-அதற்கு மதுரமான பாலே (த்தாய்) அளிக்கும்; ஒன்ற உணராதார்-(தமக்குத் துன்பம் செய்தார்க்கும் தாம் இன்பம் செயலைப்) பொருந்த அறி

யாதாரினும், நீன் மோத்தை-முதிர்ந்த ஆட்டுக் கடாக்கன், ஊங்கு-சிறந்தனவாம்.

பொழிப்புரை:—செவீடுபடும்படி இடிகளை இடிக்கின்ற தென்று நினைத்து மழையைப் பெய்கின்ற மேகத்தை (உழவர்) வெறுக்கார்; (அது போல,) தமது உயிரைச் சிறியார் நீக் குவரெனினும் அவர் உயிரை நீக்க (ப்பெரியார்) நினையார்; கன்று பக்கத்து இருந்து மடியினைக் கடிக்கவும் அதற்கு மது ரமான பாலை (த்தாய்) அளிக்கும்; (தமக்குத் துன்பம் செய்தார்க்கும் இன்பம் செய்தலைப்) பொருந்த அறியாதாரினும் முதிர்ந்த ஆட்டுக் கடாக்கன் சிறந்தனவாம்.

கருத்துரை:—தமக்குப் பிறர் தீங்கிழைப்பினும் தாம் அவருக்கு நன்றே புரிதல் வேண்டும்.

விசேடவுரை:—ஆட்டுக்கடாக்கன் சில காரியங்களுக்குப் பயன்படுதல் பற்றி, அவை சிறந்தன வென்றார். “தம்முயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறி, தின்னுயிர் நீக்கும் வினை”—திருக்குறள். “இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக் கால், என்ன பயத்ததோ சால்பு”—திருக்குறள். “சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினும் தாமவனா, ஆந்தனையும் காப் பர் அறிவுடையோர்—மாந்தர், குறைக்குந் தனையும் குளிர் நிழலைத் தந்து, மறைக்குமாம் கண்டிர் மரம்”.—நல்வழி. கன்று அமர்ந்து கடிப்பத் தீம்பால் கலுழும் என்றதனால் ‘தாய்’ என்பது சொல்லெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது. (ய)

அறப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

‘பொருட்பால்’ என்பது ‘பொருளைப்பற்றிக் கூறும் பகுதி’ என்று பொருள்படும். அறத்தையும் இன்பத்தையும் மாத்திரம் தருதலால், பொருட்பால் அறப்பாலின்பின் கூறப்பட்டது.

யக. உண்மையொராப் பித்த ருடைமை மயக்கென்ப வண்மை யுறவூக்க லொருதலையே—கண்ணீ ரிருபாலுந் தோன்றன்ன வீர்க்கலார் போழ்வா ளிருபா வியங்கலிளோ டொப்பு.

அதுவயம்:—உண்மையை ஓராத பித்தர் உடைமையை மயக்கு என்ப; (ஒவ்வொருவரும்) வண்மையை உற ஒருதலையே ஊக்கல்; (உடைமைகள்) கண்ணினது நீர் இருபாலும் தோன்றல் அன்ன; (அது) ஈர்க்கல் ஆர் போழ்வான் இருபாலும் இயங்கலிளோடு ஒப்பு.

பதவுரை:—உண்மை ஓராத பித்தர்—(பொருள்களின்) உண்மையான தன்மையை அறியாத பைத்தியக்காரர், உடைமை மயக்கு என்ப-செல்வங்களை மயக்கத்திற்குக் காரணமென்று கூறுவர்; வண்மை உற ஒரு தலையே ஊக்கல்- (ஒவ்வொருவரும்) செல்வங்களை அடைய உறுதியாகவே முயல்க: (உடைமைகள்) கண் நீர் இருபாலும் தோன்றல் அன்ன- (உடைமைகள்) கண்களின் பார்வை இரண்டு பக்கங்களிலும் தோன்றுதல் போன்றவை; ஈர்க்கல் ஆர் போழ்வான் இருபால் இயங்கலிளோடு ஒப்பு-(அவை) இழுத்தலைப் பொருந்திய போழ்வான் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒளிந்தலிளோடு ஒப்பாகும்.

பொழிப்புரை:—(பொருள்களின்) உண்மையான தன்மையை அறியாத பைத்தியக்காரர் செல்வங்களை மயக்கத்திற்குக் காரண மென்று சொல்லுவார்; (ஒவ்வொருவரும்) செல்வங்களை அடைய உறுதியாகவே முயல்க: (உடைமைகள்) கண்கங்களின் பார்வை இரண்டு பக்கங்களிலும் தோன்றதல் போன்றவை; (அவை) இழுத்தலைப் பொருந்திய பொழுவான் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒளிர்தலினோடு ஒப்பாகும்.

கருத்துரை:—பொருள் வீட்டிற்கு நேர் நெறியாகிய அறத்திற்கு இன்றிமையாத தொன்றாதலால், அதனை ஈட்டுதற்கு இடைவிடாது முயல்க.

விசேடவுரை:—கண்களின் பார்வை இரண்டு பக்கங்களிலும் தோன்றினாலும், அவை உண்மையில் ஒரு பக்கத்திலேயே கோக்கும்; மரத்தை அறுக்கின்ற வான்கள் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒளிர்தாலும், அவை உண்மையில் ஒரு பக்கத்திலேயே அறுக்கும். அதுபோல, செல்வங்கள் மயக்கத்திற்குக் காரணமாகவும் முத்திநெறியாகிய அறத்திற்குக் காரணமாகவும் தோன்றினாலும், அவை உண்மையில் அறத்தைச் செய்வதற்கே பயன்படும். “ஈட்டலும் துன்பம் மற்றீட்டிய ஒன்பொருளைக், காத்ந்தலும் ஆங்கே கடுந்துன்பம்-காத்ந்தல், குறைபடின துன்பம் கெடின்துன்பம் துன்புக்குறைபடி மற்றைப் பொருள்” என்று பொருளை இழித்துக்கூறுவர் காலடியார். “செய்கபொருள் யாரும் செறுவாரைச் செறுகிற்கும், எஃகுபிறி தில்லை இருந்தேயுயி ரையுண்ணும், ஐயமிலை யின்ப மற னோடவை யுமாக்கும், பொய்யில்பொரு ளேபொருள் மற்றல்ல பிறபொருளை” என்று பொருளைச் சிறப்பித்துக்கூறினார் சீவகசிந்தாமணியுடையார். ‘ஓரா’ என்பது முதல்

குறுகிநின்றது. 'மயக்கு' என்பது ஆகுபெயராய் அதன் காரணத்தை உணர்த்திநின்றது. 'தோன்றலன்ன' என்பது 'அவ்' விருதி கெட்டுநின்றது. நான்காம் அடியில் 'இருபாலும்' என்பது உம்மை கெட்டுநின்றது. (க)

யிஉ. உடைமையுரு தீட்ட லுறுதுணையாம் யாண்டு முடைமையரசு சென்றக்கா லூரெல்லாஞ் சுற்ற முடைமைக்கோ லின்றங்குச் சென்றக்காற் சுற்ற முடையவரும் வேறு படும்.

பொருள்:—உடைமையை அருது ஈட்டல்; அது யாண்டும் உறு துணையாம்; உடைமையராகச் சென்றக்கால் ஊர் எல்லாம் சுற்றம்; உடைமைக்கோல் இன்று, அங்குச் சென்றக்கால் சுற்றம் உடையவரும் வேறுபடும்.

பதவுரை:—உடைமை-(ஒருவர்) செல்வத்தை, அருது-இடைவிடாது, ஈட்டல்-சம்பாதிக்கக் கடவர்; யாண்டும்-எவ்விடத்தும், உறு துணையாம்-(அவருக்கு அஃது) உற்ற துணையாம்; உடைமையராக-(ஒருவர்) செல்வம் உடையவராக, சென்றக்கால்-அயலாருக்குப் போனால், ஊர்எல்லாம்-(அவ்) ஊராரெல்லாம், சுற்றம்-(அவருக்குச்) சுற்றமாவர்; உடைமைக்கோல்-செல்வமாகிய ஊன்று கோல், இன்று-இல்லாமல், அங்கு-அவ்வயலாருக்கு, சென்றக்கால்-(ஒருவர்) போனால், சுற்றம் உடையவரும்-(அவருக்கு) உறவுடையவரும், வேறுபடும்-வேறாவர்.

பொழிப்புரை:—(ஒருவர்) செல்வத்தை இடைவிடாது சம்பாதிக்கக் கடவர்; எவ்விடத்தும்(அவருக்கு அஃது)உற்ற துணையாம்; (ஒருவர்) செல்வமுடையவராக (அயலாருக்குப்) போனால், அவ்ஊராரெல்லாம் (அவருக்குச்)சுற்றமாவர்; செல்வ

வமாகிய ஊன்றுகோல் இல்லாமல் அவ்வயலுருக்கு (ஒருவர்) போனால் (அவருக்கு) உறவுடையவரும் வேராவர்.

கருத்துரை:—செல்வமே இடருற்ற காலத்தும் தூரதேசம் சென்ற காலத்தும் உண்மையான துணையாம். ஆதலால், ஒவ்வொருவரும் இடைவிடாமல் மேலும் மேலும் செல்வத்தை ஈட்டுக.

விசேடவுரை:—பெருஞ்செல்வம் இடையறாது ஈட்டி வினாலேயே ஆகுமென்பதை “ஆக்கமிக் கொருவரால் அணுக வேண்டுமேல், ஊக்கமுண் டாவரேல் உழவர் அன்னது, நீக்கமில் கொள்கையின் நிற்ப ரேயெனின், மேக்குறும் பெருந் திரு விரைவின் மேவுமால்” என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுளாலும், செல்வம் உறுதுணை யென்பது “அளப்பரும் விஞ்சையே யன்றி மேன்மையும், உளப்படு தன்மையும் உயர்ந்த சீர்த்தியும், கொளப்படு கொற்றமும் பிறவும் கூட்டலால், வளத்தினிற் சிறந்தது மற்றொன் றில்லையே” என்னும் கந்த புராணச்செய்யுளாலும் அதிக. செல்வமுடையவருக்கு எல்லாரும் சுற்றமாவ ரென்பதை “காலாடு போழ்தில் கழிகிகோ ஞர் வானத்து, மேலாடு மீனின் பலராவர்” என்னும் காலடியாலும், செல்வமில்லாதவருக்குத் தமது சுற்றத்தாரும் வேராவர் என்பதை “அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும், பிறன்போல நோக்கப் படும்” என்னும் திருக்குறளாலும் அதிக. ‘சென்றக்கால்’ என்றதால் ‘அயலார்’ என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

யந. மண்ணீ ருடையார் வழங்கிச் சிறுகாலேத் தண்ணீரார் சாரு நிலஞ்சார்வ—ருண்ணீ ரறியி னருஞ்செவிவி மாண்பொருளே வெண் சிறியரையு.மேர்ப்படுத்துஞ் செய். [ணீர்ச்

இன்னிலை

அதுவாயம்:—மண்கீர் உடையார் வழங்கித் தண் நீரார் சாரும் நிலத்தைச் சிறுகாலைச் சார்வர். உன்கீர் அறியின் அருஞ்செவிலி மாண்பொருளே; (அது) வென்கீர்ச் சிறியரையும் ஏர்ப்படுத்தும்; (ஆதலால், அதனைச்) செய்.

பதவுரை:—மண்கீர் உடையார்-தோட்டம் தூவுகளை உடையவர், வழங்கி-இல்லாதார்க்கு வேண்டுவன வெல்லாம் ஈந்து, தண்கீரார் சாரும்-அருளினையுடையார் அடையும், நிலம்-மோகூவுலகத்தை, சிறுகாலை-விரைவில், சார்வர்-அடைவர். உன்கீர் அறியின்-உண்மையான தன்மையை அறியுங்கால், அருஞ்செவிலி-(அருளினை வளர்க்கும்) அறிய வளர்ப்புத்தாய், மாண்பொருளே-மாட்சிமைப்பட்ட நெறியில் வந்த செல்வமே; (அது) வென்கீர் சிறியரையும்-வெண்மையை உடைய அற்பரையும், ஏர்ப்படுத்தும்- (அறிவுடையாராக்கி) அழகுபடுத்தும்; செய்- (ஆதலால், அதனைச்) செய்வாயாக.

பொழிப்புரை:—தோட்டம் தூவுகளை உடையவர், இல்லாதார்க்கு வேண்டுவன வெல்லாம் ஈந்து, அருளினையுடையார் அடையும் மோகூவுலகத்தை விரைவில் அடைவர். உண்மையான தன்மையை அறியுங்கால், (அருளினை வளர்க்கும்) அறிய வளர்ப்புத்தாய் மாட்சிமைப்பட்ட நெறியில் வந்த பொருளே; (அது) வெண்மையையுடைய அற்பரையும் (அறிவுடையாராக்கி) அழகுபடுத்தும்; (ஆதலால் அதனைச்) செய்வாயாக.

கருத்துரை:—செல்வம் மோகூத்தையும் சிறப்பையும் ஈல்கும்.

விசேடவுரை:—தோட்டம் தூவுகளைக்கொண்டு உழவு

தொழில் செய்வோர் இல்லாதார்க்கு ஈவரென்பது “ இரவார் இரப்பார்க்கொன் றீவர் காவாது, கைசெய்துண் மாலை யவர்” என்னும் திருக்குறளாலும், இல்லாதார்க்கு ஈதல் மோ ஷத்தை அளிக்குமென்பது “கொடையே யெவர்க்கும் எப் பேறும் கொடுக்கும்” என்னும் கரூஞ்சிப்புராணச் செய்யுளா லும், பொருள் அருளினை வளர்க்கும் வளர்ப்புத்தாயென்பது “அருளென்னும் அன்பின் குழவி பொருளென்னும்; செல்வச் செவிலியால் உண்டு” என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். மண், நீர் என்பன ஆகுபெயராய் முறையே தோட்டத்தையும் தூவையும் உணர்த்தி நின்றன. (ங)

யச. மெய்வலியுஞ் சென்னிலையும் வாழ்நாளாந் துவொழுக்கு மெய்யா வளிக்கும் வெறுக்கையிலார்-வையத்துப் பல்கிளையும் வாடப் பணையணைதோள் சேய்திரங்க வொல்குயிர்நீத் தாரு நாகு.

அநுவயம்:—வெறுக்கை மெய்வலியையும் செல்நிலையையும் வாழ்நாளையும் துஒழுக்கையும் மெய்யாக அளிக்கும். (அஃது) இலார் வையத்துப் பல்கிளையும் வாடப் பணையணை தோளும் சேயும் திரங்க ஒல்கும் உயிரை நீத்து நாகுள் ஆரும்.

பதவுரை:—வெறுக்கை-செல்வம், மெய்வலியும் - சரீர பலத்தையும், செல் நிலையும்-சொல்செல்லும் நிலைமையையும், வாழ்நாளும்-பூரண ஆயுளையும், து ஒழுக்கும் - தூய ஒழுக்கத் தையும், மெய்யாக அளிக்கும் - உண்மையாகக்கொடுக்கும்; இலார்-(அஃது) இல்லாதார், வையத்து-இவ்வுலகின்கண், பல் கிளையும் வாட - தமது பல உறவினரும் வருந்தவும், பணை அணைதோள் சேய் திரங்க-பருமை பொருந்திய தோள்களே

இன்னிலை

புடைய மனையாளும் மக்களும் மெலிவுறவும், ஒல்கு உயிர்-தள
ரும் (தம்) உயிரை, நீத்து-விட்டு, நாகு ஆறும்— (மறுமையின்
கண்) நாகத்தில் புகுவார்.

பொழிப்புரை:—செல்வம் சரீர பலத்தையும், சொல்
செல்லும் நிலைமையையும், பூரண ஆயுளையும், தூய ஒழுக்கத்
தையும் உண்மையாகக் கொடுக்கும். (அஃது) இல்லாதார் இவ்
வுலகின்கண் (தமது) பல உறவினரும் வருந்தவும், பருமை
பொருந்திய தோள்களை புடைய மனையாளும் மக்களும் மெலி
வுறவும், தளரும் (தம்) உயிரைவிட்டு (மறுமையின்கண்) நாகத்
தில் புகுவார்.

கருத்துரை:—செல்வம் இம்மைக்கு வேண்டும் சரீர
பலம், செல்வாக்கு, பூரண ஆயுள் முதலியவற்றையும், மறு
மைக்கு வேண்டும் தூயஒழுக்கம் முதலியவற்றையும் நல்கும்.
தரித்திரம் இம்மையில் தமக்கும் தமது மனைவி மக்களுக்கும்
பலவகைத் துன்பங்களைக் கொடுத்து மறுமையில் நாகத்தை
யும் கொடுக்கும்.

விசேடவுரை:—செல்வம் எல்லா மேம்பாட்டையும்
கொடுக்குமென்பது “வென்றி யாக்கலும் மேதக வாக்கலும்,
குன்றி னூர்களைக் குன்றென வாக்கலும், அன்றி யுங்கல்வி
யோடழகாக்கலும், பொன்றுஞ் சாகத்தி னாய்பொருள் செய்
யுமே” என்னும் சீவகசிந்தாமணியாலும், செல்வ மில்லாதார்
இம்மையில் பலவகைத் துன்பங்களையும் அடைந்து மறுமை
யில் நாகத்தில் புகுவென்பது “நல்குர வென்னும் நசையி
னுட் பல்சுரைத், துன்பங்கள் சென்றுபடும்”, “இன்மை யென
வொரு பாவி மறுமையும், இம்மையும் இன்றி வரும்” என்னும்

பொருட்பால்

திருக்குறள்களாலும் விளங்கும். 'தோள்' என்பது சினையாகு பெயர். 'மெய்யாக' என்பது ஈறு கெட்டு நின்றது. (ச)

யரு. குருட்டாயன் நீள்கானங் கோடல் சிவணத்
தெருட்டாயங்காலத்தாற்சேரான்-பொருட்டாகா
னல்லறமும் பேணாநா மிவர்த்தானும்
பொல்லாங் குறைவிடனும் புல்.

அநுவயம்:—காலத்தால் தெருட்டு ஆயத்தைச்சேரான்,
குருட்டு ஆயன் நீள் கானத்தைக் கோடலைச்சிவண பொருட்
டாகானும்; நல்லறமும் பேணானும்; நாரம் இவர்த்தானும்;
பொல்லாங்கு உறைவு இடனும் புல்.

பதவுரை:—காலத்தால் - இளம்பருவத்தில், தெருட்டு
ஆயம்சேரான் - கல்வி அறிவை அடைவதற்கு ஏதுவாகிய
பொருள்வருவாயைப்பொருந்தாதவன், குருட்டுஆயன்-குருட்டு
இடையன், நீள் கானம்-பெரிய காட்டினை, கோடல் சிவண-
அடைதலை ஒப்ப, பொருட்டு ஆகான் ஆம் - ஒரு பொருளாக
மதிக்கப்படாதவனாவன்; நல் அறமும் பேணானும் - நல்ல,
அறத்தையும் பேணாதவனாவன்; நாரம் இவர்த்தானும் - சுற்
றத்தை இழந்தவனாவன்; பொல்லாங்கு - தன்பங்களெல்லாம்
உறைவு இடன் ஆம் - தங்குவதற்குரிய இடமாவன். புல்-[ஆத
லால், அவன்] அற்பனையாவான்.

பொழிப்புரை:—இளம்பருவத்தில் அறிவை அடைவ
தற்கு ஏதுவாகிய பொருள் வருவாயினைப் பொருந்தாதவன்;
குருட்டிடையன் பெரிய காட்டினை அடைதலை ஒப்ப, ஒருபொ
ருளாக மதிக்கப்படாதவனாவன்; நல்ல அறத்தையும் பேணாத
வனாவன்; சுற்றத்தை இழந்தவனாவன்; தன்பங்களெல்லாம்

7497

தங்குவதற்குரிய இடமாவன்; (ஆதலால், அவன்) அற்பனேயாவன்.

கருத்துரை:—செல்வமில்லாதான் ஒருவராலும் மதிக்கப்படான், அறம் செய்யமாட்டான், சுற்றத்தாரையிழப்பான், துன்பங்களெல்லாம் பொருந்தும் இடமாவன். ஆதலால் அவன் அற்பனே.

விசேடவுரை:—பெரிய காட்டின்கண் புக்க குருட்டிடையன் தனது ஆட்டை அடையாதவனாயும் தனது மேய்த்தற் றொழிலை இழந்தவனாயும் பல துன்பங்களையுடையவனாயும் தனித்து வருந்துவதுதல்போல, இனம் பருவத்தில் பொருள் வருவாயை அடையாதவன் ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதவனாயும் அறம் செய்யாதவனாயும் சுற்றத்தை இழந்தவனாயும் துன்பங்களை யெல்லாம் பொருந்தி அற்பனாய் வருந்துவன். 'பொருட்டாகான்' என்பது பால்வழுவமைதி. 'நாரம்' என்பது ஆகுபெயர், அதனையுடைய சுற்றத்திற் காயினமையால்.()

விசு. முப்பொரு ளுண்மை தெளிவா னருஞ்சீலன்
முப்பொரு ளுண்மை யுடையா னருமுனிவன்
முப்பொரு ளுண்மை மடுப்பா னிறையாங்கு
முப்பொரு ளுண்மைக் கிறை.

அநுவயம்:—முப்பொருளினது உண்மையைத் தெளிவான் அருஞ்சீலன்; முப்பொருளினது உண்மையை உடையான் அருமுனிவன்; முப்பொருளினது உண்மையை மடுப்பான் இறை; முப்பொருள் உண்மைக்கு இறை.

பதவுரை:—முப்பொருள் உண்மை தெளிவான் - அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று பொருள்களினது இயல்பு

களை அறிபவன், அருஞ்சீலன்-அரிய ஒழுக்கத்தை யுடையவ னாவான்; முப்பொருள் உண்மை உடையான் - அம்மூன்று பொருள்களினது இயல்புகளை அறிந்தவன். அரு முனிவன் - அரிய முனிவனாவான்; முப்பொருள் உண்மை மடுப்பான் - அம்மூன்று பொருள்களினது உடைமையை அதுபவிப்பவன், இறை-அரசனாவான்; முப்பொருள் - அம்மூன்று பொருள்க ளும், உண்மைக்கு-மெய்பொருளுக்கு, இறை-இருப்பிடமாம்.

பொழிப்புரை:— அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று பொருள்களினது உண்மை இயல்புகளை அறிபவன், அரிய ஒழுக்கத்தை உடையவ னாவான்; அம்மூன்று பொருள் களினது உண்மை ஞானத்தையுடையவன் அரிய முனிவனா வான்; அம்மூன்று பொருள்களின் உண்மையைக்கைக்கொண் டவன் அரசனாவான்; அம்மூன்று பொருள்களும் மெய் பொரு ளுக்கு இருப்பிடமாம்.

கருத்துரை:—அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன் றின் இலக்கணங்களையும் உணர்ந்து நடப்பவர் ஒழுக்கம் முத லிய நன்மைகளை அடைவர்.

விசேடவுரை:—முப்பொருள் என்பது அறம் பொருள் இன்பங்களையே குறித்து நின்றதென்பது “கண்டவர் காமு றாஉம் காமருசீர் காதிற், குண்டலம் பெய்வ செவியல்ல-- கொண்டுலகில்,மூன்று முணர்ந்தவற்றின் முன்னது முட்டின் றிச், சூன்று சுவைப்ப செவி” என்னும் அறநெறிச்சாரத்தால் விளங்கும். ‘அருஞ்சீலன்’என்பது இவ்வாழ்க்கையில் நிற்பவ னைக்குறித்து நின்றது, ‘முனிவன்’ பின் கூறப்படுகின்றானாத லால். அரசன் முனிவனுக்கும் பின் கூறப்பட்டான், அவன்

அணைவர்க்கும் மேற்பட்டவனாதலால். அது “ குலமகட்டுத் தெய்வம் கொழுநனை மன்ற, புதல்வர்க்குத் தந்தையும் தாயும்—அறவோர்க், கடிகளே தெய்வம் அணைவோர்க்குந் தெய்வம், இலேமுகப் பைம்பூண் இறை” என்னும் நீதிநெறி விளக்கத்தால் காணப்படும். ‘ஆங்கு’ என்பது அசை. (சு)

யிள. கால்கலத்தாற்சேர்பொருளுங்கண்ணற்றார்தேர்பொருளுநாலிரண்டாற் கூடு நலப்பொருளுங்—கோல்தாங்கிக் கோடு மரசிற் குரியாமே தொல்புவிக்கீழாடும் பொருளோ டணைந்து.

அநுவயம்:— காலாலும் கலத்தாலும் சேரும் பொருளும், கண் அற்றார் தேரும் பொருளும், நால் இரண்டால் கூடும் நலம் பொருளும், தொல்புவியின் கீழ்ஆடும் பொருளோடு அணைந்து, கோலத் தாங்கிக் கோடும் அரசிற்கு உரியவாமே?

பதவுரை:— கால்கலத்தால்-(நிலத்தின்மீது செல்கின்ற) வண்டி முதலியவற்றாலும் (நீரின்மீது செல்லுகின்ற) கப்பல் முதலியவற்றாலும், சேர் பொருளும்-கூடும் சுங்கப்பொருள்களும், கண் அற்றார்-அறிவில்லாதவர், தேர் பொருளும்-அடையும் பொருள்களும், நால் இரண்டால் கூடும்-(குடிகளின் வருவாயில்) ஆறிலொன்றாகக் கொள்வதால் சேரும், நலம் பொருளும்-நன்மையமைந்த இறைப்பொருள்களும், தொல்புவிக்கீழ்-பழமையான புவியின்கீழே, ஆடும் பொருளோடு அணைந்து-தங்கும் பொருள்களோடு சேர்ந்து, கோல் தாங்கி கோடும்-அரசாட்சியைத் தாங்கி நீதிதவறி நடக்கும், அரசிற்கு உரியவாமே-அரசனுக்கு உரியனவாமோ?

பொழிப்புரை:—(நிலத்தின்மீது செல்கின்ற) வண்டி முதலியவற்றாலும் (நீரின்மீது செல்கின்ற) கப்பல் முதலியவற்றாலும் கடும் சுங்கப்பொருள்களும், அறிவில்லாதார் அடையும் பொருள்களும், (குடிகளின் வருவாயில்) ஆறிலொன்றாகக் கொள்வதால் சேரும் நன்மையமைந்த இறைப்பொருள்களும், பழமையான புவியின்கீழே தங்கும் பொருள்களோடு சேர்ந்து, செங்கோலைத் தாங்கி நீதிதவறி நடக்கும் அரசனுக்கு உரியனவாமோ?

கருத்துரை:—இந்நால்வகைப் பொருள்களையும் கொடுக்கோலரசன் இழப்பன்.

விசேடவுரை:—“உறுபொருளும் உல்கு பொருளும் தன் ஒன்றோர்த், தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்” என்றார் பொய்யாமொழியார். ‘உறுபொருள்’ என்பது கண்ணற்றார் பொருளும், புவிக்கீழ்ப்பொருளும், இறைப்பொருளுமாம். ‘உல்குபொருள்’ சுங்கப்பொருளாம். அறிவில்லாதார் பொருளைப் பெற்றிருத்தலால் அவர்க்கும் பிறர்க்கும் தீங்கே விளையுமாதலால், அவர் பொருளும் அரசிற்கு உரியதாயிற்று. அதுபற்றியே “கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும், ஒல்லாளை ஒல்லா தொளி” என்றார் பொய்யாமொழியார். ‘தொல்புவி’ என்றதனால் உரியாரில்லாதபொருளென்றும், காப்பதன் கிமித்தமாக நிலத்தின்கீழ் உரியார் புதைத்து வைத்திருக்கும் பொருளன்றென்றும் அறிக. ‘உரியவாமே’ என்பது ‘உரியாமே’ என விகாரப்பட்டு நின்றது. ஏகாரம் எதிர் மறை. ‘கால்’ என்பது இரும்பியாகுபெயர், காலையுடைய எருது. முதலியவற்றால் இழுக்கப்படும் வண்டி முதலியவற்றிற்கு ஆயினமையால்.

(எ)

யஅ. ஆம்போம் வினையா வினைவுற்ற பேர்வெறுக்கை
யோம்போம் பெனமறை கூறத் தலைப்பெயலென்
னேம்போ மெனவரைத லீட்டுநெறி தேராமை
சாம்போழ் தலறும் தகைத்து.

அநுவயம்:—“(பொருள்) வினையான் ஆம், போம்;
(அஃது) இனைவு உற்ற பேர் வெறுக்கை; (அதனை) ஒம்பு
ஒம்பு என மறை கூற (வும்) அதனைத் தலைப்பெயல் என்?
(அதனால்) ஏம்போம்” என வரைதல் ஈட்டும் நெறியைத் தே
ராமை. (அது) சாம்போழ்து அலறும் தகைத்து.

பதவுரை:—“(பொருள்) வினையான் ஆம் போம்-செல்
வம் (ஒருவாது) நல்வினையால் உண்டாகும் தீவினையால் நீங்
கும்; (அஃது) இனைவுற்ற பேர் வெறுக்கை-அது பொருந்திய
பெயரோ வெறுக்கை; (அதனை) ஒம்பு ஒம்பு - அதனை விலக்
கு விலக்கு, என மறை கூற (வும்)-என்று வேதங்கள் சொல்ல
வும், (அதனைத்)தலைப்பெயல் என்-அதனை ஈட்டுதல் யாது கா
ரணம்? (அதனால்) ஏம்போம்-அதனை ஈட்டுதலால் களிப்படை
யோம்” என வரைதல்-என்று (ஒருவர் பொருளீட்டுந் தொழி
லை) விலக்குதல், ஈட்டும் நெறி தேராமை- பொருளைத் தொ
குக்கும் வழியை அறியாமையாம். (அது) சாம்போழ்து-அவ்வ
றியாமை (அவர்) சாகும் பொழுது, அலறும் தகைத்து-தமது
(மனைவி மக்களின் பாதுகாப்புக்கு ஒன்றும் இல்லையே என்று)
அழுதற்குரிய தன்மையை யுடைத்தது.

பொழிப்புரை:—“செல்வம் (ஒருவாது) நல்வினையால்
உண்டாகும், தீவினையால் நீங்கும்; அது பொருந்திய பெய
ரோ வெறுக்கை; ‘அதனை’விலக்கு விலக்கு’என்று வேதங்கள்

சொல்லவும், அதனை ஈட்டுதல் யாது காரணம்? அதனை ஈட்டுதலால் களிப்படையோம்” என்று (ஒருவர்) பொருளீட்டும் தொழிலை விலக்குதல், பொருளைத் தொகுக்கும் வழியை அறியாமையாம். அவ்வறியாமை (அவர்) சாகும்பொழுது (தமது மனைவி மக்களின் பாதுகாப்புக்கு ஒன்றும் இல்லையே யென்று) அழுதற்குரிய தன்மையை யுடைத்து.

கருத்துரை:—தக்க பருவத்திலே பொருளை ஈட்டிக் கொள்ளாதார் சாம் காலத்துத் தமது மனைவி மக்கள் சம்ரக்ஷணைக்கு ஒன்றும் இல்லையே யென்று அலறி அழ நேரிடும்.

விசேடவுரை:—‘வெறுக்கை’ என்பது ‘செல்வம்’ எனவும் ‘வெறுக்கத்தக்கது’ எனவும் பொருள் படும். அஃது இங்குப் பிந்திய பொருளிற் கூறப்பட்டுள்ளது. “ஆம்” என்பது முதல் “ஓம்பு ஓம்பு” என்பது இறுதியாகவுள்ள சொற்கள் மறையினது சொற்கள். “ஆம்” என்பது முதல் “ஏம்போம்” என்பது இறுதியாகவுள்ள சொற்கள். பொருளை ஈட்டு நெறியை அறியாதார் சொற்கள். முன்னை வினையால் செல்வம் சேருமென்பதும் நீங்குமென்பதும் “நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பம் துடையார், கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்கால் ஈண்டும், மிடுக்குற்றுப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம், விடுக்கும் வினைவந்தக் கால்” என்னும் நாலடியால் விளங்கும். செல்வம் வெறுக்கத்தக்க தென்பது “பொருவரு பந்த மெல்லாம் புணர்த்திடும் தெய்வசிந்தை, ஒருவமே விட்டுகிறும் உறக்கமும் இறக்கச்செய்யும், கருவினுட் புதுத்து மின்ன கரிசுகண் டதனாலன்றோ, இருவிலத் திடைவெறுக்கை யென் மனார் புலமைசான்றோர்” என்ற குசேலோபாக்கியானத்தால் விளங்கும். பொருளில்லாதான் எஞ்ஞான்றும் துன்ப முறுவ

னென்பது “வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில், நடுவண் தெய்த இருதலை’பு மெய்தும், நடுவண் தெய்தாதான் எய்தும் உலைப்பெய், தடுவது போலும் துயர்” என்னும் நாலடியால் வினங்கும். ‘கூறவும்’ என்பது உம்மை எஞ்சி நின்றது. (அ)

யகூ. பட்டாங்குத் துயர் பழிச்சற் குரியரா
யொட்டின் துயர் வலகத்தோர் - கட்டளை
யாம்வெறுக்கை யின்றி யமையாரா மஃதிலார்
னும்வெறுக்கை நிற்க வுடம்பு. [மையாவி]

அநுவயம்:—பட்டாங்குத் துயரும் பழிச்சற்கு உரிய ராய் ஒட்டு இன்று உயர் உலகத்தோர் கட்டளையாம் வெறுக் கை இன்றி அமையாராம். அஃது இல்லாரது உடம்பு மையா வின் நிற்க (அதன்மீது) வெறுக்கை ஆம்.

பதவுரை:—பட்டாங்கு-மெய்யாக, துயரும் - துறவிக ளும், பழிச்சற்கு - துதித்தற்கு, உரியராய்-உரிமை யுடையவ ராய், ஒட்டு இன்று-ஒப்பற்று, உயர்-உயர்வதற்கு, உலகத் தோர்-உலகத்தார், கட்டளை ஆம்-கட்டளையாகிய, வெறுக் கை-செல்வம், இன்றி-இல்லாமல், அமையார்-நிரம்பாராம். (அஃது) இலார்-செல்வ மில்லாதாரது, உடம்பு-சரீரம், மையா வின் நிற்க-காட்டுப் பசுவைப்போல யாதொரு பயனும்ற்று நிற்க, வெறுக்கை ஆம்- (அதன்மீது) யாவர்க்கும் வெறுப்பு உண்டாகும்.

பொழிப்புரை:—மெய்யாகத் துறவிகளும் துதித்தற்கு உரிமையுடையவராய் ஒப்பற்று உயர்வதற்கு உலகத்தார் கட் டளையாகிய செல்வம் இல்லாமல் நிரம்பார், செல்வ மில்லா

பொருட்பால்

தாரது சரீரம் காட்டுப் பசுவைப்போல யாதொரு பயனும்ற்று
நிற்க (அதன்மீது) யாவார்க்கும் வெறுப்பு உண்டாகும்.

கருத்துரை:—துறவிகளும் பிறரால் மதிக்கப்படுதற்குச்
செல்வமுடையரா யிருத்தல் இன்றியமையாதது. செல்வமில்
லாரை எல்லாரும் வெறுப்பர்.

விசேடவுரை:—கட்டளை-உரைகல். காட்டுப்பசு ஒரு
வருக்கும் பால் கொடாததாலும் தன்னை அண்டினோரை
நக்கி அவர் இரத்தத்தைக் கவர்தலாலும் அதனை எல்லாரும்
வெறுப்பர். அவ்வாறே, பொருளில்லாதார் ஒருவருக்கும்
ஒன்றும் கொடாததாலும் தம்மை அண்டினோர் பொருளைக்
கொள்வதாலும் அவரை எல்லாரும் வெறுப்பர். துறவிகளும்
செல்வத்தால் மேன்மை யுறுவரென்பது “நூலுறு கல்வியை,
நுனித்து நாடியே, வாலறி வெய்திய வாத்தி னோர்களும்,
மேலுறு திருவொடு மேவு ருனெனின், ஞாலமங் கவர் தமை.
நவையுன் வைக்குமால்” என்னும் கந்தபுராணத்தாலும் “முனி
வரு மன்னரும். முன்னுவ பொன்னால் முடியும்” என்னும்
திருக்கோவையாராலும் விளங்கும். பொருளில்லாதாரை
எல்லாரும் வெறுப்ப ரென்பது “கல்லானே யாளுலங் கைப்.
பொருனொன் றுண்டாயின், எல்லாரும் சென்றங் கெதிர்
கொள்வர்-இல்லானே, இல்லாளும் வேண்டான்மற் றீன்றெ
டுத்த தாய்வேண்டான், செல்லா தவன்வாயின் சொல்” என்
னும் நல்வழியால் இனிது விளங்கும். அவரை எல்லாரும்
வெறுப்பதற்குக் காரணம் அவர் பிறர் “உப்பிற்கும் காடிக்கும்
கூற்று” யிருத்தலாம். இச்செய்யுளின் மூன்றாம் அடி ஐந்து
சீரால் வந்தது. ‘நாயரும்’ என்பது உம்மை கெட்டு நின்
றது.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

இன்பப்பால்.

உயி. அறங்கரை நாவாளு மாய்மயிலார் சீரில்
 லறங்கரையா நாப்ப ணடைவாம்-புறங்கரையாத்
 திண்மை நிலையி னுயர்புலத்திற் சேர்வாமீண்
 டெண்ணிலைக் குய்வா யிது.

அநுவாயம்:—அறத்தைக் கரையும் நாவான் ஆய்ந்த மயி
 லார் சீர் ஆம்; இல்லறம் கரையாக நாப்பணின் அடைவு ஆம்;
 புறத்தில் கரையாத் திண்மை நிலையின் உயர்ந்த புலத்தின்
 சேர்வு ஆம்; இது ஈண்டு எண் நிலைக்கு உய்க்கும் வாய்.

பதவுரை:—அறம் கரை நாவான்—அறங்களையே (எப்
 பொழுதும்) உரைக்கின்ற நாவின்னையுடையவனாயிருத்தலால்,
 ஆய் மயிலார் சீர் ஆம்-ஆய்ந்தெடுத்த மயிலைப்போன்ற பெண்
 களோடு கூடிவாழும் சிறப்பு உண்டாகும்; இல்லறம் கரை
 யாக-(அவ்வில்வாழ்க்கையில் நின்று செய்யும்) இல்லறம் முடி
 வாக, நாப்பண் அடைவாம்-(இவ்வுலகத்திற்கும் மோக வுலக
 த்திற்கும்) மத்தியிலுள்ள சுவர்க்க வுலகச் சேர்க்கையுண்டா
 கும்; புறம் கரையா-புறத்தில் தனராத, திண்மை நிலையின்-
 உறுதியான தவநிலையால், உயர்புலத்தின் சேர்வு ஆம்-மோக
 வுலகச் சேர்க்கை உண்டாகும்; இது-இவ் இவ்வாழ்க்கை,
 ஈண்டு-இவ்வுலகத்தில், எண் நிலைக்கு-எண்ணக்கூடிய நிலை
 களுக்கெல்லாம், உய் வாய்ஆம்-செலுத்தும் வழியாம்.

பொழிப்புரை:—அறங்களையே எப்பொழுதும் உரைக்
 கின்ற நாவின்னையுடையவனாயிருத்தலால் ஆய்ந்தெடுத்த மயி
 லைப்போன்ற பெண்களோடு கூடிவாழும் சிறப்பு உண்டாகும்

இன்பப்பால்

(அவ்வில்வாழ்க்கையில் நின்று செய்யும்) இல்லறம் முடிவாக (இவ்வுலகத்திற்கும் மோகவுலகத்திற்கும்) மத்தியிலுள்ள சுவர்க்கவுலகச் சேர்க்கை யுண்டாகும்; புறத்தில் தளராத உறுதியான தவாலையால் மோகவுலகச் சேர்க்கை யுண்டாகும்; இவ் இவ்வாழ்க்கை இவ்வுலகில் எண்ணக்கூடிய நிலைகளுக்கெல்லாம் செலுத்தும் வழியாம்.

கருத்துரை:—அறம் உரைத்தலால் இல்லின்பம் சித்திக்கும்; இல்லறம் இயற்றலால் சுவர்க்கம் சித்திக்கும்; ஒழுக்கம் கெடாது தவம் இயற்றலால் மோகம் சித்திக்கும்; சுருங்கச் சொல்லின், எல்லா நிலைகளுக்கும் இவ்வாழ்க்கையே வழியாம்.

விசேடவுரை:—‘அறங்கரை நா’ என்பது அறத்தைச் சொல்கின்ற நாவும் அறத்தைச் செய்கின்ற நாவும். மயிலினது சாயலைப்போன்ற சாயலையுடையாரை ‘மயிலார்’ என்றார். அறமானது இவ்வாழ்க்கை யின்பத்தைத் தருமென்பது “தனக்குத் துணையாகித் தன்னை விளக்கி, இனத்துள் இறைமையும் செய்து-மனக்கினிய, போகம் தருதலால் பொன்னே அறத்துணையோ, டேகமா நண்பொன்றும் இல்” என்றும் அறநெறிச் சாரத்தால் விளங்கும். இல்லறம் சுவர்க்கத்தை அளிக்குமென்பது “வையத்துன் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும், தெய்வத்துன் வைக்கப் படும்” என்னும் பொய்யாமொழியாலும், “தாரம் நல்விதம் தாங்கித் தலேநின்மின், ஊரும் நாடும் உவத்தல் ஒருதலை, வீர வென்றி விறன்மிரு விண்ணவர், சீரின் ஏத்திச் சிறப்பெதிர் கொள்பவே” என்னும் வளையாபதிச் செய்யுளாலும், இல்லறம் மோகத்தைதரும் மற்றைய நிலைகளையும் அளிக்குமென்பது “இத்தகைய நால்வர் களில் மூவருக்கும் இறந்தார்க்கும், அத்தமுதல் அற்றார்க்கும்

ஆதாரம் ஆதலினால், உத்தமமாம் இல்லறமே வாழ்வீனுக்கும் உயர்கதிக்கும், வித்துமாம் துறவறத்தின் வேருமாம் எனும் வேதம்” என்னும் திருக்குற்றாலப் புராணச் செய்யுளாலும் விளங்கும். ‘கரையாக’ என்பது ஈறு கெட்டுநின்றது. (க)

உக. துணையென்ப காம விருந்துய்ப்பார் தோமி
விணைவிழைச்சின் மிக்காகா ராகல்-புணைதழீஇக்
கூட்டுங் கடுமிசையான் கட்டியிற் கொண்டற்றால்
வேட்டபோழ் தாகு மணி.

அநுவயம்:—காம விருந்து துய்ப்பாரைத் துணை என்ப (ஆன்றோர்); (அவர்) தோம் இல் இணைவிழைச்சில் மிக்காகா ராகல் புணைபோலத் தழீஇக் கூட்டும்; (ஆதலால்) வேட்ட போழ்து ஆகும் அணி கடுமிசையான் கட்டியில் கொண்டற்று.

பதவுரை:—காமவிருந்து-இன்பவிருந்தினை, துய்ப்பார் துணை என்ப (ஆன்றோர்) - அனுபவிப்பாரை (மோகூத்தை அடைதற்கு ஒருவருக்கொருவர்) துணை என்பர் ஆன்றோர்; தோம் இல்-குற்றமற்ற, இணைவிழைச்சில்-கூட்டத்தின்கண்ணே, மிக்காகா ராகல்- (அவர்) அளவுகடவாதவராகல், புணை தழீஇ கூட்டும்-புணைபோலத்தழுவி(மோகூத்தைச்)சேர்க்கும்; (ஆதலால்), வேட்ட போழ்து-(ஒருவன் ஒருத்தியை) மணந்த பொழுது, ஆகும்அணி-உண்டாகும் கூட்டம்,கடு மிசையான்-கசப்புமருந்தினை யுண்ணாதவன், கட்டியில் உண்ட அற்று-(அதனைக்) கருப்புக்கட்டியில் பொதிந்து உண்ட அத்தன்மைத்து.

பொழிப்பு:—இன்ப விருந்தினை அனுபவிப்பாரை (மோகூத்தை அடைவதற்கு ஒருவருக்கொருவர்)துணை யென்பர் ஆன்றோர்; குற்றமற்ற கூட்டத்தின்கண்ணே அவர்

இன்பப்பால்

அனவு கடவாதவ ராகல் புணைபோலத் தழுவி (மோகூத்தைச்) சேர்க்கும்; (ஆதலால்,) ஒருவன் ஒருத்தியை மணந்தபொழுது உண்டாகும் கூட்டம், கசப்பு மருந்தினை உண்ணாதவன் (அதனைக்) கருப்புக்கட்டியில் பொதிந்து உண்ட அத்தன்மைத்து.

கருத்துரை:—மோகூத்தை அடைவதற்கு இவ்வாழ்க்கை சுகமான மார்க்கம்.

விசேடவுரை:—நிலையற்ற இணைவிழைச்சினாலாம் இன்பத்தைக் கண்டவர் நிலையான பேரின்பத்தை அடைய முயலுவாராதலால், அதனை கருப்புக்கட்டிக்கு உவமித்தார். இது, இறையனார் அகப்பொருளுரையில் நக்கீரனார் “கடுத்தின்னாதாளைக் கட்டி பூசித் தீற்றியவாறு போல” மென்று கூறியிருப்பதை நினைப்பூட்டுகின்றது. ‘விருந்து உய்ப்பார்’ என்பது ‘விருந்துய்ப்பார்’ என மருவியது. ‘விருந்து உய்ப்பார்’ எனக் கொண்டு ‘விருந்தில் தம்மை உய்ப்பார்’ என உரைப்பினும் பொருந்தும். ‘ஆல்’ என்பது அசை. (உ)

உஉ. ஒப்புயர்வில் வேட்டோ னொருநிலைப்பட்ட டாழ்ந்தசெயனப்பின்னை ஞால மொருங்கறிக—துப்பாராய்த் தூமலரின் மென்மையுறு தோற்றத்தே வைத் வேமக் கிழத்தி யறிந்து. [துய்க்க

அநுவயம்:—நப்பின்னையை ஒப்பும் உயர்வும் இல்வேட்டோன் ஒரு நிலைப்பட்டு ஆழ்ந்த செயலை ஞாலம் ஒருங்கு அறிக; ஏமக் கிழத்தியை அறிந்து துப்பாராய்த் தூமலரின் மென்மையுறும் தோற்றத்தே வைத்து உய்க்க.

பதவுரை:—நப்பின்னை - நப்பின்னைப் பிராட்டியாரை,

ஒப்பு உயர்வு இல் வேட்டோன்-ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாது
விரும்பியவனாகிய கண்ணன், ஒரு நிலைப்பட்டு ஆழ்ந்த செயல்-
(எஞ்ஞான்றும்) ஒரே தன்மையாக (இன்பத்தில்) ஆழ்ந்த
செயலை, ஞாலம் ஒருங்கு அறிக-உலகத்தா ரெல்லாம் அறிக;
(அவன் போல) ஏமம் கிழத்தி அறிந்து-தமக்கு கேடமத்தை
உண்டுபண்ணும் இல்லாளேத் தெரிந்துகொண்டு, துப்பாராய்-
துணைவராய் நின்று, தூ மலரின்-தூய பூவினது, மென்மை
யுறு தோற்றத்தே-மென்மை பொருந்திய சிறப்பில், வைத்து
உய்க்க-வைத்து (இல்லறத்தை) நடாத்துக.

பொழிப்புரை:—நப்பின்னைப் பிராட்டியாரை ஒப்பும்
உயர்வும் இல்லாமல் விரும்பியவனாகிய கண்ணன் (எஞ்ஞான்
றும்) ஒரே தன்மையாக (இன்பத்தில்) ஆழ்ந்த செயலை ஞாலத்
தாரெல்லாம் அறிக; (அவன்போலத்) தமக்குச் சேமத்தை
உண்டுபண்ணும் இல்லாளேத் தெரிந்துகொண்டு துணைவராய்
நின்று தூய பூவினது மென்மைபொருந்திய சிறப்பில்வைத்து
(இல்லறத்தை) நடாத்துக.

கருத்துரை:—தனக்குத் தக்க இல்லாளேத் தெரிந்து
கொண்டு துணையாக நின்று மிக மென்மையாக வைத்து இல்
லறத்தை நடத்துக.

விசேடவுரை:—நப்பின்னையாரைக் கண்ணன் நேசித்
தமை சிலப்பதிகாரம் - ஆச்சியர் குரவை - எடுத்துக்காட்டில்
வரும் “வையம் அளந்தான் மார்பின் திருநோக்காப், பெய்
வளைக் கையாணம் பின்னைதா னுமென்றே” என்னும் அடி
களாலும், “உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோன்மணந்தான்”
என்னும் திருவள்ளுவமாலேப்பாவின் அடியாலும் விளங்கும்.

ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாமல் விரும்பிய கண்ணன்' என்பதைத்
 'தத்தம் காதலியரை கேசித்தவருள் ஒப்பும் உயர்வும் இல்லா
 தவன் கண்ணன்' என்று கொள்க. "யாரினும் காதல மென்
 றேனா ஊழினள், யாரினும் யாரினும் என்று" என்னும் திருக்
 குறளிலுள்ள "யாரினும் காதலம்" என்பதற்கு மணக்குடவ
 ரும் பரிமேலழகரும் "காமம் துகர்தற்குரிய இருவராயினார்.
 யாவரினும் யாம் மிக்க காதலையுடையேம்" என்று உரைத்த
 மை காண்க. தானும் தன் இல்லாளும் துணையாக நின்று
 இல்லறத்தை நடத்த வேண்டுமென்பது "மருவிய காதல்
 மனையாளும் தானும், இருவரும் பூண்டிர்ப்பி னல்லால்—
 ஒருவரால், இவ்வாழ்க்கை யென்னும் இயல்புடைய வான்
 சகடம், செல்லாது தெற்றிற்று நின்று" என்னும் அறநெறிச்
 சாரத்தாலும், "உடம்போ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன,
 மடந்தையோ டெம்மிடை நட்பு" என்னும் திருக்குறளாலும்
 விளங்கும். இல்லாளைத் "தாமலரின் மென்மையுறு தோற்றத்
 தே" வைத்து நடத்த வேண்டு மென்பது, "மெல்லிய னல்
 லாருள் மென்மை" என்னும் நாலடியாலும், "அனிச்சமும்
 அன்னத்தின் தூவியும் மாதர், அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்"
 என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். (ஈ)

உரு. பாலை வளர்த்துக் கணங்குழை மாலையுறல்
 சால்பென்ப கண்கூடாக் காணாய்—தழைகாதல்
 வாலறிவ னுக்க வகையறிக காலத்தாற்
 தோலொடு நாலைந் தணந்து.

அதுவயம்:—பாலை வளர்த்து மாலையில் கணங்குழையை
 உறல் சால்பு என்ப (ஆன்றோர்); (ஆதலால்,) காலத்தால்
 தோலொடு நாலைந்து அணந்து கண்கூடாக் காணாய்;
 தழையும் காதலால் வால் அறிவன் ஆக்க வகையை அறிக.

இன்னிலை

பதவுரை:—பாலை வளர்த்து-(பகலில்) பிரிவினை வளர்த்து, மாலை-இரவின் முதல்யாமத்தின்கண்ணே, கணங்குழை-பலவாய்த் திரண்ட குண்டலங்களை உடைய இல்லாளை, உறல்-கூடுதல், சால்பு என்ப-மேம்பாடு என்று சொல்லுவர் (பெரியோர்); (ஆதலால்,) காலத்தால்-தக்க பருவத்தில் தோலோடு-அழகோடு பொருந்திய, நாலேந்து-நாலேந்து ஆண்டு இளையாளை, அணந்து-கூடி, கண்கூடாக - பிரத்தியட்சமாக, காணாய்- (அம்மேம்பாட்டைக்) காண்பாயாக; தழைகாதல்-மேன்மேலும் வளரும் அன்பால், வால் அறிவன்-தூய அறிவே தனது வடிவமாகக்கொண்ட பகவான் அருளை, ஆக்க-செய்வதற்கு, வகை அதிக-வழியை அறிவாயாக.

பொழிப்புரை:—(பகலில்) பிரிவினை வளர்த்து, இரவின் முதல் யாமத்தின்கண்ணே பலவாய்த்திரண்ட குண்டலங்களை உடைய இல்லாளைக் கூடுதல் மேம்பாடு என்று சொல்லுவர் (பெரியோர்); (ஆதலால்), தக்க பருவத்தில் அழகோடு பொருந்திய நாலேந்து ஆண்டு இளையாளைக் கூடிப் பிரத்தியட்சமாக (அம்மேம்பாட்டைக்) காண்பாயாக; மேன்மேலும் வளரும் அன்பால் தூய அறிவே வடிவமாகக்கொண்ட பகவான் அருளைச் செய்வதற்கு வழியை அறிவாயாக.

கருத்துரை:—தனக்கு நாலேந்து ஆண்டு இளையளாயும் அழகோடு கூடியவளாய் முள்ள ஒருத்தியை மணந்து, பொருள் செய்து, இன்பம் அதுபவித்து, அன்பை வளர்த்துப் பகவான் அருளை ஆக்குக.

விசேடவுரை:—பிரிவு இன்பத்தின்கண்ணே அதிக விருப்பத்தைத் தருமாதலால் “பாலை வளர்த்து” என்றார்.

“வருகமற் கொண்கன் ஒருநாள்; பருகுவன், பைதஸ்நோய் எல்லாம் கெட” என்றது திருக்குறள். மாலையில் காதலரைக் கூடுதல் அதிக இன்பம் பயக்குமென்பது “காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலை மலருமிந் நோய்” என்னும் திருக்குறளால் விளங்கும். அழகோடு பொருந்திய நாலேந்து ஆண்டு இளையானை மணக்கவேண்டுமென்பது ஆரியர் வழக்கு இஃது இறையனாகப் பொருளுக்கு நக்கீரனார் உரைத்துள்ள “இவனும் பதினாறட்டைப் பிராயத்தானாய் இவளும் பன்னீ ராட்டைப் பிராயத்தானாய் ஒத்த பண்பும் ஒத்த நலனும் ஒத்த அன்பும் ஒத்த செல்வமும் ஒத்த கல்வியுமுடையராய்ப் பிறிதொன்றிற்கு ஊனமின்றிப் போகந்துய்ப்பார்” என்னும் வாக்கியத்தால் விளங்கும். அன்பால் வாலறிவன் அருள் ஆகு மென்பது “அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத் தின்புற் றார் எய்தும் சிறப்பு” என்னும் திருக்குறளால் விளங்கும். ‘கணங்குழை’ என்பது அன்மொழித் தொகை. “காலத்தால்” என்பது வேற்றுமை மயக்கம். ‘நாலேந்து’ என்பதும் ‘வால லறிவன்’ என்பதும் ஆகு பெயர்கள். “பாலை வளர்த்தி” என் றும் பாடம். (ச)

உச. அழுக்குடம்புச் சீழ்நீரான் யாத்தசீர் மெல்லியலை யாண முழுக்காட்டி மன்றின்முன் கைத்தாக்-குழீஇக்கூட லென்னே செறிகாமம் பூட்டு மியல்மாரான் மன்னரசான் மாண்புப் புலகு.

அதுவயம்:—சீழ் நீரான் யாத்த சீர் அழுக்கு உடம்பை யுடைய மெல்லியலை யாணத்தால் முழுக்காட்டி மன்றின்முன் கையகத்தாகக் குழீஇக் கூடல் என்னே? உலகு செறிந்த காமத்தைப் பூட்டும் இயல் மாராடுகிய மன் அரசால் மாண் பூப்பு.

இன்னிலை

பதவுரை:—சீழ் நீர் யார்த்த சீர்-இரத்த நீரால் பிணைப்புண்ட தன்மையுள்ள, அழுக்கு உடம்பு-அழுக்கு உடம்பையுடைய, மெல்லியலை - மெல்லிய தன்மையானே, யானம் முழுக்காட்டி-வாசனைக்கூட்டால் முழுக்காட்டி, மன்றின் முன்-(கவியாண காலத்திற் கூடியுள்ள) சபையார் முன்னர், கையகத்தாக குழீஇ - கையினிடமாகக் கொண்டு, கூடல் என்னே- (மணந்து) கூடுதல் யாது காரணம்? உலகு - உலகமானது, செறி காமம் பூட்டும் - செறிந்த காமத்தைச் சேர்க்கும், இயல் மாரன்-இயல்புள்ள மன்மதனுடைய, மன் அரசால்-நிலைபெற்ற அரசாட்சியால், மாண் பூப்பு-மாட்சிமைப்பட்ட பொலிவாம்.

பொழிப்புரை:—இரத்தநீரால் பிணைப்புண்ட தன்மையுள்ள அழுக்குடம்பையுடைய மெல்லிய தன்மையானே வாசனைக்கூட்டால் முழுக்காட்டி, (கவியாண காலத்திற் கூடியுள்ள) சபையார் முன்னர்க் கையினிடமாகக் கொண்டு (மணந்து) கூடுதல் யாது காரணம்? உலகமானது செறிந்த காமத்தைச் சேர்க்கும் இயல்புள்ள மன்மதனுடைய நிலைபெற்ற அரசாட்சியால் மாட்சிமைப்பட்ட பொலிவாம்.

கருத்துரை:—உலகத்திலுள்ளார் பலரும் இன்பத்தே விருப்பமுடையவர். அதனால், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பெண்ணை மணந்து கொள்கின்றனர்.

விசேடவுரை:—இச்செய்யுளின் முதல்பாகம் இவ்வாழ்க கையை இகழும் துறவிகளுடைய வினா; இரண்டாம் பாகம் விடை. “குடரும் கொழுவும் குருதியும் என்பும், தொடரும் உயிம்பொடு தோலும்—இடையிடையே, வைத்த தடியும்

வீழும்புமாம் மற்றிவற்றுள்; எத்திறத்தான் ஈர்க்கோத்த யான்” என்றனர் காலடியார். உலகம் மன்மதனது அரசாட்சியின் பொலிவாம்’ என்பதன் பொருள், ‘உகலத்தாரெல்லாம் மன்மதன் அரசாட்சிக்குக் கீழ்பட்டவ’ என்பது. பிரபோத சந்திரோதய ஆசிரியரும் ‘ஒத்தேறும் உருவமில்லாப் பிரமமொன்று மேயொழிய உருவ முள்ளார், எத்தேவ ராயினுமோர் பூங்கணையால் தம்போத மெல்லாம் நீங்கி, மத்தேறியுடைதயிர்போல் மனம்சுழன்று செயல்மறந்து மடவாராசைப், பித்தேறி யிதமுறைத்த பேதையார்க்கும் பேதையராய்ப் பின்செல்வாரால்” என்றனர். இச்செய்யுளின் முதலடி ஐந்து சீர்களைக் கொண்டுள்ளது. “மெல்லியல்” என்பது அன் மொழித்தொகை. ‘கையகத்தாக’ என்பது ‘கைத்தா’ என விகாரப்பட்டு நின்றது. ஏகாரம் அறிவினா. ‘குழி இக்கூடல்’ என்னும் அனபெடைச் சொல்லைப் “புளிமாங்காய்”ச் சீராகக்கொள்க.

உரு. இன்ப வியலோரார் யாணர் விழைகாமம்
பொன்னி னணிமலறிற் செவ்விதாந்—தன்மேனி
முத்த முறுவன் முயக்கொக்கி னன்னத்தின்
பெற்றியரி னென்பெறும் பேறு.

அதுவயம்:—(சிலர்) இன்ப இயலை ஓரார். யாணர் விழையும் காமம் பொன்னிலும் அணி மலரினும் செவ்விதாம். தன்மேனியும் முத்தமும் முறுவலும் முயக்கும் ஒக்கின், அன்னத்தின் பெற்றியரின் பெறும் பேறு என்?

பதவுரை:—(சிலர்) இன்ப இயல் ஓரார்—(சிலர்) இன்பத்தின் தன்மையை அறியார். யாணர் விழை காமம் புதிது

புதிதாக விரும்பும் காமம், பொன்னின்-பொன்னினும், அணி
மலரின்-அழகிய மலரினும், செவ்விதாம்-இன்பத்தைத் தரு
வதாம். தன்மேனி-தனது உடம்பும், முத்தம்-பல்லும், முறு
வல்-நகையும், முயக்கும்-கூட்டமும், ஒக்கின்-ஒப்ப அமைந்
திருப்பின், அன்னத்தின் பெற்றியரின்-அன்னத்தினது தன்
மையையுடைய பெண்களைப்போல, பெறும் பேறு-(ஒருவன்)
பெறும் செல்வம், என்-(வேறு) யாது?

பொழிப்புரை:— (சிலர்) இன்பத்தின் தன்மையை
அறியார். புதிதுபுதிதாக விரும்பும் காமம் பொன்னினும்
அழகிய மலரினும் இன்பத்தைத் தருவதாம். தனது உடம்
பும் பல்லும் நகையும் கூட்டமும் ஒப்ப அமைந்திருப்பின்
அன்னத்தினது தன்மையையுடைய பெண்களைப்போல
(ஒருவன்) பெறும் செல்வம் (வேறு) யாது?

கருத்துரை:—உருநலனும் குணநலனும் உடைய
பெண்ணோடு கூடி வாழ்தலே, ஒருவன் பெறத்தக்க பேறுக
ளெல்லாவற்றிலும் சிறந்த பேறும்.

விசேடவுரை:—யாணர்-புதிது. 'சேயிழைமாட்டுச்செறி
யும் தோறும்' இன்பம் புதிது புதிதாகத் தோன்றுவதால்
அதனை 'யாணர்' என அடைமொழி கொடுத்துக் கூறினர்.
காமம்-தலைவனும் தலைவியும் கூடும் கூட்டம். மேனியும் முத்
தமும் முறுவலும் அமைந்திருத்தவினது சிறப்பைப்பற்றி
"முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம், வேலுண்கண்
வேய்த்தோ ளவட்கு" எனவும், முயக்கின் சிறப்பைப்பற்றித்
"தம்மி விருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால், அம்மா அரிவை
முயக்கு" எனவும், "மலரினு மெல்லிது காமம் சிலரதன்,

இன்பப்பால்

செவ்வி தலைப்படு வார்” எனவும் பொய்யாமொழியார் கூறியுள்ளார். முத்துப்போன்றிருத்ததால், பல் முத்தெனப் பட்டது. இத்தீன் முறுவலிக்கும் காரணத்தால், நகை முறுவலெனப் பட்டது. ‘ஒக்கின்’ என்பது அஃதஃது அமைந்திருக்கவேண்டிய இயல்பின் அமைந்திருப்பின் என்று பொருள்படும். அன்னத்தின் தன்மையாவது நீரும் பாலும்கலந்து வைக்கப்பட்ட காலையில், இரண்டையும் பிரித்து நீரை விலக்கிப் பாலே யுண்ணுதல். அது போல, இன்பம் துய்க்கும் காலையில் நேரும் புலவியை நீக்கி இன்பத்தைத் துய்த்தலாம். அன்றியும், அன்னத்தின் நடையைப் போன்ற அழகிய நடையை யுடையாரென்று உரைப்பினும் அமையும். ஒருவன் பெறும் பேறுகளில் தகுதியமைந்த பெண்ணே சிறந்தபேறு என்பது ‘பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுன கற்பென்னும், திண்மையுண் டாகப் பெறின்” என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். ‘என்’ என்னும் வினா ‘வேறில்லை’ என்னும் பொருள் தந்துகின்றது. சிலர் என்பது எச்சமாக வருவிக்கப் பட்டது. ‘பொன்னினும்’ என்பதும் ‘மலரினும்’ என்பதும் முயக்கு என்பதும் உம்மை தொக்கு கின்றன. (சு)

உசு. தூவி நெருஞ்சிக்காய் நீர்முள்ளி தும்பையலர்
காவியன சேற்கண் குறுந்தொடியா—ராவிக்
கினிய ரிணைசேரா நீர்ங்கண்மா ஞாலத்
தனிமைக் கவரோர் கரி.

அநுவயம்:—தூவியை நெருஞ்சிக்காயாகவும் தும்பையலரை நீர்முள்ளியாகவும் கொள்ளும் அடியையும், காவியையும் சேலையும் அன்ன கண்ணையும் உடைய குறுந்தொடி

இன்னிலை

யார் ஆவிக்கு இனியார். இணைசேராராகிய அவர் ஈர்ங்கண்
மா ஞாலத்துத் தனிமைக்கு ஓர் கரி.

பதவுரை:—தூவி-அன்னத்தின் தூவியை, நெருஞ்சிக்
காய்-நெருஞ்சிக்காயாகவும், தும்பைமலர் நீர்முள்ளி-தும்பை
மலரை நீர்முள்ளியாகவும் (கொள்ளும் அடிகளையும்), காவி-
நீலோற்பல மலரையும், சேல்-சேல்மீனையும், அன்ன-ஒத்த,
கண்-கண்களையும் உடைய, குருந்தொடியார்-சிறியவளைகளை
அணிந்த மகளிர், ஆவிக்கு இனியர்-(ஆடவரின்) உயிர்க்கு
இனிய துணையாவார். இணை சேரார் அவர்-அத்தகைய இனிய
துணையைக் கொள்ளாதவராகிய அவர், ஈர்ங் கண் மா ஞால
த்து-குளிர்ச்சிபொருத்திய இடமகன்ற பெரிய புவியின்
கண்ணே, தனிமைக்கு-தனிமையுற்று வருந்துதற்கு. ஓர் கரி-
ஒப்பற்ற சான்றாவர்.

பொழிப்புரை:-அன்னத்தின் தூவியை நெருஞ்சிக்காயா
கவும் தும்பைமலரை நீர்முள்ளியாகவும் கொள்ளும் அடிகளை
யும், நீலோற்பலமலரையும் சேல்மீனையும் ஒத்த கண்களை
யும் உடைய குறுகிய வளைகளை அணிந்த மகளிர் (ஆடவரின்)
உயிர்க்கு இனிய துணையாவார். அத்தகைய இனிய துணையைக்
கொள்ளாதவராகிய அவர், குளிர்ச்சி பொருத்திய இடமகன்ற
பெரிய புவியின்கண்ணே தனிமையுற்று வருந்துவதற்கு
ஒப்பற்ற சான்றாவர்.

கருத்துரை:—ஆடவரின் உயிர்க்கு இனிய துணையாகிய
இல்லாளைக் கொள்ளாதார் உலகத்தின்கண்ணே தனிமை
யுற்றுத் துன்ப முறுவர்.

இன்பப்பால்

விசேடவுரை:—“அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர், அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்” எனவும், “காணிற் குவளை கவிழ்த்து கிலனோக்கும், மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று” எனவும் மாதர் அடிகளையும் கண்களையும் சிறப்பித்துக் கூறினர் திருக்குறளாசிரியர். தம் உயிர்க்கு இனிய துணையாகிய பெண்ணை வெறுத்த ஆடவர் உலகத்திலுள்ள மற்றைய யாவரையும் வெறுப்ப ரென்பதுபற்றி அவரைத் தனிமைக்கும் கரி என்றார். “இன்னு தினனில்லார் வாழ்தல்; அதனினும், இன்னு தினியார்ப் பிரிவு”.—திருக்குறள். ‘கொள்ளும் அடி’ என்பது எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது. ‘ஞாலத்து’ என்பது ‘அத்து’ச் சாரியை கெட்டு கின்றது. (எ)

உஎ. காமம்வீ ழின்பக் கடலாமே காதலரி

னேம விருக்கையே தூந்திரையா—மேமத்தீண் டாம்பரலே தோன்று மளியூட லாம்பரலிற் றெற்றித் தெறிப்பா மொளியொளிபாய்கண்ணே துற்றுகப்பாய்ப் பெற்ற மகவு. [சீர்த்

அநுவயம்:—காமமே வீழும் இன்பக் கடலாம்; காதலரின் ஏம இருக்கையே தூவும் திரையாம்; தோன்றும் அளியே ஏமத்து ஈண்டும் பாலாம்; ஊடலே ஆம் பரலில் தெற்றித் தெறிப்பு ஒளியாம்; சீர்த்து உற்று உகப்பாய்ப் பெற்ற மகவே ஒளிபாயும் கண்ணாம்.

பதவுரை:—காமமே - காமவேட்கையே, வீழ் இன்பக் கடலாம்-மாந்தர் விரும்பும் இன்பக்கடலாம்; காதலரின் ஏம இருக்கையே-காதலன் காதலியாகிய இருவரது சேமச் சேர்க்கையே, தூம் திரையாம் - (அக்கடல்) தூவும் அலையாம்;

இன்னிலை

தோன்று அளியே - (அவ்விருவரிடத்தும்) உண்டாகும் அன்பே, ஏமத்து ஈண்டும் பாலாம்-அச்சேம இருப்பாகிய அலையினின்று வெளிவரும் முத்தாம்; ஊடலே - (அவ்விருவருள்ளும்) உண்டாகும் புலவியே, ஆம் பாலில் தெற்றித் தெறிப்பு ஒளியாம்-(அவ்வாறு) ஆகும் முத்தினின்று எழுந்து பாயும் ஒளியாம்; சீர்த்து உற்று உகப்பாய் பெற்ற மகவே-(அவ்விருவரும்) சிறந்து பொருந்தி உவந்து பெற்ற (இருபால்) மக்களே, ஒளி பாயும் கண்ணாம்-அவ்வொளி பாயும் கண்களாம்.

பொழிப்புரை:—காம வேட்கையே மாந்தர் விரும்பும் இன்பக் கடலாம்; காதலன் காதலியாகிய இருவரது சேமச் சேர்க்கையே (அக்கடல்) தூவும் அலையாம்; (அவ்விருவரிடத்தும்) உண்டாகும் அன்பே அச்சேம இருப்பாகிய அலையினின்று வெளிவரும் முத்தாம்; அவ்விருவருள்ளும் உண்டாகும் புலவியே அவ்வாறாகும் முத்தினின்று எழுந்து பாயும் ஒளியாம்; அவ்விருவரும் சிறந்து பொருந்தி உவந்து பெற்ற (இருபால்) மக்களே அவ்வொளி பாயும் கண்களாம்.

கருத்துரை:—இன்பத்திற்கு இருவரது: வேட்கையும், இருவரது சேர்க்கையும், இருவரது அன்பும், இருவரது புலவியும், இருவரது தெளிவும், இருவரது கூட்டமும், இருவரை மக்களும் சிறப்பு.

விசேடவுரை:—“இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம்”.— திருக்குறள். “காமக் கடல்மன்னு முண்டே”.— திருக்குறள். “பெண்ணலத்தினைப் பெறுதவர் மகவினைப் பெறுதார், பெண்ணலத்தினைப் பெற்றவ ரேமகப் பெற்றார், பெண்ணலத்தினான் மகவுபெற்றிருமையும் பெறுவார், பெண்ணலத்தினு னன்றியோர் பெரும்பொரு ளுண்டோ”- பிரமோத்தர

இன்பப்பால்

காண்டம். “புலத்தலிற் புத்தேனா டுண்டோ நிலத்தோடு,
நீரியைந் தன்னா ரகத்து”.— திருக்குறள். “நலத்தகை நல்
லவர்க் கேள் புலத்தகை, பூவன்ன கண்ணா ரகத்து”.—
திருக்குறள். “ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமம், கூடி
யார் பெற்ற பயன்”.—திருக்குறள். ‘கடலாமே’ என்பதன்
ஏகாரம் ‘காமம்’ என்பதனோடும், ‘பாலே’ என்பதன் ஏகா
ரம் ‘அளி’ என்பதனோடும், ‘ஈண்டாம்’ என்பதன் ஆக்கச்
சொல் ‘பால்’ என்பதனோடும், ‘தெறிப்பாம்’ என்பதன்
ஆக்கச்சொல் ‘ஒளி’ என்பதனோடும், கூட்டியுரைக்கப்பட்டன.
‘ஊடலே’ என்பது ஏகாரம் கெட்டு வின்றது. (அ)

உஅ. கறங்குபறை காணா வுறுவூனைக் காதற்
பிறங்கறை நாவாரு மஃதே—திறமிரங்கி
யூடி யுணர்வாரே தாமிசைவர் பல்கால
மீடிலதே மின்ப விருந்து.

அதுவயம்:—கறங்கு பறை உற்ற ஊனைக் காணா; காதல்
பிறங்க அறையும் நாவாரும் அஃதே. திறத்தால் இரங்கி ஊடி
உணர்வாரே ஈடிலது ஏர் இன்ப விருந்தைப் பல்காலம்
மிசைவர்.

பதவுரை:—கறங்கு பறை-(பலியுடங்கால்) ஒவிக்கின்ற
பறைகள், உறு ஊனை-பலியிட்ட ஊனின் சிறப்பை, காணா-
அறியமாட்டா; (அது போல,) காதல் பிறங்க அறை-காமத்
தை வெளிப்படச் சொல்லுகின்ற, நாவாரும்-நாவினை உடை
யவரும், அஃதே-இன்பத்தின் சிறப்பை அறியமாட்டார்.
திறம் இரங்கி-(காதலருள் ஒருவர்) பிரிவால் வருந்தி, ஊடி
உணர்வாரே-புலந்து தெளிபவரே, ஈடிலது ஈர்-ஒப்பில்லாத
தாகிய சிறப்புப் பொருந்திய, இன்ப விருந்து-இன்ப விருந்
தனை, பல்காலம்-நெடுங்காலம், மிசைவர்-துய்ப்பார்.

இன்னிலை

போழிப்புரை:—(பலியிடுங்கால்) ஒலிக்கின்ற பறைகள் பலியிட்ட ஊனின் சிறப்பை அறியமாட்டார்; (அது போல,) காமத்தை வெளிப்படச் சொல்லுகின்ற நாவினையுடையவரும் இன்பத்தின் சிறப்பை அறிய மாட்டார். (காதலருள் ஒருவர்) பிரிவால் வருந்திப் புலந்து தெளிபவரே ஒப்பில்லாததாகிய சிறப்புப் பொருந்திய இன்ப விருந்தினை நெடுங்காலம் துய்ப்பார்.

கருத்துரை:—காமத்தை வெளியிட்டுப் பேசுபவர் அதன் சுவையை அறியமாட்டார்; காமத்தை உள்ளடக்கிப் புலந்து தெளிபவரே அச்சுவையை அறிவர்.

விசேடவுரை:—அகத்திலுள்ள வேட்கையை வெளியிடுந் தோறும் அதன் ஆற்றல் குறையும் என்பது இறையனாரகப் பொருளுக்கு நக்கீரனார் உரைத்துள்ள உரையிற் கண்ட “மூடி வேவாநின்றதோர் பொருளை மூடி திறந்தவிடத்து அகத்து நின்ற வெப்பம் குறைபடும்” என்பதாலும் விளங்கும். “கயங்கெழு நறுமலர் கயங்கு றுவகைப், பயங்கெழு தேனுகர் சுரும்பின் பான்மைபோல், வயங்கிழை மகளிரை மனந்திருத்தியே, முயங்கினர்க் கன்றிமற் றின்ப முற்றுமோ”.—பிரமோத்தர, காண்டம். “ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம்; அதற்கின்பம், கூடி முயங்கப் பெறின்”.—திருக்குறள். “தாம்வீழ்வார் தம் வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே, காமத்துக் காழில் கனி”.—திருக்குறள். ‘தாம்’ என்பது அசை. ‘பிறங்க’ என்பது சுற்றகரம் கெட்டு நின்றது. ‘அஃது’ என்னும் சுட்டுப்பெயர் காணாமையைச் சுட்டி நின்றது. அதன் ஏகாரம் தேற்றம். உணர்வாரே என்பதன் ஏகாரம் பிரிநிலை.

(க)

இன்பப்பால்

உக. தோற்றாரே வெல்வர் துணைமிசைவார் கோட்டியானே
யேற்றுக் கழறொடியார் மிக்காரை யார்வரைவர்
போற்றளி கூடல் கரி.

அநுவயம்:—யானே ஏற்றுக் கோட்டுக் கழல் தொடியா
ராய் மிக்காரை யார் வரைவர்? துணை மிசைவாருள் தோற்றா
ரே வெல்வர்; போற்று அனியால் கூடல் கரி.

பதவுரை:—யானே ஏற்று கோட்டு - யானேக் கடாவின்
கொம்பாலிழைத்த, கழல் தொடியார் - தண்டையையும் வளை
யையும் புனைந்தவராகிய, மிக்காரை-வலியின்மிக்க மகளிரை,
யார் வரைவர்-யாவர் வெல்வர்? துணைமிசைவார்-வாழ்க்கைத்
துணையோடு இன்பம் அனுபவிப்பவருள், தோற்றாரே வெல்
வர்-(புலவியின்கண்ணே) தோற்றவரே வெற்றியடைவர்; போ
ற்று அளி கூடல் கரி-(தோற்ற பின்னர்த் தோற்றவரை மற்றை
யார்) போற்றும் அன்பால் கூடுதலே (தோற்றாரே வெல்வ
ரென்பதற்குச்) சான்று.

பொழிப்புரை:—யானேக் கடாவின் கொம்பாலிழைத்த
தண்டையையும் வளையையும் புனைந்தவராகிய வலியின்
மிக்க மகளிரை யாவர் வெல்வர்? வாழ்க்கைத் துணையோடு
இன்பம் அனுபவிப்பவருள் (புலவியின்கண்ணே) தோற்றவரே
வெற்றியடைவர்; (தோற்ற பின்னர்த் தோற்றவரை மற்றை
யார்) போற்றும் அன்பால் கூடுதலே (தோற்றவர் வெல்வ
ரென்பதற்குச்) சான்று.

கருத்துரை:—காதலர் இருவருள்ளும் தோன்றும் புலவி
யின்கண்ணே தோற்றவரே ழிக்க இன்பம் அடைவர்.

விசேடவுரை:—ஊடல் உணர்த்தற்கு ஆண்மகனே முந்
தவேண்டும் என்பது குறிப்பெச்சம். “ஊடலிற் ரோற்றவர்

வென்றார். அது மன்னும், கூடவிற காணப் படும்.”—திருக் குறள். இது மூன்றடியால் வந்தமையின் சிந்தியல் வெண்பா. மிசையார் எனவும் யாவரைவர் எனவும் பாடம். (ய)

நய. காதல் விரிநிலத் தாரா வகைகாணார்
சாதனன் நென்ப தகைமையோர்—காதலு
மாக்கி யளித்தழிக்குங் கந்தழியின் பேருருவே
நோக்கிலரை நோவ தெவன்.

அநுவயம்:—விரிந்த நிலத்துக் காதலது ஆரா வகையைக் காணார் சாதல் நன்று என்ப. தகைமையோரது காதலும் ஆக்கி அளித்து அழிக்கும் கந்தழியின் பேர் உருவே. நோக்கு இலரை நோவதால் எவன்?

பதவுரை:—விரிந்த நிலத்து - அகன்ற (இவ்) உலகின் கண், காதல்-இன்பத்தினது, ஆரா-பெருகும், வகை காணார்-தன்மையினை அறியாதார், சாதல்-(காம இன்பத்திற்காக வாழ்தலினும்) இறத்தல், நன்று என்ப-நன்மை என்பார். தகைமையோர்- (ஒருவருக்கொருவர்) தகுதியான காதலருடைய, காதலும்-இன்பமும், ஆக்கி அளித்து அழிக்கும் -(உலகங்களை யெல்லாம்) சிருட்டித்து இரட்சித்துச் சம்மரிக்கும், கந்தழியின்-கடவுளது, பேர் உருவே-பெரிய உருவேயாம். நோக்கு இலரை-(இவ்வுண்மையை அறியும்) அறிவில்லாதவரை, நோவது-நோந்து கொள்வதால், எவன்-யாது(பயன்உண்டாகும்)?

பொழிப்புரை:—அகன்ற (இவ்) உலகின்கண் இன்பத்தினது பெருகும் தன்மையினை அறியாதார்(காம இன்பத்திற்காக வாழ்தலினும்) இறத்தல் நன்மை என்பார். (ஒருவர்க்கொருவர்) தகுதியான காதலருடைய இன்பமும் (உலகங்களை யெல்லாம்) சிருட்டித்து இரட்சித்து சம்மரிக்கும் கடவு

இன்பப்பால்

எது பெரிய உருவேயாம். (இவ்வுண்மையை அறியும்) அறிவில்லாதாரை நொந்து கொள்வதால் யாது (பயன் உண்டாகும்)?

கருத்துரை:—தகுதியான காதலர் அதுபவிக்கும் இன்பமும் கடவுளுடைய உருவமாதலால் அது வெறுக்கத்தக்கதன்று.

விசேடவுரை:—“பொய்மை யுற்றிடு கானலைப் புனலென விரும்பிக், கைமிசைக் கொண்ட வமிழ்தினைக் கமருகுத் தாங்கு, மெய்மை யிற்சில ருண்டெனும் வீடுபே றுன்னி, யிம்மை யிற்பய னிழக்குதி கன்றுநின் னெண்ணம்”, “மறுவிலாதவாண் மதிமுக மடந்தையர் புணர்ப்பைச், சிறியவீன்ப் மென் றுரைசெய்வ றன்னதன் சிறப்பை, யறிவரேயெனி னாங்கதே பேரின்ப மாகு, மிறைவநீயது கேட்டியேன் மொழி குவ லென்றான்”.—இவை கந்தபுராணம். (யக)

நக. அளகு மளிநாகைப் பேண வணியா
ரழகரிவை வீழ்முயக்கை யண்ணாத்—தளியாளர்
பெற்ற பிறக்கெறிந்து புத்தாய் பெட்டுழிலும்
பெற்றியர் பெட்ட கழுது.

அநுவயம்:—அளகும் அளியால் நாகைப் பேண, அணி
ஆர் அழகு அரிவை வீழும் முயக்கை அண்ணாத் தளியாளர்,
பெற்ற பிறக்கு எறிந்து புத்தாய் பெட்டு உழலும் பெற்றியர்.
(அவர்) பெட்ட கழுது.

பதவுரை:—அளகும்-சேவலும், அளி-அன்பால், நாகை-
(தனது) பெட்டையை, பேண-(கடிவாழ்ந்து) இன்பமுற,

இன்னிலை

அணி ஆர்-அணிகள் ஆர்ந்த, அழகு-அழகையுடைய, அரிவை-
அரிவையரை, வீழ் முயக்கை-விரும்பிக் (கூடும்) கூட்டத்
தை, அண்ணா-பொருந்தாத, தளி ஆளர்-சாப்பாட்டுப்பிரியர்,
பெற்ற-(தம் கையில்) பெற்ற அரிய பொருள்களை, பிறக்கு
எறிந்து-பின்னால் எறிந்துவிட்டு, புத்தாய-புதிய பொருள்
களை, பெட்டு உழலும்-பெறவிரும்பித் துன்பம் உறும், பெற்
றியர்-தன்மையராவர். (அவர்) பெட்ட கழுது-அவர் (பெற்ற
பொருள்களை அநுபவியாது மேலும்மேலும் பெற விரும்பும்)
ஆசைமிக்க பேயை ஒப்பர்.

பொழிப்புரை:—சேவலும் அன்பையுடைய (தனது)
பெட்டையைக் (கூடிவாழ்த்து) இன்பமுற, அணிகளையும்
அழகையும் பொருந்திய அரிவையரை விரும்பிக்கூடும் கூட்
டத்தை விரும்பாத சாப்பாட்டுப் பிரியர், தம் கையில் பெற்ற
அரிய பொருள்களைப் பின்னால் எறிந்துவிட்டுப் புதிய
பொருள்களைப் பெற விரும்பித் துன்பம் உறும் தன்மைய
ராவர். அவர் (பெற்ற பொருள்களை அநுபவியாது மேலும்
மேலும் பெற விரும்பும்) ஆசைமிக்க பேயை ஒப்பர்.

கருத்துரை:—இவ்வாழ்க்கை இன்பத்தை அநுபவியாது
துறவீன்பத்தை அடைய விரும்புபவர் பேராசை கொண்ட
பெய்களோ டொப்பர்.

விசேடவுரை:—அணியும் அழகு முடைய அரிவையர்
என்றது செயற்கை யழகும் இயற்கை யழகும் பொருந்திய
வரென்பதைக் காட்டுதற்கே. மெய்யான துறவியராயிருந்
தால், உணவையும் துறக்கவேண்டு மென்பதைக் குறிக்கவே
“தளியாளர் என்றார். “தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டியிலி
னினிதுகொல், தாமரைக் கண்ணு னுலகு”:-திருக்குறள்(யஉ)

இன்பப்பால் முற்றிற்று.

வீட்டுப்பால்.

‘வீட்டுப்பால்’ என்பது ‘வீட்டைட்டிப்பற்றிக் கூறும் பகுதி’ எனப் பொருள்படும். இன்பத்தை அநுபவித்து விடுத்த பின்னரே அடையப்படுவதாதலால், வீடு முடிவின் கண் கூறப்பட்டது. ‘வீட்டிலக்கப்பால்’ என்றும் பாடம்.

இல்லியல்.

‘இல்லியல்’ என்பது ‘இல்லற வியல்பு’ எனப் பொருள்படும். ‘இல்’ என்பது ஆகு பெயராய் ஈண்டு இல்லறத்தை உணர்த்தி நின்றது.

நஉ. ஒத்த உரிமையனா ஊடற் கினியனாக்
குற்ற மொழுஉங் குணத்தளாக்—கற்றறிஞர்ப்
பேணுந் தகையனாக் கொண்கன் குறிப்பறிந்து,
நாணுந் தகையனாள் பெண்.

அநுவயம்:— ஒத்த உரிமையனாக ஊடற்கு இனியனாகக் குற்றத்தை ஒழுஉம் குணத்தளாகக் கற்று அறிஞரைப் பேணும் தகையனாகக் கொண்கனது குறிப்பை அறிந்து நாணும் தகையன் ஆள் பெண்.

பதவுரை:— ஒத்த உரிமையனாக - (வயது, கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றில் கணவனுக்கு) ஒப்பான உரிமையை யுடையவளாகவும், ஊடற்கு இனியனாக-புலத்தற்கு இனிமையை யுடையவளாகவும், குற்றம் ஒழுஉம் குணத்தளாக-குற்றங்

கள் நீங்கும் குணங்களையுடையவளாகவும், கற்று அறிஞர் பேனும் தகையளாக- (இலக்கிய இலக்கணங்களைக்) கற்று அறிஞரானோரை உபசரிக்கும் தன்மை யுடையவளாகவும், கொண்கன் குறிப்பு அறிந்து நானும் தகையள்-கணவனது நோக்கத்தை அறிந்து பணிந்து ஒழுகும் தன்மையை யுடையவள், ஆள் பெண்-(இல்லறத்தை) ஆளும் பெண்ணாவள்.

பொழிப்புரை:— (வயது, கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றில் கணவனுக்கு) ஒப்பான உரிமையையுடையவளாகவும், புலத்தற்கு இனிமையை யுடையவளாகவும், குற்றங்கள்நீங்கும் குணங்களை யுடையவளாகவும், (இலக்கிய இலக்கணங்களைக்) கற்று அறிஞரானோரை உபசரிக்கும் தன்மையை யுடையவளாகவும், கணவனது நோக்கத்தை அறிந்து பணிந்து ஒழுகும் தன்மையை யுடையவள், இல்லறத்தை ஆளும் பெண்ணாவள்.

கருத்துரை:— சுண்டுக் கூறிய இலட்சணங்களை யுடையவளே இல்லறத்தை நடத்துவதற்குத் தக்கவள்.

விசேடவுரை:—வயது, கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றில் தலைவனோடு தலைவி ஒத்த உரிமையையுடையளாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது “ பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டொடு, உருவு நிறுத்த காம வாயில், நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென, முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகைவே ” என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலும், அவள் ஊடற்கு இனியளாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது “ நலத்தகை நல்லவர்க் கேளர் புலத்தகை, பூவன்ன கண்ணா ரகத்து ” என்னும் திருக்குறளாலும், அவள் தனது கணவனுடைய

வீட்டுப்பால்

குறிப்பறிந்தொழுதலும் நானுதலும் வேண்டுமென்பது
 “கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டீரட்டி” என்னும்
 திரிகடுகத்தாலும் “கொண்டான் குறிப்பொழுகல் கூறிய
 நானுடமை, கண்டது கண்டு விழையாமை—வீண்டு, வெறுப்
 பன செய்யாமை வெஃகாமை நீக்கி, உறுப்போ டுணர்வுடை
 யாள் பெண்” என்னும் அறநெறிச்சாரத்தாலும், அவன் குற்
 றம் ஒருடம் குணத்தனா யிருத்தல்வேண்டு மென்பது “மனைத்
 தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான், வளத்தக்காள்
 வாழ்க்கைத் துணை” என்னும் திருக்குறளாலும், அவன் கற்
 றறிஞரைப் பேணும் தகையனா யிருத்தல் வேண்டுமென்பது
 “அறந்த வாத்தம தன்ப ருளினால், துறந்து னோர்பிறப்
 போர்தொழில் செய்குநர், சிறந்த தொல்குலத் தெய்வம் பசு
 விருந், திறந்து னோர்க்கும் பகுத்தினி துண்பரால்” என்னும்
 காசிகண்டத்தாலும் விளங்கும். ‘கற்றறிஞர்ப் பேணுந் தகை
 யனா’ என்பதற்குப் ‘பல நூல்களையும் (அவன்) கற்று அறிஞ
 ரைப்பேணும் தன்மையை யுடையனாக’ என்னும் பொருளும்,
 அமைந்திருத்தல் காண்க. ‘கொண்கன் குறிப்பறிந்து நா
 ணுந்தகையன்’ என்பதற்குக் ‘கணவனுடைய நோக்கத்தின்
 படி ஒழுகி (ப்பிற ஆடவரைக் காணின்) நானுந் தன்மை
 யுடையவன்’ என்றுரைப்பிலும் அமையும். ‘உரிமையனாக,’
 ‘இனியனாக,’ ‘குணத்தனாக,’ ‘தகையனாக’ என்பன ஈறு
 கெட்டு நின்றன. ‘தகையனாம் பெண்’ எனவும் பாடம்.

௩௩. மனைக்கொளிசேய் நாற்பணியோன் நரரப் புலக்கார்
 வினைக்கொளியாங் கட்கா மனவி—முனைக்கஞ்சா
 வீர ரொளியா மடமே யரிவையர்க்கா
 மேரொளியா மில்லுடையான் றுப்பு.

இன்னிலை

அதுவயம்:— மனைக்குச் சேய் ஒளி (யாம்), நாரம் புலத்திற்கு ஆர்-வினைக்கு நால் பணியோன் ஒளியாம்; கட்டு அனவி (ஒளி) யாம்; முனைக்கு அஞ்சா வீரர் ஒளியாம்; அரிவையர்க்கு மடமே (ஒளி) யாம்; இல்லுடையான் துப்பிற்கு ஏர் ஒளியாம்.

பதவுரை:— மனைக்கு சேய் ஒளி - இல்லறத்திற்குக் குழந்தை விளக்காம்; நாரம் புலத்திற்கு ஆர் வினைக்கு நால் பணியோன் ஒளியாம்-ஈரம் (பொருந்திய) நன்செய்க்கு இயையும் பயிர்த் தொழிலுக்கு நால்வகைப் பணிகளையும் செய்வோன் விளக்காம்; கட்டு அனவி (ஒளி) யாம் - கண்ணிற்குச் சூரியன் விளக்காம்; முனைக்கு அஞ்சா வீரர் ஒளியாம்-போர்முனைக்கு (மரணத்திற்கு) அஞ்சாத படை வீரர் விளக்காம்; அரிவையர்க்கு மடமே (ஒளி) யாம் - பெண்களுக்கு மடமையே விளக்காம்; இல்லுடையான் துப்பு ஏர் ஒளியாம்-இவ்வாழ்வானது வலிமைக்கு உழவு தொழில் விளக்காம்.

பொழிப்புரை:—இல்லறத்திற்குக் குழந்தை விளக்காம்; ஈரம் பொருந்திய நன்செய்யின்கண் செய்யப்படும் பயிர்த் தொழிலுக்கு நால்வகைப் பணிகளையும் செய்வோன் விளக்காம்; கண்ணிற்குச் சூரியன் விளக்காம்; போர்முனைக்கு (மரணத்திற்கு) அஞ்சாத படைவீரர் விளக்காம்; பெண்களுக்கு மடமையே விளக்காம்; இவ் வாழ்வானது வலிக்கு உழவுதொழிலே விளக்காம்.

கருத்துரை:— வீட்டிற்குக் குழந்தையும், நன்செய்க்கு நால்வகைப் பணியோனும், கண்ணிற்குச் சூரியனும், போர்முனைக்கு அஞ்சாத வீரரும், பெண்களுக்கு மடமும், இவ்வாழ்வானுக்கு உழவும் சிறப்பாம்.

வீட்டுப்பால்

விசேடவுடை:— மனைக்குச்சேய் ஒளி என்பது “மைந் தன் மனைக்கு மணி” என்னும் நீதிவெண்பா அடியாலும். விளங்கும். நால்வகைப்பணியாவன, உழுதலும் எருவிடுதலும் நீர் பாய்ச்சலும் கதிர் காத்தலுமாம். “வரினும் நன்றால் எரு விடுதல் கட்டபின், நீரினு நன்றதன் காப்பு” என்று பொய் யாமொழியாரும் கூறினர். கண்ணிற்குச் சூரியன் ஒளி என்பது ‘இரு விளிகள் வாண்முகத்தில் இருந்தாலும் வானிரவி எழுந் தாலன்றிக், கருதுநிலப் பல்பொருளும் காண்டலரிதாஃ” என்னும் திருக்குற்றாலப் புராண அடிகளால் விளங்கும். போர்முனைக்கு அஞ்சாவீரர் ஒளி என்பது “உறினுயிர் அஞ் சா மறவர் இறைவன், செறினும்சீர் குன்றல் இலர்” என்னும் திருக்குறளால் விளங்கும். இறையனாகப்பொருளுக்கு நக்கீ ரர் உரைத்த உரையில் “தலைமகட்கு நான், மடம், அச்சம் பயிர்ப்பு என்பன குணம்” என்று கூறியுள்ளதால், மடமும் மாதர்க்கு அழகு என்பது விளங்கும். “மடமென்பது கொளுத் தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை” என்றார் நக்கீரர். அஃ தாவது, ‘அறிவுறுத்த அறிவுற்று அறிந்ததை விடாமை. இவ் வாழ்வானுக்கு உழவுதொழில் வலி ஏன்பது ‘உழுவார் உலகத்தார்க் காணி அஃதாற்றா, தெழுவாரை யெல்லாம். பொறுத்து” என்னும் திருக்குறளால் விளங்கும். ‘புலத் திற்கு’ என்பது ‘புலக்கு’ என விகாரப்பட்டு நின்றது. ‘வர்’ என்பது ஆகுபெயர், அஃது ஈண்டு உழவுதொழிற் காயின மையால்.

கூச. மெய்ப்பில்வைப் பாக வருவாயி லைந்தொன்றை
மெய்ப்பிணி சேய்வரைவிற் கூட்டிடுக-கைப்பொருள்வா
யிட்டி லுய் வாயிடுக்க ஶீங்க விழையற்க
வட்டன் மனைக்கிழவன் மாண்பு.

இன்னிடை

அநுவாயம்:— கைப் பொருள் வாய் இட்டில், உய்யும் வாயை இடுக்க; வீங்க விழையற்க; வட்டல் மனைக் கிழவன் மாண்பு. (ஆதலால்,) வருவாயில் ஐந்தில் ஒன்றை மெய்ப்பிணியிலும் சேய் வரைவிலும் எய்ப்பிலும் வைப்பு ஆகக் கூட்டிடுக.

பதவுரை:— கைப் பொருள் வாய் இட்டில் - கையின் கண் பொருள்கள் வரும்வழிகள் சுருங்கின், உய்வாய் இடுக்க- (கைப்பொருள்கள் தன்னை விட்டுச்) செல்லும் வழிகளைச் சுருக்குக; வீங்க விழையற்க - அளவிற்கு மிஞ்சின செலவு செய்ய விரும்பற்க; வட்டல் மனைக்கிழவன் மாண்பு - பொருளைத் திரட்டுதல் இவ்வாழ்வானது இலட்சணமாகும். (ஆதலால்,) வருவாயில் ஐந்து ஒன்றை-தனது வரும்படியில் ஐந்திலொரு பாகத்தை, மெய்ப்பிணி சேய் வரையில் எய்ப்பில் வைப்பு ஆக-சரீரத்தின்கண் விநாதிபுற்ற காலத்திலும் மக்களது விவாககாலத்திலும் (விர்த்தாப்பியத்தால்) தளர்ச்சியுற்ற காலத்திலும் உதவும் சேமநிதியாக, கூட்டுக-சேர்த்திடுக.

பொழிப்புரை:— இவ்வாழ்வான் தன் கையின்கண் பொருள்கள் வரும் வழிகள் சுருங்கின், (கைப் பொருள்கள் தன்னை விட்டுச்) செல்லும் வழிகளைச் சுருக்குக; அளவுக்கு மிஞ்சின செலவு செய்ய விரும்பற்க: பொருளைத் திரட்டுதல் இவ்வாழ்வானது இலட்சணமாகும். (ஆதலால்,) தனது வரும் படியில் ஐந்திலொரு பாகத்தைச் சரீரத்தின்கண் விநாதிபுற்ற காலத்திலும் மக்களது விவாக காலத்திலும் (விர்த்தாப்பியத்தால்) தளர்ச்சியுற்ற காலத்திலும் உதவும் சேமநிதியாகச் சேர்த்திடுக.

கருத்துரை:— வாவு சுருங்கின், செலவைச் சுருக்கல் வேண்டும்; ஆடம்பரங்கள் செய்யலாகாது. தத்தம் வருவாயின் ஐந்திலொருபாகத்தை மீதப்படுத்திச் சேமநிதியாக வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

விசேடவுரை:— “பூரியர் தமைவேந் தாக்கும் புவிபுரப் பிக்கும் துய்ச்கும், சீரிய வுண்டி சேர்க்கும் தேவர்தம் மூலகம் போக்கும், காரிய மனைத்துங் கூட்டும் கருதலர் தம்மை வாட்டும், கூரிய திதன்மே லில்லை கொழும்பொனீர் கொண்மி னென்றார்” என்று கம்பநாட்டாழ்வாரும் கூறியுள்ளதால் இவ்வாழ்வார் பொருளைத் திரட்டுதல் வேண்டும். வருவாய் சுருங்கின் செலவைச் சுருக்கவேண்டு மென்பது “ஆகா றனவிட்டி தாயினும் கேடில்லை, போகா றகலாக் கடை” என்னும் திருக்குறளாலும், அனவிற்கு மிஞ்சின செலவு செய்யலாகா தென்பது “அனவறிந்து வழாதான் வாழ்க்கை உள்போல, இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்” என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். “வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்” என்றார் திரிகடுகத்தார். அவர் கருத்து நாலில் ஒருபங்கை அறத்திற்கு உபயோகித்தல்வேண்டும், ஒரு பங்கை மீதம் பிடித்தல்வேண்டும்; இரண்டு பங்கைச் செலவிடல்வேண்டுமென்பது. பொருளைத் திரட்டுதல் வேண்டுமென்பது, “வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றின், நடுவண தெய்த லிருதலையும் எய்தும், நடுவண தெய்தாதான் எய்தும் உலைப்பெய், தடுவது போலும் துயர்” என்னும் காலடியால் விளங்கும். அரசிறை செலுத்தியே தீர வேண்டுவ தொன்றாதவின், அஃதொழிந்து நின்ற ஐந்து பாகத்தை வருவாயென்றார்.

(௩)

கூடு. ஐம்புலத்தோர் நல்குரவோ ரோம்பித் தலைப்பட்ட
செம்பாக நன்மனையைப் பேணிக்-கடாவுய்த்த
பைம்பு நிலைபேணி யூழ்ப்ப வடுவடா
ரைம்புலமீர்க் தாரிற் றலை

அநுவாயம்:— ஐம்புலத்தோரையும் நல்குரவோரையும்
ஓம்பித் தலைப்பட்டவற்றில் செம்பாகத்தால் நன் மனையைப்
பேணியும் கடாவை உய்த்த பைம்புல்லின் நிலையைப் பேணி
யும் ஊழ்ப்ப வடு அடார் ஐம்புலத்தை ஈர்த்தாரின் தலை.

பதவுரை:— ஐம்புலத்தோர்-ஐந்து நிலத்தவரையும்,
நல்குரவோர் - தரித்திரரையும், ஓம்பி - (வைப்புப்போக நின்ற
பொருளின் ஒரு கூறுகொண்டு) பேணி, தலைப்பட்ட - (தம்
மைச்) சேர்ந்த, செம்பாகம் நன்மனையைப் பேணி - செம்பா
கத்தால் (தமது)நல்ல குடும்பத்தைப் பேணியும், கடா உய்த்த
பைம்புல் நிலை பேணி - பகட்டைச் செலுத்திய பசும்பயிர்
வளரும் நிலங்களைப் பேணியும், ஊழ்ப்ப வடு அடார் - (தாம்)
சிறக்கும்படி குற்றம் உறுது வாழ்பவர், ஐம்புலம் ஈர்த்தாரின்
தலை - ஐம்புலங்களையும் கொன்றாறிற் சிறந்தவராவர்.

பொழிப்புரை:— ஐந்துநிலத்தவரையும் தரித்திரரை
யும்(வைப்புப்போக நின்ற பொருளின் ஒரு கூறு கொண்டு)பே
ணி(தம்மைச்) சேர்ந்த செம்பாகத்தால் (தமது) நல்ல குடும்
பத்தைப் பேணியும் பகட்டைச் செலுத்திய பசும்பயிர் வள
ரும் நிலத்தைப் பேணியும் (தாம்) சிறக்கும்படி குற்றம் உறுது
வாழ்பவர், ஐம்புலங்களையும் கொன்றாறிற் சிறந்தவராவர்.

விசேடவுரை:— ஐந்து நிலத்தவர் - தென்புலத்தார்,
தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான். ஐம்புலங்கள் - சுவை,
ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம். செம்பாகம் - நேர்பாதி. நெறிப்

வீட்டுப்பால்

படி வாழ்கின்ற இவ்வாழ்வான் துறவியினும் சிறந்தவனென்
பது. “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்
றும், கைம்புலத்தார் ஒம்பல் தலை,” “இயல்பினான் இவ்வாழ்க்
கை வாழ்பவ னென்பான், முயல்வாரு னெல்லாம் தலை” என்,
னும் திருக்குறள்களாலும் விளங்கும். ஐம்புலத்தைக் கொல்ல
லாவது, ஐர்புலங்களையும் வெல்லுதல். “அடல்வேண்டும் ஐத்
தன் புலத்தை” என்றார் வள்ளுவனாரும். “அடாஅ” என்றும்
பாடம். (ச)

௩௩ உள்ளவா சேற லியைபெனினும் போவாய
வெள்ளத் தனசேறல் வேண்டன்—மனைக்கிழவ
னள்ளவின் மிக்காய காற்றொழிலை யோம்பலே
தெள்ளறிஞர் கண்ட நெறி.

அநுவாயம்:—உள்ளவாறு சேறல் இயைபு எனினும்,
போம்வாய வெள்ளத்தன சேறல் வேண்டல். மனைக்கிழவன்
நள்ளும் அளவின் மிக்காய கால் தொழிலை ஒம்பலே தெள்
அறிஞர் கண்ட நெறி.

பதவுரை:—உள்ளவாறு - தன்னிடத்திலுள்ள பொரு
ளுக்குத் தக்கபடி, சேறல் - ஒழுகுதல், இயைபு எனினும் -
பொருத்த மென்றாலும், போம் வாய-செலவுகள், வெள்ளத்
தன-வெள்ளத்தைப் போல, சேறல் வேண்டல் - நடத்தலை
விரும்பற்க. மனைக்கிழவன்-இவ்வாழ்வான், நள்ளும் அளவின்
மிக்காய - விரும்பத்தக்க அளவிற்கு மேற்பட்ட, கால்
தொழிலை-முயற்சியை, ஒம்பலே-விலக்குதலே, தெள் அறி
ஞர்-நெளிந்த அறிவாளிகள், கண்ட நெறி-சூறிய வழியாம்.

பொழிப்புரை:—தன்னிடத்திலுள்ள பொருளுக்குத் தக்கபடி ஒழுகுதல் பொருத்த மென்றாலும், செலவுகள் வெள்ளத்தைப்போல நடத்தலை விரும்பற்க. இவ்வாழ்வான் விரும்பத்தக்க அனவிற்கு மேற்பட்ட முயற்சியை விலக்குதலே தெளிந்த அறிவாளிகள் கூறிய வழியாம்.

கருத்துரை:—பெருஞ்செல்வ முடையரோனும் பெருவாரியான செலவுகளையாவது தம்மால் முடிக்க முடியாத பெரு முயற்சிகளையாவது செய்யற்க.

விசேடவுரை:—ஊதியத்தோடு முதலையும் அழிக்கும் செலவுகளைச் செய்யலாகா தென்பதைக் குறிக்கவே, உன்ன நீரையும் கொண்டு போகும் வெள்ளத்தைப் போன்ற செலவுகளை விரும்பற்க என்றனர். “ஆக்கம் கருகி முதலிழக்கும் செய்வினை, ஊக்கார் அறிவுடையார்” என்றார் திருவள்ளுவரும். தம்மால் முடிக்க முடியாத முயற்சிகளைச் செய்யலாகாதென்பது “உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி, இடைக்கண் முறிந்தார் பலர்” என்னும் திருக்குறளாலும் “நெடிதுபற்பகல் செல்லீனும் கிரம்புவ தொன்றை, இடைவிடாமலே முயன்றுபெற் றிடுகின்ற தியற்கை, உடல் வருந்தியும் தங்கனால் முடிவுற தொன்றை, முடியு மீதெனக்கொள்வது கயவர்தம் முறையே” என்னும் கந்தபுராணத்தாலும் விளங்கும். “உள்ளவாறு” என்பது ஈறு கெட்டும், ‘போம்வாய’ என்பது ‘போவாய’ எனவும் “வெள்ளத்தை அன்ன” என்பது ‘வெள்ளத்தன்’ எனவும் விகாரப்பட்டும் நின்றன(டு)

நா. ஐங்குரவ ரோம்ப லினனீக்கல் சேர்ந்தோர்க்குப் பைங்கூழ் களைகணுப் பார்த்தளித்த—னைபுனத்தர்க்

சூற்ற பரிவீர்த்த லெண்ணான் கறநெறியி
லுற்ற புரிதல் கடன்.

அதுவயம்:—ஐங்குரவர் ஒம்பல், சேர்ந்தோர்க்கு இன்
னல் நீக்கல், பைங்கூழ் களைகனாகப் பார்த்து அளித்தல்,
நைஉளத்தார்க்கு உற்ற பரிவு ஈர்த்தல், எண்ணான்கு அறநெறி
யில் உற்ற புரிதல் கடன்.

பதவுரை:—ஐங்குரவர் ஒம்பல் - ஐங்குரவரையும் பேணு
தல், சேர்ந்தோர்க்கு இன்னல் நீக்கல் - தஞ்சமெனத் தன்
பால் வந்து அடைந்தார்க்கு அவரது துன்பத்தை நீக்குதல்,
பைங்கூழ் களைகனாக பார்த்து அளித்தல்—பசிய பயிர்களை
ஆதரவாகப் பார்த்துப் பாதுகாத்தல், நை உளத்தார்க்கு உற்ற
பரிவு ஈர்த்தல்—வருந்துகின்ற மனத்தை யுடையார்க்குநேர்ந்த
துன்பத்தை நீக்குதல், எண் நான்கு அற நெறியில் உற்ற
புரிதல்—முப்பத்திரண்டு தரும வழிகளிலும் பொருந்தியவற்
றைச் செய்தல், கடன்—(இவ்வாழ்வானது) கடமையாகும்.

பொழிப்புரை:—ஐங்குறவரையும் பேணுதல், தஞ்ச
மெனத் தன்பால் வந்து அடைந்தார்க்கு அவரது துன்பத்
தை நீக்குதல், பசிய பயிர்களை ஆதரவாகப் பார்த்துப் பாது
காத்தல், வருந்துகின்ற மனத்தையுடையார்க்கு நேர்ந்த துன்
பத்தை நீக்குதல், முப்பத்திரண்டு தரும வழிகளிலும் பொரு
ந்தியவற்றைச் செய்தல் (இவ்வாழ்வானது) கடமையாகும்.

கருத்துரை:—ஐங்குரவ ரோம்பல் முதலியன இவ்வாழ்
வானது கடமையாம்.

இன்னிடை

வினாவுடை:—ஐங்குரவர்—அரசன், உவாத்தியாயன், தந்தை, தேசிகன், மூத்தோன். முப்பத்திரண்டு அறநெறியாவன:—“ஆதலர் சாலை சோலை யாவின்வா யுறைகண் னாடியோதுவார்க் குணவு தண்ணீ ருறுபந்தர் மடந்த டாகம், கோதிலா வுரிஞ்சி சுண்ணங் கொலையுயிர் விடுத்த லேறு, மாதலைக் கெண்ணெய் கண்ணோய் மருந்துநன் மகப்பால் சோறு,” “அறுசமயத் தோர்க்குணடி யழித்தோரை நிறுத்த லட்டுண், பிறாறங் காத்தலைபம் பெண்போக மகப்பேறுய்த் தல், நறியதின் விலங்குண் வண்ணா னாவிதின் சிறைச் சோறுதி, மறுதலத் தறமெண் னான்கு மனையறத் திவ்வூர் நல்கும்”. — திருக்குற்றாலப்புராணம். ‘இன்னல்’ என்பது ‘இனல்’ என விகாரப்பட்டு நின்றது. ‘சேர்ந்தோர்க்கும்’ எனவும் பாடம். அவ்வும்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை, அது சுற்றத்தாரையும் தழுவி நின்றலான். (சு)

15. அ. நல்லினஞ் சார நயனுணர்தல்பல்லாற்றா
 னல்லின மோம்பல் பொறையாள—லொல்லும்வா
 யின்னார்க் கினிய புரித நெறிநிற்ற
 னன்னா'ப் பணுய்ப்படேகா ராறு.

அநுவயம்:—நல் இனத்தைச் சார்தல், நயனை உணர்தல், பல் ஆற்றல் நல் இனத்தை ஒம்பல், பொறையை ஆள்தல், இன்னார்க்கு ஒல்லும் வாய் இளியவற்றைப் புரிதல், நெறியில் நின்றல், நல் நாப்பண் உய்ப்பதற்கு ஒர் ஆறு.

பதவுடை:—நல் இனம் சார்தல்—நல்ல ஒழுக்கமுடையாரைப் பொருந்துதல், நயன் உணர்தல் - (நூல்கள் கூறும்) நீதியை உணர்தல், பல் ஆற்றல் நல் இனம் ஒம்பல்-பல வழி

வீட்டுப்பால்

களாலும் நல்ல ஒழுக்கமுடையவரைப் பேணுதல், பொறை
ஆளல்—பொறுமையைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுதல், இன்றா
க்கு ஒல்லும் வாய் இனிய புரிதல்—தனக்குத் துன்பம் செய்
தார்க்கும் இயலும் இடங்களில் நன்மைகளைச் செய்தல், நெறி
நிற்றல்—நல்ல நெறியில் ஒழுகுதல், நல் நாப்பண் உய்ப்பது ஓர்
ஆறு—நல்ல நடுவீடத்தின்கண் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்கு
ஒப்பற்ற வழிகளாம்.

பொழிப்புரை:— நல்ல ஒழுக்க முடையவரைப் பொரு
ந்துதல், (நூல்கள் கூறும்) நீதியை உணர்தல், பல வழிக
ளாலும் நல்ல ஒழுக்க முடையவரைப் பேணுதல், பொறுமை
யைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுதல், தனக்குத் துன்பஞ்செய்
தார்க்கும் இயலும் இடங்களில் நன்மைகளைச் செய்தல்,
நல்ல நெறியில் ஒழுகுதல், நல்ல நடுவீடத்தின்கண் கொண்
டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்கு ஒப்பற்ற வழிகளாம்.

கருத்துரை:— ஈண்டுக் கூறிய செயல்கள் முத்தியை
அடைவிக்கும் நெறிகளாம்.

விசேடவுரை:—நல்ல நடுவீடம்—முத்தியுலகம். நல்வி
னத்தைச் சார்தல் வேண்டிமென்பது “நல்லாரைக் காண்பது
வும் நன்றே நலமிக்க, நல்லார்சொல் கேட்பதுவும் நன்றே—
நல்லார், குணங்கள் உணர்ப்பதுவும் நன்றே அவரோ, டிணங்கி
யிருப்பதுவும் நன்று” என்னும் மூதுரையாலும், இன்னு செய்
தார்க்கும் இனியவே செய்ப வேண்டிமென்பது “இன்னுசெய்
தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால், என்ன பயத்தோ
கூல்பு” என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும், ‘பொறையரன்
தல்’ எனவும் பாடம்.

(எ)

இன்னிலை

௩௯. முனியா னறமறங்கண் முக்குற்றம் பேணு
 னனிகாக்கு மொண்மை யுறைப்படுத்தும் பண்போன்
 பனிலிலத்தின் வித்தாய்ப் பெயரா னடுக்கற்
 றினியனா வான்மற் றினி.

அநுவயம்:— அறத்தை முனியான், மறங்களையும்
 முக்குற்றங்களையும் பேணுன், னனிகாக்குமீ ஒண்மையினை
 உறைப்படுத்தும் பண்போன், பனி நிலத்தின் வித்தாய்,
 பெயரான் நடுக்கற்று இனி இனிய னாவான்.

பதவுரை:— அறம் முனியான்-தருமத்தை வெறுக்கா
 தவனாய், மறங்கள் முக்குற்றம் பேணுன் - அதருமங்களையும்
 முக்குற்றங்களையும் விரும்பாதவனாய், னனி காக்கும்-மிகவும்
 பாதுகாக்கப்படும், ஒண்மை உறைப்படுத்தும் பண்போன்-
 அறிவை நிலைப்படுத்தும் ஒழுக்கத்தை யுடையோன், பனி
 நிலத்தின் வித்தாய் - குளிர்ந்த நிலத்தைச் சேர்ந்த வித்தைப்
 போன்றவனாய், பெயரான்-நின்ற நிலையைவிட்டு அசையா
 தவனாய், நடுக்கு அற்று - அச்சம் நீங்கி, இனி இனியனாவான்-
 இப் பிறப்பிலேயே பேரின்பத்தை யுடையவனாவான்.

போழிப்புரை:— தருமத்தை வெறுக்காதவனாய்,
 அதருமங்களையும் முக்குற்றங்களையும் விரும்பாதவனாய், மிக
 வும் பாதுகாக்கப்படும் அறிவை நிலைப்படுத்தும் ஒழுக்
 கத்தை யுடையோன், குளிர்ந்த நிலத்தைச் சேர்ந்த வித்
 தைப்போன்றவனாய், நின்ற நிலையைவிட்டு அசையாதவனாய்,
 அச்சம் நீங்கி, இப் பிறப்பிலேயே பேரின்பத்தை யுடையவ
 னாவான்.

வீட்டுப்பால்.

கருத்துரை:— இச் செய்யுளில் கூறியபடி ஒழுகு
வோன் இப் பிறப்பிலேயே பேரின்பத்தை அடைவான்.

விசேடவுரை:— முக்குற்றமாவன:— காமம், வெகுளி,
மயக்கம். முக்குற்றங்களையும் நீக்கினான் பேரின்பத்தை
யடைவானென்பது “காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்
றன், காமம் கெடக்கெடும் கோய்” என்னும் திருக்குறனால்
விளங்கும். ‘இப்பொழுது’ என்னும் பொருளைத்தரும்
‘இனி’ என்பது ஈண்டு ‘இப்பிறப்பு’ என்னும் பொருளைத்
தந்து நின்றது, ‘மற்று’ என்பது அசை. (அ)

இல்லியல் முற்றிற்று.

இன்னிலை

துறவியல்.

‘துறவியல்’ என்பது, ‘துறவறவியல்பு’ எனப் பொருள் படும். துறவு என்பது ஆகுபெயராய் சுண்டுத் துறவறத்தை உணர்த்தி நின்றது.

சுய. முப்பாலை வீழ்வார் விலங்கார் செறும்பாலை முப்பான் மயக்கேழ் பிறப்பாகி—யெப்பாலு மெய்பொரு டேரூர் வெளியோரார் யாண்டைக் பொய்ப்பாலை புய்வாயாப் போந்து. [சும்

அநுவயம்:— முப்பாலை வீழ்வார் செறும்பாலை விலங்காராய்; முப்பால் மயக்கால் ஏழ் பிறப்பாகி எப்பாலும் மெய்ப்பொருள் தேரூராய், பொய்ப்பாலை யாண்டைக்கும் உய்வாயாப் போந்து வெளியை ஓரார்.

பதவுரை:—முப்பாலை வீழ்வார் - {வீட்டைக்\கருதாது) அறம் பொருள் இன்பங்களையே மேன்மேலும் விரும்பி நிற்போர், செறும் பாலை விலங்கார்-வருத்தும் பகுதியினவாகிய துன்பங்களினின்றும் நீங்காராய், முப்பால் மயக்கு - அம் முப்பால் மயக்கத்தால், ஏழ் பிறப்பு ஆகி-எழுவகைப் பிறப்புக்களும் உண்டாகப்பெற்று, எப்பாலும் - எவ்விடத்தும், மெய்ப்பொருள் தேரூர்-உண்மைப்பொருளை அறியாராய், பொய்ப்பாலை-பொய்ப்பகுதியினவாகிய அம்முப்பாலை, யாண்டைக்கும் உய்வாயாக போந்து-எவ்விடத்திற்கும் செலுத்தும் வழியாகக்கொண்டு, வெளி ஓரார்-பரவெளியை உணரமாட்டார்.

பொழிப்புரை:—(வீட்டைக் கருதாது) அறம் பொருள் இன்பங்களையே மேன்மேலும் விரும்பி நிற்போர், வருத்துப் பகுதியினவாகிய துன்பங்களினின்றும் நீங்காராய், அம்மும் பால் மயக்கத்தால் எழுவகைப் பிறப்புக்களும் உண்டாகப் பெற்று எவ்விடத்தும் உண்மைப்பொருளை அறியாராய், பொய்ப்பகுதியினவாகிய அம்முப்பாலை எவ்விடத்திற்கும் செலுத்தும் வழியாகக் கொண்டு பரவெளியை உணரமாட்டார்.

கருத்துரை:—அறம் பொருள் இன்பங்களை விடாது பற்றி நிற்போர் மெய்ப்பொருளை உணரார்.

விசேடவுரை:—பரவெளி-சிதாகாயம். முப்பாலைப்பற்றி நிற்போர் துன்பங்களினின்று நீங்காரென்பது “பற்றி விடாது இடும்பைகள் பற்றினைப், பற்றி விடாது தவர்க்கு” என்னும் திருக்குறளாலும், முப்பால் மயக்கால் ஏழ் பிறப்பா மென்பது “பொருளல் லவற்றை பொருளென் றுணரும், மருளானு மா ணுப் பிறப்பு” என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். ஏழ் பிறப்புக்களை “ஊர்வ பதினென்றும் ஒன்பது மானுடம், நீர்பற வை நாகாலோர் பப்பத்தாம்—சீரிய, பந்தமாம் தேவர் பதி னு லயன்படைத்த, அந்தமில்சீர்த் தாவரகா லெந்து” என்ப தால் அதிக. ‘வீழ்வர்’ எனவும் ‘பேர்த்து’ எனவும் பாடம். (க)

சு.க. உண்மைமா லீர்த்து விருள்கடிந்து சாரையும் புண்விலங்கச்சார்பொருளைப்போற்றினோர்-துண்ணுணர் னண்ணு நிலைப்படுவ ராற்றல் விழுப்புலனை [வா யெண்பொருட் கூரியலைச் சார்ந்து.

அநுவயம்:—உண்மை மாலை ஈர்த்து, இருளைக் கடிந்து, சாரும் ஐயமும் புண்ணும் விலங்கச் சாரும் பொருளை துண்

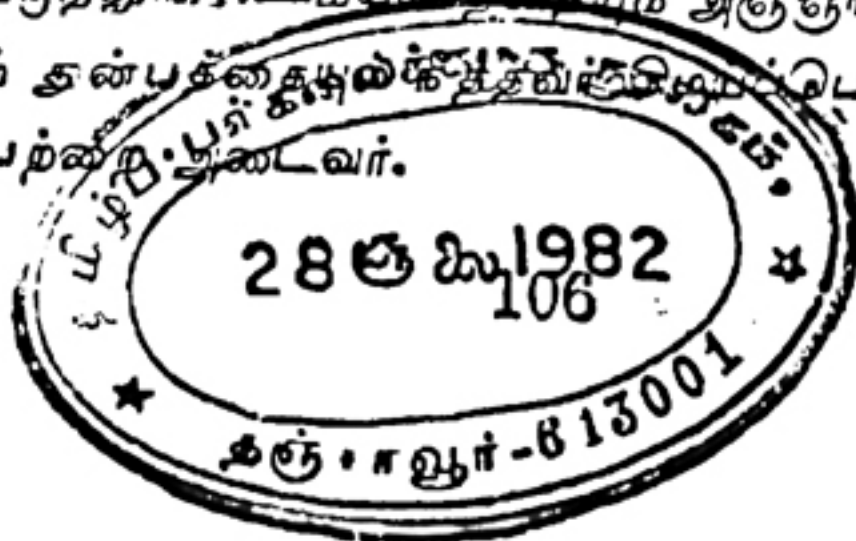
இன்னிலை

ஊணர்வால் போற்றினோர், ஆற்றல் விழுப்புலனையும் எண்ணும் பொருள் கூர் இயலையும் சார்ந்து அண்ணா நிலைப்படுவர்.

பதவுரை:—உண்மை மால் ஈர்த்து-மெய்யை மறைக்கும் மயக்கத்தைத் தொலைத்து, இருள் கடிந்து-அஞ்ஞானமாகிய இருளே நீக்கி, சார் ஐயம் புண் விலங்க-அடிக்கடி வந்து பொருந்தும் ஐயமும் தன்பமும் நீங்கும்படியாக, சார் பொருளை நுண் உணர்வால் போற்றினோர்-(எல்லாம்) சார்தற்கு ஆதாரமாயுள்ள பரம்பொருளை நுண்ணிய அறிவால் வழிபட்டோர், ஆற்றல் விழு புலனை-வலிபொருந்திய மேலான அறிவையும், எண் பொருள் கூர் இயலை-எண்ணப்படும் அப்பரம் பொருளின் நுண்ணிய தன்மையையும், சார்ந்து-பொருந்தி, அண்ணா நிலைப்படுவர்-அடைதற்கு அருமையான முத்தினிலையைப் பொருந்துவர்.

பொழிப்புரை:—மெய்யை மறைக்கும் மயக்கத்தைத் தொலைத்து, அஞ்ஞானமாகிய இருளே நீக்கி, அடிக்கடி வந்து பொருந்தும் ஐயமும் தன்பமும் நீங்கும்படியாக, (எல்லாம்) சார்தற்கு ஆதாரமாயுள்ள பரம்பொருளை நுண்ணிய அறிவால் வழிபட்டோர் வலிபொருந்திய மேலான அறிவையும், எண்ணப்படும் அப்பரம்பொருளின் நுண்ணிய தன்மையையும் பொருந்தி, அடைதற்கு அருமையான முத்தினிலையைப் பொருந்துவர்.

கருத்துரை:—மயக்கத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும் ஐயத்தையும் தன்பத்தையும் நீக்கித் தவிர்ப்பதற்குப் பொருளை யுணர்ந்து வீடுபெற்றது அடைவர்.

விசேடவுடை:—“இருநீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்
நீங்கி, மாசறு காட்சி யவர்க்கு” என்னும் திருக்குறளின் பொ
ருள் ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கது. குற்றியலுகரத்திற்குப் பின்
னும் உயிர் வருங்கால் சிறுபான்மை வகரவுடம்படுமெய் தோ
ன்றுமாதலால், ‘சார்த்து’ என்பதற்குப் பின்வந்த ‘இருள்’ என்
பதன் இஃரம் வகரவுடம்பொடுமெய் பெற்றுநின்றது. குற்றி
யலுகரத்திற்குப் பின்வரும் உயிர் வகரவுடம்படுமெய் பெற்று
வருதலேப் பின்வரும் வெண்பாவில் காண்க:— “ஆங்கு மல
ரும் குவியுமா லுந்திவாய், ஒங்கு கமலத்தின் ஒண்போது—
வாங்கைத், திகிரி சுடரென்றும் வெண்சங்கம் வானில், பகரு
மதியென்றும் பார்த்து.” இது முதல் ஆழ்வார்களில் ஒருவராக
ிய பேயார் பாடியது. இதன் தனிச்சீரின் முதலிலுள்ள
உயிரொழுத்து வகரவுடம்படு மெய்யைப்பெறாவிடின் வெண்
பாத்தனை கெடும். “விளங்கும்” என்றும்பாடம். (உ)

சஉ. மாசகல வீறு மொளியன்ன நோன்புடையோர்
மூசா வியற்கை நிலனுணர்வா—ராசகற்றி
யின்ன லினிவாயாக் கொள்வார் பிறப்பிறப்பிற்
றுன்னா டடையும் நிலன்.

அநுவாயம்:—மாசு அகல வீறும் ஒளியை அன்ன நோன்
பை உடையோர், மூசா இயற்கை நிலனை உணர்வார்; ஆசை
அகற்றி இன்னலை இனிய வாயாயாகக் கொள்வார் பிறப்பு
இறப்பில் துன்னார்; நிலனை அடையும்.

பதவுடை:—மாசு அகல - குற்றம் நீங்க, வீறும் ஒளி
யன்ன -மேன்மேலும் ஒங்கும் சுடர்ப் பிரகாசத்தை யொத்த
நோன்பு உடையோர்-தவத்தினை உடையோர், மூசா இயற்

கை-அழியாத தன்மையை உடைய, நிலன் உணர்வார்-முத்தி யுலகை உணர்வார்; ஆசு அகற்றி-தம் குற்றங்களை யெல்லாம் நீக்கி, இன்னல்-துன்பத்தை, இனிய வாயாகக் கொள்வார் - இனிய வழியாகக்கொள்பவர், பிறப்பு இறப்பில் துன்னார் - பிறப்பையும் இறப்பையும் பொருந்தார்; நிலன் அடையும் - முத்தி யுலகை அடைவர்.

பொழிப்புடை:—குற்றம் நீங்க மேன்மேலும் ஒங்கும் சுடர்ப்பிரகாசத்தை யொத்த தவத்தினையுடையோர், அழியாத தன்மையை உடைய முத்தியுலகை உணர்வார்; தம் குற்றங் களை யெல்லாம் நீக்கித் துன்பத்தை இனிய வழியாகக் கொள் பவர் பிறப்பையும் இறப்பையும் பொருந்தார்; முத்தி யுலகை அடைவர்.

கருத்துடை:—தவத்தையுடையோர் மெய்யுணர்ந்து வீடு பெறுவர்.

விசேடவுடை:—தவம் செய்வோர்க்கு மெய்யுணர்வு வள ருமென்பது, “சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம் சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு” என்னும் திருக்குறளாலும் துன்பத்தை இன்பமாகக் கொள்பவர் வீட்டை அடைவ ரென் பது, “இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுருந்தன், ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு” என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். ‘இனிய’ என்பதும் ‘வாயாக’ என்பதும் ஈறுகெட்டு நின்றன, ‘அடையும்’ என்பது ‘கொள்வார்’ என்னும் பலர்பால் படர்க் கைப் பெயர்ச்சொற்குப் பயனிலையாக நின்றது. ‘கொள்வர்’ எனவும் பாடம். (ஈ)

சுரு. பேராப் பெருநிலன் சேய்த்தே யுடம்பொன்றா பேரா வெருநிலனா நீங்காப் பெரும்பொருளை யேரா வறிந்துய்யும் போழ்து.

அதுவாய்:—உடம்பை ஒன்றாது, பேரா ஒரு நிலஞ்சு, நீங்காப் பெரும் பொருளை ஏராக அறிந்து உய்யும் போழ்து பேராப் பெருநிலன் சேய்த்தே?

பதவுரை:—உடம்பு ஒன்றாது-உடம்பைப்பொருந்தாது, பேரா ஒரு நிலஞ் - மாறாத ஒப்பற்ற உலகமாக நின்று, நீங்கா பெரு பொருளை-(ஆவ்வுலகினின்று) நீங்காத பெரிய பரம் பொருளை, ஏராக அறிந்து உய்யும் போழ்து-நன்றாக அறிந்து பிழைக்கும் பொழுது, பேரா பெரு நிலன் சேய்த்தே-எப்பொழுதும் மாறாத பெரிய முத்தினிலம் தூரத்தின் கண்ணதோ?

பொழிப்புரை:—உடம்பைப் பொருந்தாது, மாறாத ஒப்பற்ற உலகமாக நின்று, அதினின்று நீங்காத பெரிய பரம் பொருளை நன்றாக அறிந்து பிழைக்கும் பொழுது, எப்பொழுதும் மாறாத பெரிய முத்தினிலம் தூரத்தின் கண்ணதோ?

கருத்துரை:—மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தார் விரைவில் வீட்டை அடைவர்.

விசேடவுரை:—“ஐயத்தின், நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின், வானம் நணிய துடைத்து” என்றார். பொய்யா மொழியார். ஈண்டு இட அணிமை கால அணிமையைக் குறித்து நின்றது. ‘ஒன்றாது’, ‘ஏராக’ என்பன ஈறுகெட்டு நின்றன. இச்செய்யுள் மூன்றடியால் வந்தமையால் சிந்தியல் வெண்பா.

சச. மெய்யுணர்வே மற்றதனைக் கொள்ள விழுக்கலனாம் பொய்யுணர்வா னீண்டிய வெல்லா மொருங்கழியு மையுணர்வா னாய்ந்து வறஞ்சார்பாச் சார்பொறுக்க நையா நிலைவேண்டு வார்.

இன்னிலை

அநுவயம்:—அதனைக் கொள்ள மெய்யுணர்வே விழுக் கலனும்; பொய்யுணர்வான் ஈண்டிய வெல்லாம் ஒருங்கு அழியும்; நையா நிலை வேண்டுமோர் ஐயுணர்வானை ஆய்ந்து அறம் சார்பாகச் சார்பை ஒதுக்க.

பதவுரை:—அதனைக் கொள்ள - அந்நிலத்தை அடைதற்கு, மெய் உணர்வே விழு கலனும்-மெய்ப்பொருள் உணர்ச்சியே மேலான புணையாம்; பொய்யுணர்வான் ஈண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு அழியும்—பொய்ப்பொருள் உணர்ச்சியால் பெருகியனவெல்லாம் சேர அழிந்து போம்; நையா நிலை வேண்டுமோர்—அழியாத முத்தி நிலையை அடைய விரும்புவோர், ஐயுணர்வான் ஆய்ந்து-ஐயை உணர்வாக நிற்பானை ஆராய்ந்து, அறம் சார்பாக-அறத்தைத் துணையாகக்கொண்டு, சார்பு ஒழுக்க-பற்றுக்களை எல்லாம் ஒழிக்கக்கடவர்.

பொழிப்புரை:—அந்நிலத்தை அடைதற்கு மெய்ப்பொருள் உணர்ச்சியே மேலான புணையாம்; பொய்ப்பொருள் உணர்ச்சியால் பெருகியன வெல்லாம் சேர அழிந்து போம்; அழியாத முத்தி நிலையை அடைய விரும்புவோர், ஐயை உணர்வாக நிற்பானை ஆராய்ந்து, அறத்தைத் துணையாகக் கொண்டு பற்றுக்களையெல்லாம் ஒழிக்கக்கடவர்.

கருத்துரை:—வீட்டை அடைய விரும்புவோர் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து அறத்தைப் புரிந்து துறவினையடைக.

வினாவுரை:—பிறவிக்கடலைக் கடந்து வீட்டு நிலத்தை அடைதற்கு மெய்யுணர்வே சிறந்த புணையென்பது, 'உணர்வெனும் வங்கமேறும் அறிஞர் அகல்வர்' என்னும் சசி

வர்ண போதத்தாலும், வீட்டினை அடைய விரும்புவோர் பற்
றுக்களை அறுக்கவேண்டு மென்பது, “பற்றற்ற கண்ணே
பிறப்பதும் மற்று, நிலையாமை காணப் படும்” என்னும்
திருக்குறளாலும், “அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடுயிர்,
செற்றது மன்னுறில் அற்றிறை பற்றே” என்னும் திருவாய்
மொழியாலும் விளங்கும். குற்றியலுகரத்திற்குப் பின்வந்த
‘அறம்’ என்பதன் முதல் வகரவுடம்படுமெய் பெற்றது.
‘மற்று’ என்பது அசை. ‘விழுங்கலனும்’ என்றும் பாடம். (இ)

சுரு. ஒன்றுண்டே மற்றுடவிற்பற்றி வினையிறுக்கும்
பொன்றா ஷணர்வால் விலங்கொறுக்கப் பைம்மறியாத்
தன்பாற் பெயர்க்குந்து பற்றித் தலைப்பட்டோர்
நன்பா லறிந்தார் துறந்தார் வாலுயந்தார்
புன்பாலாற் சுற்றப் படார்.

அநுவாயம்:—ஒன்று உண்டே; மற்று உடவிற்பற்றி
வினையால் இறுக்கும்; பொன்றா ஷணர்வால் விலங்கு ஒறுக்கப்
பைம்மறியாத் தன்பால் பெயர்க்குந்து; (அதனைப்) பற்றித்
தலைப்பட்டோர் நன்பால் அறிந்தார், துறந்தார், வால் உய்ந்
தார்; புன்பாலால் சுற்றப் படார்.

பதவுரை:—ஒன்று உண்டே-ஆன்மா ஒன்று உண்டே;
மற்று உடவிற்பற்றி வினை இறுக்கும்-அது உடவிற்பொருந்தி
இரு வினைகளாலும் (தன்னை) இறுக்கிக்கட்டும்; பொன்றா
ஷணர்வால்-அழியாத (மெய்யுணர்வால், விலங்கு ஒறுக்க --
அவ்வினை விலங்கை ஒழிப்பதற்காக, பைம்மறியாத் தன்பால்
பெயர்க்குந்து-உடம்பின் உட்பக்கத்தைத் திரும்பிப்பார்த்துத்
தன் உடம்பின் பற்றை ஒழிக்கும்; பற்றித் தலைப்பட்டோர் -
அம்மெய்யுணர்வைப் பற்றியடைந்தோர், நன்பால் அறிந்தார்-
அறப்பகுதியை அறிந்தவராய், துறந்தார் - எல்லாப்பொருள்

இன்னிலை

களையும் துறந்தவராய், வரல் உய்ந்தார்-இவ்வுலகிற்கு வருதலினின்று தப்பினார்; புன்பாலால் சுற்றப் படார்-பின்னர் (ஒருபோதும்) இழிந்த பகுதிகளால் சூழப் படார்.

பொழிப்புரை:—ஆன்மா ஒன்று உண்டே; அஃது உடலிற் பொருந்தி இருவினைகளாலும் இறுக்கிக்கட்டும்; அழியாத மெய்யுணர்வால் அவ்வினை விலங்கை ஒழிப்பதற்காக உடம்பின் உட்பக்கத்தைத் திருப்பிப் பார்த்துத் தன் உடம்பின் பற்றை ஒழிக்கும், அம் மெய்யுணர்வைப் பற்றி யடைந்தோர் அறப்பகுதியை அறிந்தவராய், எல்லாப் பொருள்களையும் துறந்தவராய், இவ் உலகிற்கு வருதலினின்று தப்பினார்; பின்னர் (ஒருபோதும்) இழிந்தபகுதிகளால் சூழப்படார்.

கருத்துரை:—ஆன்மாவானது ஓர் உடலைப்பற்றி வினைகளைச்செய்து துன்பங்களை வருத்திக்கொள்ளும்; அது மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தபோது அறத்தைப் புரிந்து துறவை யடைந்து முத்தியை அடையும்.

விசேடவுரை:— மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தோர் பின்னர்ப் பிறப்பினையடையாரென்பது, “ஓர்த்துள்ளம் உள்ள துணரின் ஒருதலையாப், பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு” என்னும் திருக்குறனால் விளங்கும். ஏகாரம் தோற்றத்தின் கண் வந்தது. ‘உம்’ ‘உந்து’ ஆகிப் ‘பெயர்க்குந்து’ என நின்றது. ‘இழிந்த பகுதிகள் — காமம், வெகுளி, மயக்கம். ‘பொன்றா உணர்வா’ என்றும் ‘வானுய்ந்தார், என்றும் பாடம்.

(சு)

துறவியல் முற்றிற்று.

வீட்டிலக்கப்பால் முற்றிற்று.

இன்னிலை மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன;

எனது நூல்களும் பிரசுரங்களும்

- மனம்போல வாழ்வு, மூன்றாம் பதிப்பு, விடை அறு 8.
- அகமே புறம், மூன்றாம் பதிப்பு, விடை அறு 8.
- வலிமைக்கு மார்க்கம் இரண்டாம் பதிப்பு, விடை அறு 12.
- மெய்யறிவு, மூலமும் உரையும், விடை அறு 12.
- மெய்யறம், அரும்பதவுரையுடன், விடை அறு 8.
- எனது பாடற்றிரட்டு, இரண்டாம் பதிப்பு, விடை அறு 12.
- வள்ளியம்மை சரித்திரம், அரும்பதவுரையுடன், விடை 8.
- இன்னிடை, மூலமும் உரையும், விடை நூ 1.
- திருக்குறள், மணக்குடவருரை, அறத்துப்பால், விடை நூ 1.
- தொல்காப்பியம், இளம்பூரணம், எழுத்துநிகாரம், விடை நூ 1.
- சை பொருளநிகாரம், அகப்புறத்துணைகள், விடை நூ 1.
- சேலம் மீகாநாட்டில் எனது பிரசங்கம், விடை 8.
- கோவிற்பட்டி, S. I. R. } வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை,
திருஞெல்வேலி ஜில்லா, } வ க கீ ல்.